

НАША НІВА

№ 38 (76)
30 снежня
1996 г.

выходзіць у панядзелкі

З'ЯСЎАЛЫХ СВ'ЯТГАЎ!

МІКРАГІСТОРЫЯ

СТАРЫЯ БЕЛАРУСКІЯ ІМЁНЫ

(паводле актавых кнігаў канца XVI — пачатку XVII ст.)

Імёны тагачасных людзей — своеасабліва палітра сярэд нявечча. Як пэўны ландшафт вымагае дойліда дапасоўваць свае творы да твару прыроды, так і імёны, зьнітананыя з прозьвішчамі, узьніклі на падрыхтаванай глебе пэўных спалучэньняў гукаў і колераў. Імя застаецца запісаным ў Актавай кнізе і ёсьць частыяком адзіным сведчаньнем пра тое, што чалавек быў, думаў, да нечага імкнуўся. Імя — на дзіва — ніколі не памірае, аднойчы прамоўленае ці запісанае, яно нясе эмацыйную інфармацыю пра мінуўшчыну, насычае тэкст неўміручай прысутнасьцю Духа Жывога...
... Сабасьцяян Спядоба, Апанас Перапеча, Стэфан Шчодра, Хама Дражба, Іван Жыжліч, Сак Вароніч, Аўдзей Кашчыч, Пятрук Калавойша, Юшко Літвін, Ян Бяленін, Рыгор Бліскаўка, Сьцяпан Хіха, Улас Дуйніч, Ян Курапат, Грышка Палубесак, Зафя Зелянуха, Янка Ліхі, Грышка Цудны, Каспар Непітушчы, Лаўрын Дзеравянка, Яцына Сьвіціч, Ждан Золата, Макар Летуновіч, Багудал Тур, Каледа Станелевіч, Ждан Заранка, Данііл Жрол, Ждан Валкатоп, Стас Дудка, Хведар Ключавада, Радота Мянчук, Яска Скрыпка, Арцюх Краска, Даніла Драб, Нікан Ножыч, Марцін Магілка, Піліп Салітратнік, Ян Янчура, Ян Дуброва, Філя Палімонт, Іван Цыбуліч, Сабасьцяян Нануса, Іванец Трыножыч, Геліяш Жаба, Алена Сьвіцянка, Фран-

цішак Весялін Згадада, Яўфімія Вербічанка, Іван Жынь, Лук'ян Тананайка, Матфей Ведзьміч, Шымон Вярэнька, Ціш Даламан, Ян Зімапад...
У імя ёсьць гісторыя паходжаньня. Яно ня ўзьнікла зьніадкуль і рэдка калі губляецца, яно надзяляе чалавека адбіткам сваёй таямнічасьці і ўбірае ў сябе рысы свайго носьбіта. Яно не маўклівае нават тады, калі бачыш яго толькі вачыма на аркушы. І калі з імем зьвязаная пэўная падзея, калі можна даведацца, што яно належала кавалю ці млынару, аптэкару ці зэгармістру, сталодніку ці бакаляюру, тады магчыма аднавіць невялічкія фрагмэнты жыцьця несельнікаў актавых кнігаў памежжа XVI-XVII ст.: мешчаніна Яна Байкоўскага, "скаранага на горла празь меч" на пляцу перад ратушай у Менску; татаркі Жугры Маскоўкі, абвінавачанай суседам у чарадзеістве; пісара менскае мытні Васіля Масленка, які не жадаў вярнуць мытны статус і пачатку на загад канцлера Льва Сапегі; "шляхціца учцівага" Стэфана Дастаеўскага; земляніна Мікалая Ваўчка, які учыніў дэбош у канцлярыі менскага замку, бегаючы зь мячом па замкавых валах; высакароднай юнай Сафіі Слуцкай, што паўстала супраць шлюбнай змовы... І тады ізноў...
... Ганна, Багданица, Еўга, Паўла, Паланя, Альжбеціца, Ульяніца, Варуша, Марта, Раіна, Алюха, Барбарыца,

Дамінітра, Гасюта, Арына, Агрэня, Васюта, Кандрута, Ядзьвіга, Аршуля, Наталіца, Таміла, Калгота, Адося, Сьветыхна, Тоцяна, Някраса, Хрысьцініца, Кася, Ждана, Куліна, Нявера, Дося, Луцця, Пэрсіда, Альжута, Багдзюша, Зузанка, Нядзелка...
... Адам, Амбражэй, Якуб, Марцін, Хвалеі, Урбан, Лаўрын, Міхалюта, Хама, Альбін, Фалей, Тамаш, Грын, Улас, Андрэйка, Фларыян, Стас, Філон, Енах, Яраш, Ясь, Ярута, Хілімон, Херубін, Ждан, Міхал, Геранім, Даніла, Малей, Лявон, Раман, Касцюк, Хведар, Ленарт, Харук, Фурсіян, Богуш, Міхно, Мелех, Шчасны, Севярын... — месцічы, землякі, суродзічы.
Чалавек суіснаваў у прасторы разам зь безліччу нежывых рэчаў, сagraваў іх сваёй прысутнасьцю, надаваў усюму знаёмаму-незнаёмаму ня назвы, а менавіта імёны. Чалавек выяўляў у гэтым сваё асабістае стаўленьне да навакольнага сьвету, пашыраючы навокі свой уласны міг. Ён нібы ўтвараў праз гэта своеасаблівы зачур, — каб схавацца ад неабдымнасьці, невядомасьці, а часам і варажасьці навакольнага сьвету. Для большасьці сярэднявечных людзей жыцьцё абмяжоўвалася скраем леса, цёмныя нэтры якога ажыўляліся і сagraваліся, рабіліся фактам чалавечай гісторыі праз імёны, якія надавалі ўсялякаму прыроднаму знаку, кавалю зямлі, што быў адрозны ад

іншых. Калі гэта было балота, дык — Шырокае, Мшоннае, Зачалае, Савінае, Кажанскае, Кісьлінае... Калі лог, дык — Бабровы, Вялікі, Глыбокі, Каменны, Срэбны. Калі лес — Салаўіны, Чорны. Гай, пушча — Грыбаўшчына, Бацяжынскі, Кругляк, Лугагай Верадоўскі, Хомек Востраў (што пад Маладэчнам), Голасавы, Барок. Калі ж урочышча — Бабіна вада Букрыйная гара, Баран, Воранава, Елавец Гарохавішча, Жабавода, Кажушок, Калюгі, Карчававіцы, Лызанос, Пад высокай гарою, Пад дубам Чарнасьнетам, Пад пнём дубовым, Панядзелкаўшчына, Сутаны, Турава, Чармены ручай, Чарневы Брод, Чорнае калена, Сіняя лужа, Грэйботкі, Папова горка, Ізьбішча, Верх залаты, Дрыгінь, Ганезы, Старына вялікая, Крыніца, Крыўцы, Глыбокая даліна, Верх'ялінкі, У бярозавага мастка, Сосны радовыя. У Менску — урочышча Дзьмітроўская гара, Ляхавая лука. Імёны даваліся ніўкам, грунтам, шнурам — ад іменаў іх гаспадароў і іхніх продкаў: Ахрэмаўшчына, Шушчэўская, Яноўская, Калесьнікава... Нават вязьніца ў Менску мела сваё імя — Дубоўка, ці, магчыма, Дыбоўка — ад "дыбы". Тое самае і менскія дамы — Гурыноўскі, Ясеньскі, Вільчакавы. А таксама масты — Нізкі, Вялікі.
Я бачу гэтыя імёны, запісаныя ў стараархійных кнігах, я чую іх, нібы старадаўнюю музыку...

Вольга Бабкова

ТЭЛЕПРАГРАМА

20 MTV

5 Навіны на рынку бэстсэлераў.

РАДЫЁ

6 Свабода, ВВС і іншыя.

ІНСТРУКТАР

7 Усё пра тагуіроўкі.

АФІША

9 Навіны кіно і відэа.

РОЗНАЕ

12 Пра шкоду агуркоў!

Інфарматар

Вязьні

Калядны падарунак для ўкраінцаў

Пяцёра ўкраінцаў, арыштаваных у Менску ў красавіку за ўдзел у Чарнобыльскім Шляху, на Каляды вызваленыя з турмы і зьехалі ў Кіеў. Яшчэ двое — Андрэй Шаптышкі і Сяргей Патапаў засталіся ў СІЗО. Ім на год скарацілі тэрмін...

Падрабязна пра гэта — на старонцы 3.

А дамовіч

Прысуд адкладаецца...

Які прадбачылася, працэс над Адамовічам, Хамайданам і Плешчанкам, які адбываецца ў Віцебску, пачаўся з праблемаў і праходзіць з працэсуальнымі парушэньнямі. Першыя паседжаньні занялі тыдзень. Працэс адкладзены да 11 снежня.

Падрабязнасьці — у матэрыяле на старонцы 3.

Літаратура

Сяброўка Прэзыдэнта

Выпадкова кантралёрка заўважыла, што ўсё зьмянілася ў ейным жыцьці. Гэта было неспрыемнае адчуваньне, бо сапраўднае жыцьцё пачалося ня так даўна, каля дзесяці гадоў таму, калі ў горадзе праклалі першую лінію мэтро. Тады кабета зразумела, што мусіць прысьвяціць усю сябе для служэньня людзям, і зрабілася кантралёркай...

Працяг каляднага апавяданьня — на старонцы 14.

Кніга і кампутар

Біркерц у Інтэрнэце

Сёньня мы прапануем вам запіс он-лайнвай (у найпроставым інтэрнэтаўскім этэры) канфэрэнцыі пад назвай "Ці праўда, што кібэрпрастора разбурае грамадзтва?" з удзелам Сьвэна Біркерца, прадстаўніка рэдакцыі інтэрнэтаўскага часопіса The Atlantic Monthly Online Скота Стосэля (вядучага дыскусіі) і тых, хто, седзячы перад маніторамі сваіх кампутараў, праз Інтэрнэт маглі задаваць свае пытаньні.

Чытайце на старонцы 14.

Новая Контаркультура

Динамізм сацыяльных і палітычных працэсаў у Беларусі можа прыўнесці ў беларускую культуру зусім новыя рысы. Ва ўмовах, калі знікае публічная палітыка, куды можа падзецца вулічная стыхія? Ці, дакладней, у што яна можа трансфармавацца?

У сучаснай сацыялегіі атрымаў распаўсюджанне панятак контаркультура, які характарызуе комплекс сацыяльна-культурных устаноў, арыентацыяў, каштоўнасцяў, што супрацьстаяць фундаментальным прынцыпам афіцыйнае культуры. У 60-70-я гады панятак контаркультура набыў новую спецыфічную трактовку як маладзёжнай субкультуры, як найменне комплексу каштоўнасцяў і "мясцёвых" сацыяльных груп і слаёў студэнцтва, хіпі, насельнікаў разнастайных "камунаў". Гэты напрамак культуры з'явіўся рэакцыяй на бюракратызацыю грамадства; на крызіс інстытутаў сацыялізацыі; на рост адчужанасці індывідуала ад грамадства; на дэманізацыю грамадзкіх адносін, з'вязаную з фэтышызацыяй навукі і тэхнікі. Найбольш востра падобныя тэндэнцыі адчула моладзь з сярэдніх слаёў грамадства, якая ўбачыла адзін са сродкаў пераадолення дэструктыўных грамадзкіх працэсаў у дасягненні нефармальнага сувязі паміж людзьмі. Контаркультура супрацьпаставіла сябе масаваму грамадству і масавай культуры як тэхнакратычнаму варыянту культуры. Адначасова контаркультура выступала за нерэпрэсіўнае грамадства. Беларуская сытуацыя здольная, падобна, ня толькі ажывіць старыя тэрміны, але прыўнесці ў іх новы змест.

Цяпер у Беларусі пасля надзвычай актыўнага палітычнага прэрыяду адбываецца рэзкае і гвалтоўнае звужэнне поля легальнай палітычнай дзейнасці. Але адначасова з увядзеннем квазіканстытуцыі, квазіпарламенту і квазігазэтаў, у Беларусі заўважнае ажывленне ў сферы культуры. Пасля цэлага пяцігоддзя заняпаду зноў адчуваецца ўсплеск беларускай рок-культуры, пачалі з'яўляцца новыя культуралагічныя і літаратурныя выданні ды інстытуцыі, з'яўленне іншых

плянуеша... Між тым, студэнцкі натоўп, калі ён мусіць сысці з вуліцы, патрабуе самарэалізацыі і свайго знакавага асяродку. Трэба яшчэ ўгадаць, што ж спрабуюць навязаць грамадству ў якасці афіцыйнай культуры — насамрэч гэты суратат з успамінаў па савецкім кшталце ды новых аўтарытарных жаданняў. Усё робіцца для таго, каб у Беларусі ўзнікла ды пашыралася контаркультура. Спецыфічныя рысы менавіта беларускай контаркультуры — пратэст супраць рэсаветызацыі ды студэнцкай стыхія вуліцы, што яшчэ можна назваць палітызаванасцю. Сама вуліца ў контаркультурным вымярэнні можа стаць часткаю мастацкага перформансу.

Соцыякультурны кантэксст заходняй контаркультуры 60-70-х гадоў азначаў адмаўленне індывідуальна-асабовага прынцыпу культуры — гэтага фундаментальнага прынцыпу эўрапейскай цывілізацыі. Беларуская сытуацыя ўнесла тут карэкцыю таксама. Што робіць клясычны беларускі мазахіст? Ён сядзіць у сваёй халоднай кватэры ды разважае: "Вось ня стала апазыцыі, вось няма ўжо парламэнту, знікла смятана — далі яму яшчэ адзін шанец, да вясны! Тады ўжо паглядзім". Калі даецца яшчэ адзін шанец, будзе яшчэ адзін другі. Беларуская контаркультура адмаўляе гэткае індывідуальнае самаўхіленне, супрацьпаставіла яму палітызаванасць — гэта значыць, разуменне існавання апроч індывідуальных зацікаўленасцяў яшчэ таксама інтарэсаў групы, стратаў, нацыі.

Ужо адзначалася, што беларуская контаркультура супрацьпаставіла сябе эрзацкультуры і эрзацкаштоўнасцям. Тут для самой контаркультуры можа быць прыхавана небяспека, бо існуе магчымасць заніжэння плянкі контаркультуры. Але у беларускай сытуацыі контаркультура нечакана можа часткова ўзяць на сябе функцыі нацыянальнай культуры, паступова адмаўляючыся ад прылёмку контар-. У такім разе гэта будзе найшквейшая культурная зьява!

Алег Дзярновіч

КАЛЯДНЯЕ
АД ЯГО МІЛАСЬЦІ
БОЖАЙ
МІТРАПАЛІТА
БЕЛАРУСКАЕ АЎТАКЕФАЛЬНАЕ ПРАВАСЛАЎНАЕ ЦАРКВЫ

ВІТАНЬНЕ
ІЗ ЯСЛАВА
ЛАСКАЙ
ПЕРШАГЕРАРХА

Хрыстос нарадзіўся, слаўце!

Ізь Сьвятам з Найвышша пасланае радасці, бо ў ім нараджэннем з Найчыстае Дзеўны Божы Сын пачалося вызваленне людскога роду ад пачатнага грэху ды збаўленне кожнага з нас, вітаю Вас, Чэсьці Годнае Духавенства і Любыя Вернікі Беларускае Аўтакефальнае Праваслаўнае Царквы, ды ўсе, дзе б Вы не былі Праваслаўныя Беларусы ў духоўным і сьвецкім стане, што да гэтае роднае Сьвятое Царквы ймякнецца, а яшчэ доступу ня маеце.

Ад шчырага сэрца жадаю, каб радасць Хрыстовага Нараджэння зыйшла з Найвышша ў Вашыя хаты і ейнаю цеплынёю агрэла ўсе дні ў жыцці кожнага з Вас, ды штодня ўпрашаю народжанага ў Бэтлэме нашага Збаўца Ісуса Хрыста, каб ушчадрыў Вас гэткаю ласкай.

Памятаючы, аднак, што Божая Ласка не даецца задарма, а атрымоўваецца праз годнасць і заслугу на яе, заклікаю Вас, перш як адзначыць пару гэтага вялікага Сьвята паводле прадзядніх калядных звычай, не забываць з павагай прачытаць у Сьвятым Письме, ці згадаць з бацькоўскіх пераказаў, як яно збылося ды знайсці ў гэтым сабе навуку і накірунак на збаўленні шлях у Вашым жыцці.

Бо ў апавесці Сьвятога Письма аб Хрыстовым Нараджэнні настаўленне на сённяшні дзень выяўленае і выразна паказанае кожнаму, хто яго сэрцам ды думай гатовы прыняць.

Гэтае ж настаўленне асабліва павінна быць цяжым нам — беларусам, бо ў пару, калі нарадзіўся наш Збавец Ісус Хрыстос, Палестына, дзе гэта сталася, вельмі нагадвала наш Край у сённяшні час, а ейнае насельніцтва наш гаротны Народ.

Як і наш Край цяпер, тая старонка тады ўжо не называлася ейным даўнім і слаўным імем, а адзначалася мянушкай, што пайшла з назову ейных ворагаў.

І хоць, быццам, і свайго царка яна мела, але той ня правіў на ейную карысьць, а сабе на прыбытак і раскош, ды чужынцам на здзірства і лупеж.

Бо была тая зямелька ўлучаная, ці, як сёння кажучы, інтэграваная ў вялікую Рымскую імперыю ды ўсім добром той імперыі мусіла служыць.

З таго і ейны народ жыў у галечы

ды царпеў зьдзек няволі пад чужынскай уладай.

Ды за адбіранае ад яго дабро быў у сталай знявазе, як ніжэйшага вываду племя, ды нат ягоныя звычкі і родная мова лічыліся простымі і горшымі ад звычайу ды мовы імперскае нацыі.

Ня дзіва таму, што гэны народ, успамінаючы, паводле бацькоўскіх пераказаў, лепшае мінулае, летуцеў пра ўзнаўленне тае даўняе шчаснае пары ды верыў, што яно збудзецца.

Ягоная вера, на жаль, была блудная, бо зманвала чакаць не абяцанага Богам праз прарокаў Мэсію, што навукай адчыніў бы невідучыя духоўныя вочы і настаўленнем зьмякчыў скамянелыя ад грэху сумленны, а чараўніка і асілка, што бяз болю і выдатку нікому, вярнуў бы з прыростам былою сілу над ворагамі ды з прыбыткам ранейшае, насытнае целу багацьце.

Дзеля таго, вось, калі праз нараджэнне з Найчыстае Дзеўны і зыйшоў на зямлю запраўдны Мэсія-Збавец, Божы Сын Ісус Хрыстос, словы, якімі Ён клікаў і навучаў адраччыся ад збряджанага нягоднымі пачуццямі і ўчынкамі існавання, ды нарадзіцца да новага, Божай справядлівасці кіраванага жыцця, не знайшлі ў гэным народзе водгуку, а стрэлі нянавісьць, зь якое ён і дазволіў ад свайго імя выдаць пасланага на ягонае збаўленне Божы Сын на сьмерць на крыжы.

Як дорога гэны народ заплаціў за духоўную сьлепату і глухату, што ўканцаваліся найвялікшым злачынствам, сьведчаць амаль два тысячагоддзі госторы.

Нашаю парою і над Беларускай Народам, як над даўнімі юдэямі, важыцца ў небе суд — ці выпраўдаем мы на ім сабе зьмілаванне, ці на Божы гнеў заслужым?..

Бо, як амаль дзьве тысячы гадоў раней да юдэяў у Палестыне зыйшоў у квольным дзіцячым целе пасланы Богам духоўны Збавец, гэтак і нам колькі гадоў назад зьявілася з Найвышша дадзеная нагода адрадзіць пабудаваную на Божых і людзкіх правах сваю здзіржаву ды, узнавіўшы ў ёй заснаваную на чыстай Веры родную Праваслаўную Царкву, стварыць сабе годнае жыццё і

здабыць ім збаўленне на неое.

На жаль, зусім падобна да даўніх юдэяў, не даволі з нас чакала ад гэтае нагоды духовага багацьця, зь якога родзіцца і рэчавы дастатак, а найбольш спадзявалася на хуткую заможнасць, а калі асталыя пры ўладзе ранейшых прыганяў не далі свабоды гэтай заможнасці збыцца, яны зусім ня думаючы за пустыя абяцанкі прадаюць на згубу пасланую Богам магчымасць стварыць у нашым Краі дагоднае Яму і насытнае сабе жыццё.

Схамянецца ж, Любыя, і, каб Божы гнеў ня ўпаў на Вас, не далучайцеся да дзеяў, што нас у цэму бязбожжа і няволі вядуць, а выкрывайце іхнюю небяспеку ды вельміце запраўдную любасць да нашага Стварца, якое ня можа быць без пашаны да дадзенае Ім нам роднае мовы і іншых асаблівасцяў, ды без умілавання да гожага Краю, якім Ён нас абдараў, а ў патрэбе і без зманяння за волю Народу, зь якога мы пайшлі.

Ды не давайце веры зманым намовам ілжэпастыраў, што перакручваюць Божыя слова ў дагуду сілам гэтага сьвету, а прыслухоўвайцеся да запраўднае Хрыстовае Навукі, якую абвішчае свая родная Беларуска-Аўтакефальная Праваслаўная Царква ды дзейце паводле Яе.

За першую ж дзею паводле гэтае Навукі пастаўце перад сабою ўзнаўленне ў нашым Краі свае роднае Беларускае Аўтакефальнае Праваслаўнае Царквы, каб зь ейных сьвятыняў няспынна ўздымалася хвала нашаму Збаўцу Ісусу Хрысту, нараджэнне Якога мы цяпер сьвяткуем, ды бесьперашкодна йшла да Беларускага Народу Ягонае Праўда.

Няхай жа Збаўцовае спрыянне будзе з Вамі ў гэтай вялікай Справе і Ягонаю шчодрасцю да Вас хай ня будзе мяжы!

Мітрапаліт і Першагерарх
Беларускае Аўтакефальнае Праваслаўнае Царквы

ВЫХАД У ГОРАД

Перад вяртаньнем гаспадара

Зьміцер
Бартосік

Сустрэкаючы гэты Новы год, я ўжо не спадзяюся на тое лепшае і сьветлае, што мроілася апошнімі новымі гадамі. Я ставіў на "91" і "94" і нязьменна атрымліваў "0". Таму гэтым разам я ўпэўнена стаўлю на Зэро. На зіму. Я паклачыню ўсё вокны, павыключу ўсё сьвятло, накрывуся коўдрай і пастараюся заснуць раней, чым зьменіцца нікому

непатрэбная лічба на таблі. Абы не перашкодзілі шчаслівыя сьвяткавальнікі за вакном.

У 96-м Гомель нарэшце пачаў паказваць свой несавецкі твар. І, вядома, ён звязаны на адной асобе. Спачатку ў крамах зьявілася піва "Граф Румянцов", выпуск якога распачаў бровар "Арагаст", што замяніў сабою былы жахлівы гомельскі піўзавод і зрабіў сваёй эмблемаю стары дарэвалюцыйны гомельскі герб з дзяржаўным расійскім арлом.

Пасля на былой Румянцаўскай адчыніла свае дзьверы кавярня "Румянцёвское", дзе, кажучы, палаюць нейкія старадаўнія стравы. Не здзіўлюся,

калі праз нейкі час вуліца Савецкая саступіць свае шльды закону найменшаму. Нарэшце, у графскім парку перад палацам, дзе некалі біў фантан, паўстаў помнік гомельскаму рэфарматару. Бронзавы гаспадар "палаца-паркавага ансамблю" стаіць на нейкай трыбуні (а як яшчэ назваць пастамэнт для тулава бяз ног?) і, трымаючы ў руках мапу, узіраецца ў далечыню.

Мне не падаецца выпадковым вяртаньне "Камандора" менавіта ў гэты чумавы час. Час нікому не патрэбнай, прывіднай і сьмярдзючай перагарам дзіржавы. Час, такі падобны да таго, калі жывы граф аглядаў

свае новыя ўладанні. Час, калі жывы правальнік няздольны дапамагчы, выклікаюцца духі ці сымбалі. Румянцаў пакрысе становіцца для Гомеля менавіта такім сымбалам. Якім калісьці ня стаў для Беларусі Францішак Скарына. Таму Гомелю ня трэба маральна рыхтавацца для ўзыняцця расейскага трыкалёру над сваёй галоўнай вежаю (хаця б дзеля замены сённяшніх "трыкалёраў"). Гомель гатовы да параднага прагляду...

І ўсё ж я абраў для стаўкі лічбу "999". Перакуленую д'яблавую лічбу, што так гармануе з лучным: "Досьць!". А пакуль выключаю сьвятло і зачыняю фіранкі.

"Наша Ніва"
незалежны тыднёвік

заснаваны ў 1906,
адноўлены ў 1991

заснавальнік Павал Жук
выдавец БФ "Наша Ніва"
рэдактар Сяргей Дубавец
адказны сакратар Алег Дзярновіч
мастацкі рэдактар Сяргей Харэўскі
навіны Уладзімер Бараніч
рэдактар старонак Андрэй Лапцёнак
"Інфарматар" Андрэй Лапцёнак
макет Віктар Корзун
дызайн і вёрстка Лявон Раманчык
набор Тацяна Чуйвід
стыль і карэктура Паўлюк Канавальчык
пры ўдзеле Сяргея Шульгі
прадстаўнік рэдакцыі ў Гомелі Зьміцер Бартосік
(тэл. 56-94-36)

АДРАС ДЛЯ ДОПІСАЎ
220123 Менск, а/с 71
Тэл./факс 239-78-49
E-mail: edit@niva.minsk.by
Падпісны індекс 63125

Паслядзеньне аб рэдакцыі перыядычнага выдання № 581 ад 4-га ліпеня 1996 г., выдадзенае Дзяржаўным камітэтам друку Рэспублікі Беларусь. Юрдычны адрас: г. Менск, го газы "Наша Ніва", д. 8, кв. 173

Які прадбачылася, працэс над Адамовічам, Хамайда і Плешчанкам пачаўся з праблемаў... Паводле фармулёўкі справы, як яе абвешціў суд, насуперак прэзюмпцыі невінаватасці, вынікае, што правіна ўсіх трох падсудных ужо даведзеная. Між тым, гэта зусім не адпавядае праўдзе. Апроч таго, ніхто з падсудных ня лічыць сябе вінаватым.

Факт таго, што суд прыняў бок абвінавачаньня а р'іорі, сам па сабе ёсьць грубым парушэньнем, якое толькі падкрэсьлівае прадвызначанасьць замоўленых вынікаў працэсу. Сыходзячы з гэтага, адвакат Адамовіча, сп. Паганяйла заявіў адвод складу суда. Натуральна, суд не прыняў пратэсту адваката.

Пасьля такога пачатку дробныя і буйныя парушэньні працэсуальнага кодэксу ўжо не дзівілі прысутных. Заставалася назіраць за відовішчам...

Славамір Адамовіч, бледны, зарослы барадою як чачэнец, нібы небяспечны звер сядзеў у клетцы, якая немаведама зь якое прычыны пафарбаваная ў блакітны колер. Раз-пораз ён задзіраў галаву ў бок вакна, за якім зіхцеў крышталёвы сьнег на сьцішаным чорным гальфі. Сьляпуны кобальт неба сваёй бяздумнасьцю толькі дапаўняў абсурд тае дзеі, што адбывалася ў задусе запыленае судовае залі... Хамайда і Плешчанка катэгарычна адмовіліся ад казённых абаронцаў, матывуючы гэта тым, што працэс чыста палітычны, сваёй правіны яны не адчуваюць і маюць законнае права на судовую самаабарону. "Гэта палітычная справа, замоўленая вядомымі коламі... Паколькі я асабіста ня ведаю ў краіне спэцыялістаў палітычнага судовага

справаводзтва, ня ведаю і тых людзей, якія зьбіраюцца мне адвакатаваць, я ўпэўнены ў бяссэнсавасьці ўскладненьня працэсу фармалістыкаю. Я паводле адукацыі юрыст і ў стане бараніць сябе прафэсійна...", — так заявіў Барыс Хамайда, выдавец газэты "Выбар". Адвакаты "падзельнікаў" Адамовіча падтрымалі іхнія просьбы... Аднак суд катэгарычна настаяў на тым, каб у Хамайды і Плешчанкі былі дзяржаўныя адвакаты. Рэжыму надта ж хочацца, каб усё выглядала законна, нават калі гэта супраць закону.

Паводле закону быў і перакладчык, які хваляваўся, запінаўся, блытаў словы. Яго ніхто ня слухаў, але моўкі за ім назіралі... Просты вясковы хлапец, супрацоўнік Віцебскага ўнівэрсытэту, падобны на зграбнага трусіка, які змок пад дажджом. Пот струменіўся па ягоным распараным твары, ён ледзь пасьпяваў падхопліваць яго мокрай насоўкай. На другі дзень ён спазніўся на паўтары гадзіны і пасьля ўвесь час

вінавата глядзеў на нас, а калі ня мог прыгадаць якое слова, здавалася зраз васьм тут і сканае.

Але пад канец чытаньня сьледчае справы ўсе засяродзіліся. Сьледства ў датака інкрымінуе падсудным ства-

рэньне злачыннай групы (sic! Такімі групамі надалей могуць стаць любыя рэдакцыі) і НЕАДНАРАЗОВАЕ распаўсюджаньне заклікаў да тэрарыстычнага акту. Напрыклад, сьледства выявіла, што на творчым вечары Вольгі Куртаніч аўтар верша "Убей прэзідэнта!" перадаў яго нейкаму чалавеку з Магілёва. Якая дасьведчанасьць! Такі паварот справы істотным чынам абцяжарвае абвінавачаньне...

Працэс у зьледзянелым перадкаляндным Віцебску цягнуўся тыдзень. У гэты час, як высветлілася, падсуднага тут ня корніць "Бязьні дзяржаў за ягоную пайку!" — пашчыраваў камандзір міліцыянтаў. Мала таго, забаранялася даваць яму харчы ў "прысутнасьці" адваката, судзьдзі, пракурора. Маці так і ня здолела перадаць яму ані каляднае аплаткі, ані малітоўніка...

Пазьбяляліся першыя сьведкі. Да прыкладу, прапаршчык-памежнік, які пацьвердзіў, што Адамовіч мог ісьці і ня ў бок мяжы, а сьледчы КГБ даў памылковую схему дыспазыцыі затрыманьня. Абвінавачаньне ў замаху

на парушэньне мяжы нібыта ўжо адпадае...

... І суд адклалі на наступны год, у сувязі... з хваробаю адваката Плешчанкі. Чарговае паседжаньне пачнецца не раней за 11 студзеня, бо да таго часу ў адваката Адамовіча будзе працяг працэсу ў Гомелі. "Працэс папросту цягнуць, бо рэальных доказаў вінаватасці Адамовіча няма. Калі далей ня будзе "беспредела", які вы маглі ўжо назіраць, то ўцямна суд ня зможа накруціць таго, што накруцілі непрафэсійныя сьледчыя з КГБ. Ну, максымум застаецца "нашэньне" халоднае зброі, калі асабістыя дзённікі лічыць за доказ. Тады атрымаецца што за гэта ён ужо адсядзеў," — сьцьвярджае сёньня сп. Паганяйла.

Дзеля чаго цягнуць працэс над Адамовічам? Па-першае, нават калі нічога нельга будзе давесці, ён сваё ўжо атрымае... Па-другое, псыхатропае ўзьдзеаньне на інтэлігенцыю ды розных "пісакаў" ужо ёсьць... Працэс, трэба прыхаваць казыры пра "міласэрнасьць", "законнасьць", маўляў, "нават пасьля ТАКОГА і тое выпусцілі"... А па-чацьвертае, падобна рэжым ужо ня ведае што ж з Адамовічам рабіць, бо такі капітальна вывзгаліся ў сваім маразме, а Адамовіч паціху ператвараецца ўжо нават не ў героя, а ў сымбаль, разам са сваёй маці. Маці і сын, адабараны на пакуты...

СЯРГЕЙ ХАРЭЎСКИ

КАЛЯДНЫ ПАДАРУНАК ДЛЯ ЎКРАЇНЦАЎ

Сьніцца мне неяк далёка ад Менску сон. Усё, як насамрэч: сядзім мы на Валадарцы: я і невядома хто яшчэ. Сядзім, значыцца, гутарым, каву папіваем паціху. Ніхто нас не вартуе, а дзьверы адчыненыя. І мы з таго боку, дзе воля, але чамусьці нікуды не сьпяшаемся...

"Нішто сабе! — думаю я тады, усё гэта збоку назіраючы. — Чаму Валадарка? І хто гэта тут са мной каву п'е, як у кавярні? І чаму такое адчуваньне свабоды?"

Тут рэзкасьць у кадры паляпшаецца, я прыглядаюся да постацяў і ўражваюся. Божа ж мой, хто толькі не прысьніцца! Гэта ўкраінцы!

І тут чуецца нейкі гук. Гэта чамусьці гучней, чым звычайна, зароў тэлефон. Сёмай раніцы, сонца ў вокнах, холадна і ніякага Менску!

Я вяртаюся ў Менск праз пару дзён і слухаю ўсялякія навіны з плёткамі. Адна з іх, што пяць зьнявольных украінцаў на каталіцкія Каляды будуць амністываныя. Калі насуперак меркаваньням скептыкаў чуткі пацьвярджаюцца, я апынаюся раптам пад абладаю забабонаў. Але ўжо 20 снежня пятую гадзіну вечару ўкраінскія вязьні Валадаркі сустралі на волі. Вышук іх у нашай сталіцы — малы клопат.

Зблізку частка хлопцаў нагадвае мне тых, з кім мы сябравалі ў дзяцінстве. Украінцы ўжо трохі "адышлі" — ці то ад турмы, ці то ад волі. Дэпутат украінскае Вярхоўнае Рады ад УНА-УНСО Яраслаў Ілясевіч, які прыхаў па іх у Менск, займаецца раздачай сувэніраў. "Вы былі ў нас на судзе!" — зь нечаканай для мяне радасьцю паз-

нае Ўладзімер Салавей, і зь яго лёгкай рукі я станаўлюся "пані Тацянай". Наступнага моманту робіцца прыемна, але няёмка, бо на мяне пачынаюць сыпацца падзякі за ўсе перадачы, якія ім прыносілі ў СІЗО іншыя беларускія людзі. Спраба давесці, што я тут ні пры чым, беспасьпяхова. Тут жа перападае мне і адзін з айчынных сувэніраў, якія раздае спадар Ілясевіч. Гэта марка з партрэтам Лукашэнкі. Удзячныя беларускаму правадару, хлопцы з захапленьнем клеяць сувэніры на даведкі аб вызваленьні. Ня клеіць Андрэй Бурлака, якога за час зьнявольнага выключылі з унівэрсытэту, матываваўшы такое рашэньне нядаўнае летняе сэсіі. Андрэй спадзяецца, што пасьля прад'яўленьня дакумэнтаў зь месцаў агульнага рэжыму сэсію яму ўсё ж дазволюць здаць.

Нейкім чынам у маіх руках апынаецца пляшка піва, якое прынес хлопцам адзін мой калега. Адмаўляцца ўжо позна, ды і пьжэка пры іхняй манеры паводзінаў. За вясёлымі жартамі — годнасьць, сьціпласць і выкшталтаванасьць. Вышукваю ў сумцы, чым іх можна пачаставаць... Усьмешкі — на бледных, зь сіняю падвачыма, тварах. Распытваю, што слі ў турме. Усё, адказваюць яны, вельмі добра. Там даюць есьці тры разы на дзень, нават чатыры. Хлеб ёсьць, гарбата, каша прасяная, каша ячная і нейкая там яшчэ. І юшка. Праўда, юшка з калікі, і гэта цяпер ім здаецца сьмешным. Пах ад калікі такі, што частка вязьняў нязьменна адмаўляецца есьці яе. Кілька салёная... Вада, як я чула раней ад былых вязьняў, як бы ржавая...

Нехта з хлопцаў скардзіцца на Яраслава Ілясевіча, які не дазваляе ім паходзіць па Менску: "Зноў няволя!" Нават на ганак не пускае, маўляў. Скарга выклікае агульны сьмех, бо амаль усе адзетыя ўсяго на адзін швэдар цяплей, чым у красавіку. Заўважаю, што сямю-там на выхадзе з турмы забыліся вярнуць шнуркі. Слава Гач кажа, што нічога, затое не забыліся выдаць яму тую самую жоўтую запальнічку, якую адабралі пасьля мітыngu 26-га. Дробязь, а прыемна. Тым больш, што на працягу сямі месяцаў свайго зацягнутага "шляху" хлопцы мелі магчымасьць зрабіць выснову: самавольства ў стаўках паміж вязьнямі няма, ёсьць толькі самавольства з боку міліцыянтаў. Украінцы сьцьвярджалі, што пакуль ты застасься чалавекам, якім бы ты ня быў, шьбе не абразыць знарок зьнявольнага. Але цяпершчыя могуць тых, хто становіцца паслугачом "мянтоў", ня вытрымаць "санаторы"...

Тэму нораваў нарэшце закрываем, і гэтак жа непрыкметна хлопцы распачынаюць асьветніцкую. Заўважыўшы, што ў адказ на ўкраінскую гутарку ў турме "наладжваецца" беларуская, яны заняліся там некаторымі аспектамі нашай моўнай праблемы. А таксама й гістарычнай. Прачыталі кнігу Стэфана Жаромскага пра 1863-ці год. Каліноўскага пакаралі смерцю ў 26 гадоў, а ягоныя наплечнікі сядзелі: хто ў цяперашняй Валадарцы (колішні адрас — Серпухаўская, 6), хто на цяперашняй Плюшчы. Волі, дзе і забралі сьлёгняно вясною частку ўкраінцаў. Умяшаўшыся, як кажуць, ва ўнутраныя справы Беларусі (мэсіянская роля

яшчэ адной суседняй краіны — не ў разьлік), яны прайшлі па гістарычных мясцінах. І былі гэтым трохі здзіўленыя. Я ў сваю чаргу была здзіўленая тым, як нехта "наверсе" ў нас зьяўляўся пачатку "менскай вясны". Усе даўно ўжо ведаюць, што такое "ластаўка", але вясною міліцыя хацела злавіць нейкага "жоравы ў аблоках" — "буревестніка", які "з крыкам луннае" і прадвясчае пераварот. Украінцам задавалі адно й тое ж пытаньне: "Дзе "ствол"?" Тыповыя рэч: скаргамі пра выбіваньне неіснуючых доказаў заваленьня ўсе менскія пракуратуры. "Ствол" азначаў бы ні што іншае, як уздел у незаконных узброеных фармаваньнях. Паводле нашага заканадаўства, да дзесяці гадоў. Здаецца, столькі ж зьбіраўся і наш прэзідэнт кіраваць краінаю. Супадзеньне, але цікава.

Аднак ніхто з украінцаў не пакадаў Беларусі са злом у сэрцы. Вясною уносоўцы былі папярэджаныя пра ўсё, што магло здарыцца з кімсьці зь іх. Нехта павінен быў сесьці ў турму, і кожны, едучы да нас, знаёмых і незнаёмых, ведаў, на што ішоў. Цяпер кожны кажа пра некага са сваіх таварышаў, што той не павінен быў "сесьці". Міранюк просіць ацаніць яго верш, напісаны ў турме, але паслухаць я не пасыляваю, бо Бурлака ўспамінае, што ня змог запомніць як сьлед чутую шмат разоў па радыё песьню "Купалінка". Пішу словы, да майго сораму, блытаюся ў двух радках аднаго з куплетаў. "Гэта будзе цудоўна гучаць у нашай царкве з хорам", — сьціпла кажа Андрэй, і мы для таго, каб нагадаць мэлядыю, сьпяваем першыя радкі. Усе невядома чаму змаўкаюць.

Андрэй Міранюк трохі някавата выконвае просьбу падарыць верш:

...Смерць по пятам
ходить за мной устала,
Но с ног валюсь от устали и я.

"Напэўна, ён табе не спадабаецца, можаш выкінуць", — дадае ён.

Салавей тэлефануе дадому. Дрыгайла, задумаўшыся пра нешта, заклапочана і амаль бяз словаў ходзіць па пакоі, па-гаспадарску пакуе сумкі. З адной тырчыць рог жоўта-блакітнага сыягу. Спідар Ілясевіч разважае зь менскім украінцам дзядзькам Міхасём, ці зьнішчаная беларуская нацыя, ці не: "Бог стварыў усіх людзей роўнымі, як і ўсе нашы..."

І тут чуецца ўражаны голас: "Таяна, а Вы тут адкуль узляліся?" Гэта зьявіўся консул украінскага пасольства, каб пасадзіць лёгка адзетых суайчыннікаў у машыну ды адвезці па марозе на цягнік. Намякае на ўвагу да грамадзянаў Украіны з майго боку. Як і некаторыя іншыя людзі ў маёй дзяржаве... У асноўным тыя людзі не маглі б быць на месцы гэтых. Нават не змаглі б, як Слаўка Гач, застацца лёгка адзетым на марозе і прапусьціць уперад тых, хто захутаны ў зімовасе. "Якое там халодна", нарэшце вывелі на сьвежае паветра!"

Празь некалькі хвілінаў Ўладзімер Салавей, Андрэй Дрыгайла, Андрэй Бурлака, Вячаслаў Гоч і Андрэй Міранюк зьехалі ў Кіеў. Для іх наш агульны "Чарнобыльскі шлях" скончыўся калядным падарункам. Андрэй Шантыцкі і Сяргей Патапаў засталіся ў СІЗО. Ім на год скарацілі тэрмін...

Таяна Сытко

Юда Макавэй Рэчы Паспалітай

... Прадмесьце Прагі, заслоненае габрайскім рэгіментам*, здабыта штурмам; усё загінула над ударами мяча. Назаўтра цэлы полк быў знойдзены на фартыфікацыях у вечным сьне; ні адзіны жаўнер ня збег перад пераклічкаю сьмерці. Тыя людзі заслгоўвалі быць французамі!...

(Дэпутат французскага міністэрства юстыцыі Сальвэртэ — у адказ на антысэміцкія выпадкі дэ Манціні ў 1830 г.)

Расейскаму панаванню прыйшоў канец. Генэрал Мадалінскі, шэф бригады Нацыянальнай кавалерыі, ударыў першым на чале 10 швадронаў**. Выкліканая гэтым сьмелым учынкам бура дакацілася да старажытнай сталіцы Кароны — Кракава. Вільня яшчэ рыхтуецца, а Малая Польшча ўжо лікуе. Гарадзенскі шляхціц Андэрэй Тадэвуш Банавэнтэра Касцюшка прыносіць прысягу і выдае Акт, абвяшчаючы паўстаньне па ўсёй Рэчы Паспалітай. У рух прыйшлі ўсе народы на вялікіх абшарах Кароны і Вялікага Княства.

Пад Актам паўстаньня 1794 г. стаяў шэраг подпісаў. Сярод іх — імя аднаго габрая, які лічыў, што яго народ ня мае права быць пасіўным назіральнікам, калі Бацькаўшчына гіне. Гэта быў былы камісіянер*** віленскага біскупа Масальскага, гандляр канямі і пастаўшчык фуражу, жыхар варшаўскага прадмесьця Прагі Бэрэк Ясялевіч.

Родам Ясялевіч з Жамойці, тут ён убачыў сьвет у 1764 годзе ў Крэтынзе, што ў трох мілях ад Палангі, у сям'і Ёсла. З самага маленства адрозьніваўся вялікай жывасцю характару. Замест таго, каб спраўна хадзіць у хедэр, не зьвяртаючы ўвагі на парады бацькоў і незадавальненне настаўнікаў, Бэрэк цэлымі днямі гуляў у ваенныя гульні, майстраваў драўляную зброю, правакаваў вулічныя бойкі, у якіх быў самым актыўным удзельнікам.

Калі надыйшоў час брацца за розум, хутчэй за ўсё, маладому чалавеку не прыйшлося доўга ламаць галаву над выбарам роду дзейнасці. Для Бэрэка, як габрая, шлях быў адзіны — гандаль. Прызвычайнаму заўсёды рухацца, яму прыйшоўся да густу такі від дзейнасці як фактарства****. Хадзіць далёка было ня трэба, бо гаспадар, да якога ён вырашыў наймацца, быў уладаром Крэтынгі, і характар яго цалкам палыходзіў да такога ж пасіянарнага габрая. Служба не абяцала быць сумнай. Каму ж прапанаваў ён свае паслугі? Хто ў Рэчы Паспалітай быў адным з самых вядомых авантурыстаў? Віленскі біскуп Ігнацы Якуб Масальскі.

Постаць патрона Бэрэка настолькі цікавая, што немагчыма не сказаць пра яе хаця б некалькі слоў. Ня глядзячы на забарону касцюла на азартныя гульні, ён літаральна не адыходзіў ад зьялёнага сукна. Быў вядомы ўсёй краіне як дойна карова для вялікіх і малых шулераў. Паразы біскупа налічвалі дзясяткі тысячаў дукатаў золатам. Дзеся дзясяткі тысяч уласных мэтаў ня грэбаваў ніякімі сродкамі, не спыніўся нават перад нацыянальнай здрадай — каб зьнішчыць сваіх ворагаў Чартаўскіх, падаўся да расейцаў.

Зайздросьцячы бляску буйных магнатаў, стварыў полк уласнага імя з французскіх ахвотнікаў, розных нягоднікаў і іншых падзроных постацяў. У той жа час Масальскі быў чалавекам высокаадукаваным, мецэнатам. Акружаў сябе людзьмі навукі й мастацтва, многім зь якіх дапамог у кар'еры. Шмат зрабіў для распаўсюджаньня асьветы ў Рэчы Паспалітай.

Служба ў біскупа пайшла Бэрэку на карысьць. Разам з Масальскім ён падарожнічае па Эўропе, бывае ў Парыжы, Брусэлі, вывучыў некалькі моваў. Новы сьвет стварыў з засьпячковага хлопца чалавека сьвечкага. Філязофія французскіх асьветнікаў аказвае ўплыў на Бэрэка, зрэшты, як і на тысячы яго раўналеткаў. Вярнуўшыся ў Рэч Паспалітую, ён, пазнаёміўшыся з поглядамі графа Мірабо, выступае за раўнапраўе габраяў у грамадстве.

Тым часам, краіна на хвалі эканамічнага ўздыму ідзе шляхам рэформаў. Чатырохгадовы Сойм 1789 году паступова зьнішчае фэадальныя перажыткі. Апроч іншага, даволі востра стаяла пытаньне аб габраях. Пасьля прыняцьця Канстытуцыі 1791 году зьяўляецца шэраг праектаў Калантая, Сташыца, Чацкага і інш. Стаўленьні былі розныя. Напрыклад, вядомы патрыёт Станіслаў Сташыц, ведаючы незадаволенасьць мяшчанцаў сваімі гандлёвымі канкурэнтамі, называў габраяў "саранчою края і вечнымі шкоднікамі". І ўсё ж такі, ня глядзячы на проціздзяньні, габраі былі зраўняныя ў правах са шляхтаю. Наогул, адносіны да іх з боку шляхты былі ў асноўным добразычлівыя, чаго нельга сказаць пра іншыя групы грамадства.

Каля 1788 году Бэрэк ужо даволі пабачыў у свае 24 гады і асёў у Варшаве на Празе, узяў шлюб, і пачаў гандляваць канямі. Так ён жыў да пачатку паўстаньня 1794 году, калі на карту было пастаўленае існаваньне Рэчы Паспалітай. Пра ўдзел габраіства ў падзеях сьведчаньні даволі супярэчлівыя. На жаль, стаўленьне беларускіх габраяў да "інсэрэцый", у адрозьненні ад каронных, было пераважна ня толькі пасіўным, але нават варожым. Бэрэк, прасякнуты ідэямі Захаду, глядзёў на падзеі не як габрай, а ў першую чаргу як грамадзянін Рэчы Паспалітай. Ён бачыў, што атмасфэра паўстаньня мабыць упершыню парушыла мury, якія аддзялялі габраяў ад хрысьціянаў. Разам з рамеснікамі, шляхтай, законнікамі, жанчынамі й дзецьмі яны працавалі на будаўніцтве ўмацаваньняў у Варшаве й другіх гарадах у найвялікшай згодзе і з найвялікшай напругай. Тадэвуш Касцюшка разьлічваў на дапамогу габраіства. Сярод усеагульнага ўздыму й лікаваньня ён прамаўляе палымынную прамову ў казімераўскай сьнігозе (пад Кракавам). Але ж Бэрэка не задавальняе, што ўдзел габраяў у паўстаньні абмяжоўваецца галоўным чынам данаможнымі працамі. Ён хоча прынесці карысьць Бацькаўшчыне са зброяй ў руках. Служба ў габраіскай міліцыі парадку — гэта для старых. Перад ім стаіць прыклад Аўстрыі, дзе ў часы імператараў Ёзафа II і Леапольда I тысячы габраяў бралі ўдзел у турэцкай кампаніі.

У самы цяжкі момант, калі

ўжо амаль ніхто ня верыў у перамогу, Бэрэк зьвяртаецца да Касцюшкі з прапановаю стварэньня палку лёгкай габрайскай кавалерыі, на што 17 верасьня 1794 году атрымаў згоду і званьне палкоўніка. І кастрычніка агалошваецца ягонае адозва да суайчыньнікаў. Цікава, што габрай Ясялевіч упершыню называў Рэч Паспалітую сваёй Бацькаўшчынай.

Наконт існаваньня палка ёсьць розныя думкі. Мне здаецца, што полк усё ж быў створаны, ня глядзячы на тое, што яго назва не сустракаецца ў рэліжыях і ў сысьце вайсковых частак, якія баранілі Варшаву. Польскі гісторык Корзан у сваёй капітальнай працы "Гісторыя Польшчы пры Станіславе Аўгусты" выказвае сумнеў у існаваньні палка на падставе недахопу часу на яго арганізацыю. Грошы на патрэбы палка Ясялевіч узяў толькі 6 кастрычніка — 3.000 злотых ужо моцна абяцзенымі скарбовымі білетамі. 10-га таго ж месяца адбылася бітва пад Мацявіцамі, у якой Касцюшка трапіла ў расейскі палон. Да гібелі дзяржавы застаецца прыкладна чатыры тыдні. За гэты тэрмін немагчыма было сабраць полк, ды яшчэ каб яго жаўнеры біліся пасля страты Начальніка як "ільвы і леопарды" (да чаго заклікалася ў адозьве Ясялевіча).

Другі дасьледчык Эрнэст Лунінскі думае інакш. Яго зусім не здзіўляе раптоўнасьць збору палка. Ён спасьлаецца на Кілінскага, які ў сваіх "Мэмуарах" піша, што наогул не атрымаў ад Касцюшкі ні гроша на абмундуваньне, толькі званьне палкоўніка. Але, тым ня менш, змог сабраць ужо праз тры (!) дні пасьля адозвы 1780 чалавек. Вайсковым фармаваньнем, якія ліхаманкава ствараліся ў тыя дні, былі ўласныя недахопы забесьпячэньня, абмундуваньня, дысцыпліны. Але трэба не датычыла палка Ясялевіча. Бэрэк валодаў талентам арганізатара і сілай пераконваньня. Яго падначаленыя былі спаяныя дысцыплінаю ў адно цэлае. Пра тое, што полк існаваў і пра доблесці ягоных валаньцэраў гаворыць Граецік ў "Трактаце аб Габраях" і Б.Вышыньскі ў "Рэформе народу Ізраіля". Адрзел Бэрэка складаўся з 500 шабеляў, гэта 5 харугваў ці 2,5 швадрона. Безумоўна, з такой колькасьцю людзей, плюс яшчэ 5-ы і 7-ы літоўскія рэгімэнты генэрала Яўба Ясінскага — ўсяго каля 4-х тысячаў, сілы Рэчы Паспалітай, якія баранілі прадмесьце Варшавы, былі ня ў стане затрымаць больш чым 35 тысячаў расейскага войска з 86 гарматамі. Яны маглі толькі прыгожа загінуць.

Паводле традыцыі, полк Ясялевіча загінуў амаль цалкам. На жаль, ахвяры, прынесеныя габраямі, не зьмянілі да іх адносінаў мяшчанства. Сярод "пунктаў", якія магістрат і цэхі Варшавы ўручылі расейскаму камэнданту горада генэралу Бук-

сгеўдэну, быў пункт пра выгнаньне габраяў. Буксгеўдэн, чалавек практычны, вырашыў пагрэць рукі. Ён не згадзіўся з магістратам, але загадаў габраям набываць білеты, якія давалі права на знаходжаньне ў горадзе. Вось так заплацілі "ўдзячныя" мяшчане Варшавы габраям за абарону Бацькаўшчыны...

Бэрэк быў адным зь нямногіх, хто ўцялеў у праскай мясарубцы. Пасьля капітуляцыі ён разам з генэралам Заёнчакам (які павінен быў камандаваць абаронай прадмесьця, але ў самым пачатку цяжка паранены выбыў з барацьбы), здаўся аў-

стрыйцам. Бо, як справядліва лічыў Бэрэк, аўстрыйскі палон усё ж лепей, чым Сібір. Іх кінулі ў крэпасць Алямонц, што ў Галіцыі. Быў, праўда, яшчэ адзін шлях. Тыя, хто адступіў з генэралам Тамашам Ваўжэцкім у Сандамірскае ваяводзтва, разьлічвалі працягваць ужо безнадзейную барацьбу, але голад, маральная й фізычная зьнямога, брак боепрыпасаў хутка прысмілі героюў скласьці зброю.

Для Бэрэка пачалося новае жыцьцё. З таго моманту, як Касцюшка даў яму званьне палкоўніка, ён лічыў сябе прафэсійным вайскоўцам. Як і многія былыя ўдзельнікі паўстаньня 1794 году апынуўшыся ў эміграцыі, ён будзе гатовым стаць пад любы сьцягі, змагацца дзе заўгодна — ад Гішпаніі да Блізкага Ўсходу, з адзінай толькі надзеяю, што ягонае зброя ўрэшце будзе выкарыстана ў барацьбе за незалежнасьць Рэчы Паспалітай.

15 верасьня 1796 году Бэрэк прапануе аўстрыйцам стварыць 6-8 тысячны габрайскі корпус, але безвынікова. Крайстаўптман Баўм, які займаўся справамі палонных, лічыў, што большая іх частка, да якой ён адносіў і Ясялевіча, — проста авантурысты. Званьні, якія яны атрымалі ад Начальніка, для аўстрыйцаў нічога ня значылі. Баўм прапанаваў на выбар усім — ші паступаць шарагоўцамі ў аўстрыйскую армію, ці ўвогуле ня несьці ніякае службы. Для многіх, у тым ліку і для Бэрэка, гэта былі ганебныя ўмовы. З Аўстрыі трэба бегчы. Яму з Заёнчакам зноў шанцуе. Заёнчака, цяжка параненага, сярод суровай зімы кінутага ў Алямонцкую крэпасць, хітрасцю вызваліла жонка, а Бэрэку дапамаглі зьбегчы некалькі прыяцеляў. Сапраўды, у такога чалавека як Бэрэк Ясялевіч не было недахопу ў людзях, у якіх

ён выклікаў сымпатыю. Нават аўстрыйскі губэрнатар Львова граф Гайхур адзначаў яго "вялікую дасьціпнасьць, вясёласць і дух таварыства".

Бэрэк і Заёнчак, даведаўшыся, што ў Францыі, дзе канцэнтраваліся эмігранты з Рэчы Паспалітай, ствараюцца легіёны, сьпяшаюцца туды. Біяграфія жыцьця нашага героя з гэтага моманту нагадвае паслужны сысьпіс лядскнэхту часоў Трыццацігадовае вайны. Вочы разьбягаюцца ад назваў мясцін, дзе яму прыйшлося ўдзельнічаць у бітвах. У Італьянскай кампаніі ён пачынае як просты кавалерыст. Пад час заняцця Гасконны кавалерыіскі легіён, дзе ён служыў, складаўся з 1.200 шабеляў. Ад легіёну, які стрымліваў атакі суворайскіх казакаў і аўстрыйскіх драгунаў, засталася толькі 190 кавалерыстаў на змучаных канях. Пераведзены ў 1-ы легіён у званьні ротмістра, ён змагаецца пад Трэбіяй, Нэві 1-ай, Нэві 2-ой, Боскаю. У канцы 1800 году легіён Бэрэка, ад якога амаль нічога не засталася, быў перакінуты на Рэйн, дзе генэрал Князевіч ствараў новы корпус. І вось тут, на Рэйне лёс пачынае наносіць Ясялевічу ўдары, балючыя й ганебныя.

Умовы, у якіх Князевіч ствараў свой корпус, былі складаныя. Вакол панавалі інтрыгі і самалюбства былых якабінаў, радыкалаў і рэвалюцыянераў. Бэрэк, які ў баі быў першым, зусім згубіўся сярод кар'ерыстаў ды ўсялякіх майстроў атрыманья ўзнагарод і званьняў. Тое, што Ясялевіч быў габраем і ня быў шляхціцам, мела для тых людзей нашмат большае значэньне, чым колькасьць бітваў, у якіх ён удзельнічаў і праціваў кроў. У выніку атрымалася, што Бэрэк, які меў за плячыма дзьве італьянскія кампаніі, званьне палкоўніка пры Касцюшку, вымушаны быў у званьні ротмістра падпарадкавацца людзям уплывовым, але не зазначаным у ніводнай кампаніі. Ён жаліцца свайму былому камандзіру і Начальніку Касцюшку, але стары правадыр паўстаньня 1794 году можа падтрымаць свайго былога падначаленага толькі словам. Тое, што дзесяцца вакол, таксама давала мала аптымізму.

У мірнай дамовы заключанай у Люнэвіле 9 лютага 1801 году ніводнага слова не было аб Рэчы Паспалітай. Карасей кажучы, падставы для расчараваньня меліся з усіх бакоў. А тут яшчэ ў канцы таго ж году існаваньне самага кавалерыйскага легіёну было пастаўленае пад пытаньне. Пяхотныя часткі, што складаліся з эмігрантаў з Рэчы Паспалітае, былі ўключаныя ў склад рэгулярнай французскай арміі. Кавалерыя легіёнаў апаляла толькі дзякуючы будучаму каралю Нэапалі і шэфу ўсёй французскай кавалерыі Яхіму Мюрату, які аддаў яе на службу ў Цызыльпінскую рэспубліку. Але для Ясялевіча ўжо не было розніцы. Ня бачачы для сябе ніякіх перспектываў, у чэрвені 1802 году ён падае ў адстаўку ў званьні ротмістра 1-ай клясы.

Бэрэк мог бы так і атрымліваць сынілюю пэнсію на чужыне ды марнець са сваім сямействам. Дапамагло знаёмства з генэралам Эдуардам Марцье. Марцье, пазней князь Трэвізо, справядліва лічыў, што та-

СТАРОНКА

Інфарматар

НАША НіВА

ІНФАРМАЦЫЙНАЕ
ЗАБЕСЬПЯЧЭННЕ
BELARUSIAN PUBLIC
RELATIONS ASSOCIATION

БІРЖА ПРАЦЫ • КНІГІ • РЫНАК • ТРАНСПАРТ • АДНАЧЫНАК • АДУКАЦЫЯ • СПАЖЫВЕЦ • ЗДАРОВ'Е • КІНО • ТБ • ТЭЛЕСАТ • РАДЫЁ • СПОРТ • МУЗЫКА • ЗА МЯЖОЮ

І Бясшпартныя прыватныя абвесткі

Віншую дарагую дачушку Юлечку Калячка з Днём Нараджэння. Жадаю быць шчаслівай, прыгожай, сумленнай беларускай! Твой тата.

Танна прадаецца крыху незавершаны вялікі катэдж у цэнтры Барысава. Пэйджынг 781101, абанэнт 434.

Прадаю драўляную хату ў добрым стане ў в. Поўбэраг Наваградзкага раёну. Кошт 1800\$. Тэл. (01713) 41-3-91.

Прадаецца МТЗ-80 УК (93 г.) у добрым тэхнічным стане, і інш. с/х тэхніка да МТЗ. тэл. 254-54-95, 259-85-24.

Прывабная, забяспечаная, інтэлігентная ўдава з добрым характарам, шчырым сэрцам пазнаёміцца з прыстойным гараджанінам з жыллём для стварэння сям'і. Адгукніся, самотны мужчына, не пашкадуеш, халі ацэніш! Віцебск-15 №6491

Алесь Нарэйка, віншуюць з Днём нараджэння. Посьпехаў на першай сесіі. Твае беларускія сябры.

Прадаю тэлефонныя апараты дыскавыя вытворчасці VEF Latvia, Polska 2748900

Віншую сястрычак Кацюшу і Вераніку са святам. Будзьце заўжды разам з намі! Павал

Дачка Настачка! Віншую з нараджэннем Хрыстовым. Вера ў Пана нашага прывядзе да каханья роднай бацькаўшчыны — Беларусі. Уладзімер Рынковіч

Выхавацель для Вашага дзіцяці (музыка, мовы, лягічнае мысленне). 221-24-81

Бугальтар з досведам працы і веданнем кампутару шукае сур'езную працу. 272-94-61

Лявона з Барысава віншуюць з 35-годзьдзем яго лепшыя сябры. І.В. Будзь здароў! Гадун І.С.

Віншую Васіля Пякарскага з Днём нараджэння (1

студзеня). Валянціна Бандарэнка 248-89-21

Прадаецца фальварак 50 км ад Менску. Лес, рэчка, возера, соткі, адрына, варыўня. Лагойскі р-н. 260-96-88

Paranky metal band "Parasitize". Шле прывітаньне ўсім сваім сябрам, хто змагаецца той жыве!

Прадаю відэа- і аўдыёзапісы "Ляписов", фэсту "Рок на вакацыях '96", Данчыка і інш. Тэл. 49-08-88 Віталь

Пазнаёмлюся з моладзьдзю, якая цікавіцца беларускім рокам і аўтарскай песняй. Тэл. 49-08-88 Віталь. Адрэса: 220101 Менск, пр. Ракасоўскага 170-348

НАДРУКУЕМ, ПАМНОЖЫМ

Хутка — 1.000 асобнікаў за 10 хвілін
Танна — ад 190 рублёў за копію.
На паперы якое заўгодна шчыльнасці і на картоне

39-78-49

The Publishers Weekly Bestsellers

Сьпіс бэстсэлераў на 26.12.96

На гэтым тыдні	На мінулым тыдні	Назва кнігі. Аўтар	Выдавецтва	Колькасць тыднёў у сьпісе
1		Airframe by Michael Crichton	Knopf	1
2		The Christmas Box by Richard Paul Evans	Simon & Schuster	1
3	1	Executive Orders Том Клансі	Putnam	20
4	2	The Fallen Man Тоні Хілэрман	HarperCollins	4
5	3	Silent Honor Даніэла Стыл	Delacorte	26
6	8	The Notebook Нікалас Спаркс	Warner	96
7	4	The Deep End of the Ocean Жаклін Мітчард	Viking	16
8	5	The Laws of Our Fathers Скот Тараў	Farrar, Straus & Giroux	13
9	6	"M" is for Malice Сью Грэфтан	Henry Holt	8
10		The Christmas Tree by Julie Salamon illustrations by Jill Weber	Random House	1

20 ЛЕПШЫХ ВІДЭАКЛІПАЎ "MTV" 26.12.1996

месца	выканаўца	назоў кампазіцыі
*20	LL Cool J	Ain't Nobody (Geffen)
*19	Counting Crows	A Long December (DGC)
-18	R.E.M.	Bittersweet Me (Warner Bros.)
*17	Ginuwine	Pony (550 Music)
+16	Stone Temple Pilots	Lady Picture Show (Atlantic Records/The Atlantic Group)
+15	NAS	Street Dreams (Columbia)
+14	Smashing Pumpkins	Thirty-Three (Epic)
+13	Snoop Doggy Dog	Snoop's Upside Ya Head (Interscope/Death Row)
+12	En Vogue	Don't Let Go (Love) (EastWest/EEG)
-11	Sheryl Crow	If It Makes You Happy (A&M)
-10	Cake	The Distance (Capricorn/Mercury)
*9	Red Hot Chili Peppers	Love Rollercoaster (Geffen)
+8	Keith Sweat	Nobody (Elektra)
*7	Soundgarden	Blow Up The Outside World (A & M)
+6	New Edition	I'm Still In Love With You (MCA)
-5	Dr. Dre	Been There, Done That (Aftermath Entertainment/Interscope)
+4	Toni Braxton	U-Break My Heart (LaFace)
*3	311	All Mixed Up (Capricorn/Mercury)
-2	Bush	Swallowed (Interscope)
+1	No Doubt	Don't Speak(Trauma/Interscope)

*+ - ўзвышэнне пазыцыі кліпа ў сьпісе адносна мінулага тыдня; "- " - паніжэнне пазыцыі кліпа; ** - навінка; "=" - бязь зьменаў пазыцыі

Інфармацыйнае агенцтва

ЭКОПРЕСС

Інфармацыйнае агенцтва "Экопресс" працуе на рынку апэратыўнай фінансавай інфармацыі з 1993 году.

Сёння мы прапануем нашым кліентам больш за тры дзясяткі інфармацыйных пазыцыяў, сярод якіх:

- курсы абмену нааўнай СКВ
- вынікі таргоў на міжбанкаўскіх валютных біржах,
- першасны і другасны рынкі ГКО
- рынак пазабанкаўскіх паслугаў і МБК
- афіцыйныя курсы валютаў, устаноўленыя Нацбанкамі іншых краінаў
- фінансавыя навіны зь Беларусі, Расеі, краінаў СНД і Балтыі й шмат што яшчэ.

Даведкі па Тэл. 239-45-19, 239-42-27, 239-45-08

Існуе ня менш як тры прычыны, зь якіх варта звярнуць увагу на нашу прапанову:

1. Цэны на інфармацыйныя паслугі ІА "ЭКОПРЕСС" - самыя нізкія з існуючых на сённяшні дзень.
2. Нашыя абанэнтны самастойна фармуець інфармацыйны пакет, маючы магчымасьць у любы момант зьмяніць яго зьмест.
3. Інфармацыя прадстаўляецца па факсымільнай ці мадэрнай сувязі. Нашыя спецыялісты бясплатна ўстанавяць неабходнае праграмнае забесьпячэнне і навучаць персанал працаваць зь ім. Тэхнічнае суправаджэнне на працягу ўсяго тэрміну дамовы гарантуецца.

Міністэрства сувязі і інфарматыкі
Рэспублікі Беларусі
АБАНЭМЭНТ на газету **63125**

НАША НіВА Колькасць комплектаў

На 1996 год па месяцах

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Куды _____ (паштовы індэкс) _____ (адрэса)

Каму _____ (прозьвішча, ініцыялы)

ДАСТАЎНАЯ КАРТКА на газету **63125**

ПВ _____ месца _____ Літар

НАША НіВА

Коліч.	пабуд.	руб.	Колькасць комплектаў
1	2	3	4
1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12

Куды _____ (паштовы індэкс) _____ (адрэса)

Каму _____ (прозьвішча, ініцыялы)

Татування — м'ягко расфарбує шкіру ціла розніма колерами, вядомае яшчэ са старажытнасці. Раней яно звычайна насіла рытуальны характар, звязаны з пакланеннем розным паганскім боствам. Нездарма Біблія забараняе татуіроўкі як форму балвахвальства. Але сёння гэтая старажытная форма мастацтва перажывае сапраўдны рэнесанс. Заканадаўцамі моды тут выступілі ў першую чаргу тэле і кіназоркі, якія пачалі ўпрыгожваць сябе невялікімі накілкамі на схава-

ных частках цела, бачных, у асноўным, падчас сцяжы з распрананнем. Пры гэтым, трэба адзначыць, што мастацтва татуіроўкі носіць чыста заходняе адценне, дзе ў адрозненне ад былога СССР татуіроўка не з'яўляецца звычай "зэкаўскай" субкультуры савецкіх пэнітэнцыярных устаноў і арміі.

У Менску татуіроўка як від нацельнага мастацтва пачало атрымліваць распаўсюджанне галоўным чынам сярод багемай і пэўнай часткі моладзі. Накопачны кабінэты ў нас існуюць пакуль нааўпадольна і карыстаюцца самапальным абсталяваннем. У сувязі з гэтым прапануем вам інфармацыю адносна замежнага досведу і міжнародных стандартаў на паслугі такога роду.

Апроч чыста мастацкага прызначэння татуіраванне мае і некаторыя мэдычныя мэты. Звычайна такім мэтадам змяняецца колер скуры ў людзей з вітыліга (расстройстве ў пігментацыі скуры, калі на цэле з'яўляюцца белыя плямы), і ў выпадках са скажэннем натуральных колераў скуры вуснаў і твара пры апэрацыях на гэтых частках цела. Апошнім часам усё большую папулярнасць пачало набываць "пастаяннае" касметычнае татуіраванне вуснаў і абвздоў ваяў.

МАСТАЦКАЯ ТАТУІРОўКА

Паводле некаторых ацэнак Амерыканскага Упраўлення па кантролю за лекамі і харчовымі прадуктамі ў ЗША недзе 3% усяго насельніцтва і 5% усіх мужчынаў робяць татуіроўкі. Прычым гэтая лічба штогод пастаянна расьце.

На сённяшні дзень татуіроўкі бываюць двух відаў. "Пастаянныя" (традыцыйныя) татуіроўкі робяцца спецыяльным прыстававаннем нахтал электрабрытвы, што мае іголку і спецыяльную фарбу. Існуюць таксама і "часовыя" татуіроўкі, што ўяўляюць зь сябе нанясенне тампонам праз трафарэт доўгатрывалай цяжказмыкальнай фарбы без накілвання скуры.

На Захадзе кабінэты для татуіравання зрабіліся такой жа звычайнай рэччу як і цырульні. І ў сувязі з гэтым існуюць пэўныя правілы адносна гігіены і бяспекі падобных працэдур. Амерыканскае Упраўленне па кантролю за лекамі і харчовымі прадуктамі (FDA) вызначыла адносна гэтага шэраг правілаў, і далейшая інфармацыя на гэтую тэму базуюцца на гэтых стандартах.

FDA вызначае, што накілкі павінны рабіцца дасведчаным татуіроўшчыкам, які стэрлізуе інструменты і прытрымліваецца прадпісаных санітарных нормаў. У ЗША за гэтым сочыць Саюз прафесійных татуіроўшчыкаў — грамадзкая арганізацыя, што займаецца адукацыяй татуіроўшчыкаў мэтадам належнага кантролю за недапушчэннем інфэцыравання. Гэтая ж арганізацыя папярэджвае пра магчымыя ускладненні, што могуць здарацца, калі той, каму была зроблена татуіроўка, ня сочыць належным чынам за месцам нанясення малюнку на працягу першага тыдня пасля працэдур.

Выбар татуіроўшчыка. Прадстаўнік амерыканскага Саюза прафесійных татуіроўшчыкаў Мік Біслі раіць адносна выбару спецыя-

ліста наступнае: "Татуіроўка, зробленая ў антысанітарных умовах, можа быць прычынай сур'ёзнай інфэкцыі. Трэба пазбягаць "накольшчыкаў", што працуюць на сваёй уласнай кухні ці ў якім падвале. Сапраўдны прафесіянал ніколі ня пойдзе на рызыку здароўя свайго кліента ці свайго рэпутацыі праз няўвагу да гігіенных правілаў". Амерыканскі Саюз прафесійных татуіроўшчыкаў папярэджвае, што адзін толькі факт, што татуіравальны кабінэт мае афіцыйную ліцэнзію на дзейнасць, яшчэ нічога ня значыць. Кожны татуіроўшчык мусіць яшчэ мець сэртыфікат праходжання ім навучання па праграме прадрыхілення распаўсюджвання інфэкцыяў.

Амерыканскі Саюз прафесійных татуіроўшчыкаў вызначае наступныя правілы для працы татуіроўшчыка:

Татуіроўшчык абавязкова павінен мець аўтаклаў для стэрлізацыі інструментаў. Кожны кліент мусіць запойніць і падпісаць дакумент пра веданне наступстваў працэдур і магчымых ускладненняў. Адрозненне перад працэдурай татуіроўшчык павінен старанна вымыць і высушыць рукі і надзець гумавыя-медыцынскія пальчаткі, якія мусіць не здымаць на працягу ўсёй апэрацыі. Іголки і трубочкі для падачы фарбы павінны стэрлізавацца ў аўтаклаве павінны апрацоўвацца дэзынфекцыйнымі сродкамі нахтал раствору хлёраміну. Выкарыстаныя тампона павінны складацца ў спецыяльныя непрацяжальныя кантэйнеры для наступнага выкідання.

Мік Біслі раіць кожнаму патэнцыйнаму наведвальніку татуіравальнага кабінэта прачытаць перш, ці прытрымліваецца ягоны ўладальнік вышэйзгаданых правілаў, і задаць некалькі пытанняў адносна чысціні і стэрільнасці. "Калі татуіроўшчык адмаўляецца абмяркоўваць пытанне чысціні і спрабуе зменшыць значэнне гэтага пытання — пайдзіце ў іншае месца", — раіць Біслі. **НАНЯСЕННЕ ПАСТАЯННЫХ ТАТУІРОВАК** Пастаянныя татуіроўкі наносзяцца невялікімі электрычнымі машынкамі з касцай, што ўтрымлівае ад 1 да 14 іголак, якія знаходзяцца ў спецыяльных трубочках. Памеры і формы іголак вызначаюцца правіламі ўстаноў аховы здароўя той краіны, дзе практыка татуіравання з'яўляецца законнай.

Татуіравальная машынка працуе на ўзор міні-швейнай машыны: іголка рухаецца ўзад-уперад і пранікае пад верхні (эпідэрміс) і сярэдні (дэрміс) слой скуры. Татуіроўшчык мусіць цвёрда трымаць машынку для раўнамернага пранікнення фарбы. Машынка прыводзіцца ў дзеянне націсканнем на нажны пэдаля, вызваляючы, тым самым рукі.

Іголки высюваюцца з трубки толькі на некалькі міліметраў, роўна настолькі, каб яны не маглі пранікнуць у скуру занадта глыбока. Кожная іголка павінна знаходзіцца ў сваёй асобнай накіроўвальнай ячэйцы. Касца з адной іголкай выкарыстоўваецца для вымаляўкі тонкіх дакладных ліній. Шматіголкавая касца ўжываюцца для запавення контураў і больш тоўстых ліній.

Канец трубки з іголкай апускаецца ў невялікую колькасць фарбы. Калі татуіроўшчык водзіць машынкай удоўж скуры, іголка ходзіць уніз-уверх, прароўваючы скуру і ўводзячы фарбу. Залішняя фарба і кропелькі крыві, што выцякаюць з праколаў, пастаян-

на выдаляюцца стэрільнымі тампонамі.

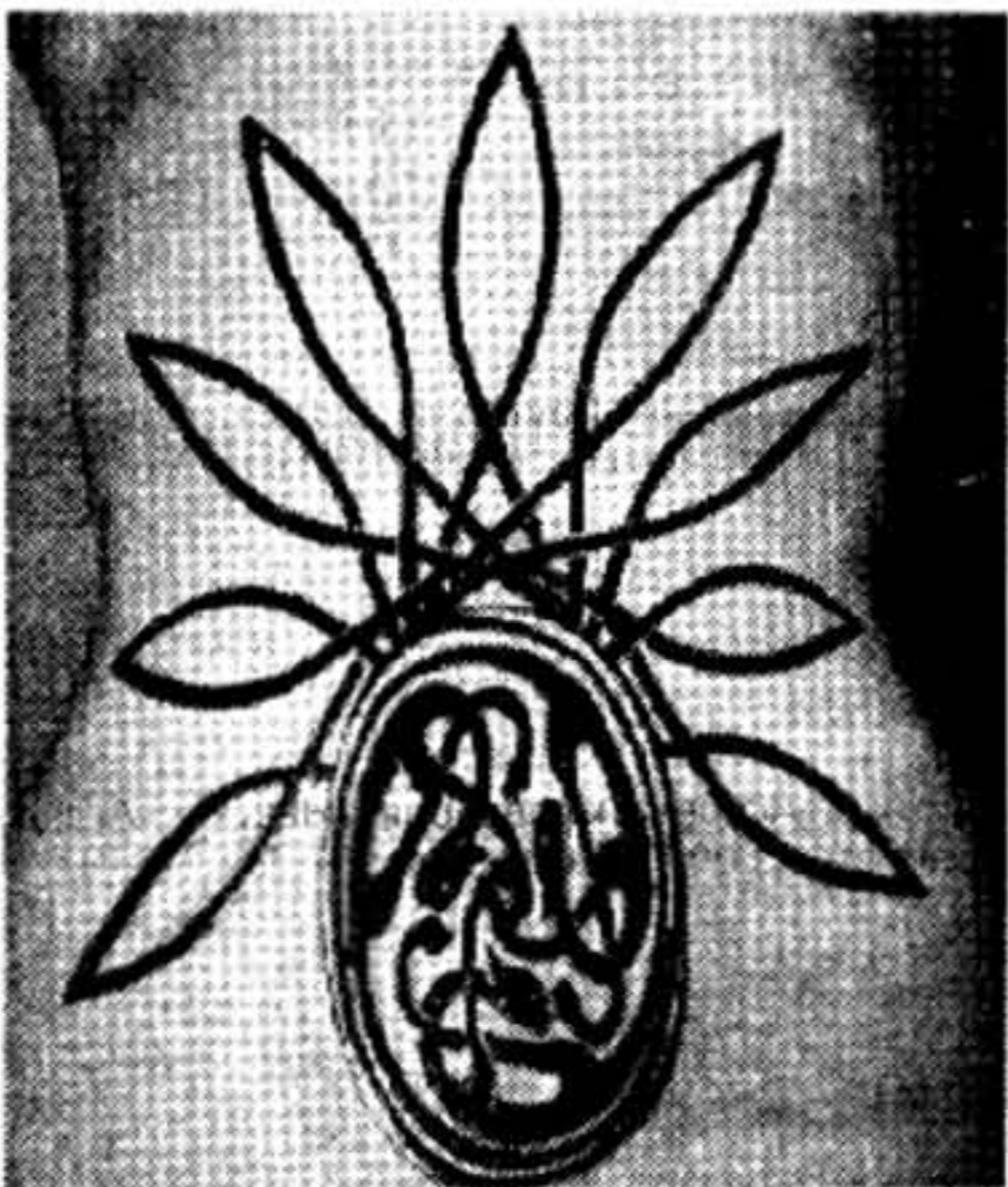
Перад нанясеннем татуіроўкі татуіроўшчык (у гумовых мэдычных пальчатках) старанна аглядае скуру кліента, каб там не было адкрытых парэзаў ці драпінаў. Скура апырскаецца антысэптыкам і зь месца нанясення татуіроўкі згольваюцца валасы (пасля галення татуіроўшчык мусіць адразу ж схаваць выкарыстаныя лезы ў спецыяльны кантэйнер).

Пасля татуіроўшчык асадыкі ці праз трафарэт наносіць на скуру малюнак. Затым паверхня, што падлягае татуіраванню, пакрываецца вазэлінам, і пачынаецца сама працэдура.

Нанясенне татуіроўкі можа быць даволі балючым працэсам. Ступень болю залежыць ад памераў татуіроўкі і асабістай адчувальнасці кліента да болю. На невялікія татуіроўкі (да 10 см) звычайна ідзе гадзіна, і робяцца яны за адзін заход. Для малюнкаў большага памеру патрабуецца некалькі гадзінаў працы, і робяцца яны за некалькі разоў.

Пасля завяршэння нанясення татуіроўкі апрацаваная паверхня мыецца вадой зь мяккім мылам і змазваецца антысэптычнай маззю. Кліенту даецца настаўленне рэгулярна мыць гэтае месца вадой з мылам і, па-магчыма, трымаць адкрытым для доступа паветра. Ён таксама мусіць змазваць татуіроўку крэмам для рук, каб рана не перасыхала да канчатковага заганення (звычайна на гэта ідзе недзе 7 дзён).

Каб прадухіліць сонечны апёк ці змежны ў пігментацыі скуры татуіроўка не па-

вінна падвяргацца ўздзеянню прамых сонечных прамянёў на працягу прынамсі двух тыдняў. У далейшым трэба таксама закрываць гэтае месца ад сонца, каб не адбылася выгараньня фарбы. Падчас першых тыдняў пасля працэдур трэба таксама пазбягаць плавання ў прэснай, салёнай і хлраванай вадзе, каб нанесеная фарба не прасачылася і не размылася.

Паводле распаўсюджаных у заходніх краінах заканадаўстваў фарбы для пастаянных татуіровак мусіць належаць да рады харчовых фарбавальнікаў і быць афіцыйна дазволенай для ўжытку. Фарбы для часовых татуіровак таксама павінны быць прадвызначанымі для гэтых мэтаў і афіцыйна дазволенымі. На ўпакоўцы павінна быць пазначана, што яны ня ўтрымліваюць шкодных для здароўя элементаў.

ВЫДАЛЕННЕ ТАТУІРОВАК

Для з'яўдзення пастаянных татуіровак, нанесеных іголкамі існуюць спецыяльныя мэтады. Сярод іх: непасрэднае хірургічнае выдаленне, механічнае сціранне металёвай шчоткай разам з эпідэрмісам і дэрмісам, выкарыстанне солевага раствору для прапіткі скуры і раз'ядання татуіроўкі (часам солевы раствор задука глыбока пранікае ў скуру і пакадае лёгкія шнары), шнараванне (выдаленне татуіровак кіслотай, пакадаючы замест малюнка шнар), лазернае выдаленне. Для лазернага выдалення выкарыстоўваюцца тры тыпы лазераў: рубінавы, наэдзімавы і александрытавы. Гэтыя лазеры могуць выдаляць большасць з колераў, пакадаючы мала шнараў. Тым ня менш, рубінавы лазер ня дужа добра спраўляецца з выдаленнем чырвонай, жоўтай і аранжавай фарбы, а наэдзімавы лазер кепска працуе з зялёным пігментам.

Яшчэ адной праблемай лазернага выдалення татуіровак ёсць так званая "парадаксальнае пацямненне". Пры ўздзеянні на фарбу лазерам такія светлыя колеры як бэжавы, руховы і белы могуць

пераўтварыцца ў чорны. Для прадухілення гэтай трэба спачатку зрабіць тэст на адпаведнай фарбе. Вядома, калі такая фарба ёсць пад рукой.

Заходнія дэрматалогі раіць наведвальнікам татуіравальных кабінэтаў весці дзёньнік (нешта какшталт мэдычнай карты) ужываных для іх фарбаў, з пазначэннем маркі і тыпу фарбавальніка. Пазней гэты дапаможа ім, калі яны раптоўна захочуць звесці татуіроўку.

Тыя, хто хочуць выдаляць татуіроўку, павінны перш пераканацца, што спецыяліст, да якога яны з'яўраюцца, мае адпаведную падрыхтоўку па выкарыстанні лазераў і іншых мэтадаў з'яўдзення.

Існуе і яшчэ адзін шлях для "выдалення" непажаданай татуіроўкі. Стары малюнак змяняецца іншым. У гэтым выпадку новая татуіроўка мусіць быць большай па памеры і рабіцца больш насычанай фарбай, каб схаваць папярэднюю і перакрыць яе колеры.

Некаторыя касметалогі прапануюць хаваць непажаданую татуіроўку спецыяльным вадастойкім пакрыццём. Першапачаткова такія сродкі былі прадвызначаны для пацярпелых ад алёкаў ці для людзей з парушэннямі пігментацыі скуры. Зараз іх прапануюць тым, хто цалкам задаволены сваёй татуіроўкай, але хацеў бы часова схаваць яе з нейкай прычыны. Напрыклад жанчыны на афіцыйных прыёмах, калі сукенка адкрывае месца з малюнкам, ці спартсмены на спаборніцтвах.

Апроч мэтазгоднасці такога кроку, амерыканскія лекары прапануюць старанна параважаць над чатырма чыста мэдыцынскімі аспектамі кожнаму, хто надумаецца рабіць татуіроўку:

1) Нестэрільнае татуіравальнае абсталяванне і іголки могуць зьявіцца пераносчыкам інфекцыйных захворванняў, асабліва тых, што перадаюцца праз кроў: вірусны гепатыт Б і вірус імунадэфіцыту чалавека (AIDS).

2) Татуіроўкі і пастаянны макіяж ня лёгка выдаляць, а ў некаторых выпадках такія спробы прыводзяць да хранічнай дэпігментацыі скуры.

3) Фарба, ужываная для татуіроўкі можа выклікаць вострую алергічную рэакцыю.

4) Асоба, якой была зроблена татуіроўка і пастаянны макіяж, можа здаваць донарскаю кроў толькі праз год пасля працэдур.

ТАТУІРАВальНЫ МАКІЯЖ

Татуіраваннем частак твару ў касметычных мэтах карысталіся яшчэ жонкі эгіпецкіх фараонаў, пра што сведчаць іх муміфікаваныя целы, знойдзеныя ў пірамідах. Апошнім часам такая практыка пад навуковай назвай "інтэрдэрмальнае мікрапігментацыя" атрымала даволі значную папулярнасць на Захадзе і нават перакінулася да нас. Гэты мэтад уключае ў сябе "расфарбоўку" вуснаў, ваяў, шчок і г.д.

Раней дэрмапігментацыя выкарыстоўвалася, галоўным чынам, у дачыненні да людзей з прыроджанымі парушэннямі натуральных колераў скуры твару (радымных плямаў, вітыліга) ці тых, што ўзніклі ў выніку траўмаў (напрыклад, апёкаў) ці наступстваў лячэння рака праз хіміятэрапію, калі парушалася прыродная пігментацыя. Такая практыка мае назву карэктыўнага камуфляжу. Дэрмапігментацыя дазваляе маскіраваць пасляапэрацыйныя ці іншыя шнары шляхам іх расфарбоўкі пад аднолькавы з аталючай іх скурай. Асноўным паказаннем для такіх касметычных татуіровак ёсць неабходнасць схаваць парушэнне і знізіць іх кідкасць.

Але ў канцы 80-х гадоў дэрмапігментацыя перакінулася і на людзей з нармальнай скурай. Многія дзелаваы жанчыны на Захадзе раптоўна убачылі ў гэтым спосаб саканомію свой каштоўны час для бізнесу, што яны штодня мусіць марнаваць на аздабленне сябе памадамі ды цэнямі для ваяў. Што калі часоваы знешні фарбавальнікі замяніць уведзенымі пад скуру пастаяннымі пігментамі? Так нарадзілася касметычная татуіроўка — інтэрдэрмальнае мікрапігментацыя. Цяпер такім мэтадам можна замяніць практычна любы від традыцыйнага макіяжу. Шляхам татуіравання расфарбоўваюцца вусны і шчокі, робяцца іх абводы вакол вачэй, кладуцца цені на веі. Вуснам нават надаецца бляск.

Эфект пастаяннага макіяжу дасягаецца шляхам увядзення пад эпідэрміс мікрагранулаў адмысловага пігменту расьліннага нетаксичнага паходжання. Па гэхналягічных прыёмах такая працэдура мала чым адрозніваецца ад звычайнай татуіроўкі, але вымагае вельмі спрактыкаванага спецыяліста і асабліва стэрільных умоваў. Часта такія апэрацыі робяцца пад мікраскопам.

Рэкламуючы татуіроўку макіяжу, удалынікі татуіравальных кабінэтаў ніколі не паведамляюць пра магчымыя наступствы такіх працэдур. Між тым, існуе мноства паведамленняў пра негатыўныя эфекты. Часта фарба распаўзаецца далей чым было запланавана і тады тым, з кім гэта здарылася, яшчэ больш часу даводзіцца выдаткоўваць на зафарбоўку сваёй "прыгажосці". Нядаўна тэлевізія ВВС прывяла гэтаму пытанню нават спецыяльную праграму, дзе былі паказаныя няшчасныя ахвяры сваёй уласнай лухі і татуіравальных "салёнаў прыгажосці", гатовыя зь задаволіць. Тым, хто адважаецца замяніць памаду, туш і пудру на татуіроўку, трэба памятаць, што назад шляху няма. Калі з'яўдзеныя звычайных татуіровак звязанае зь вялікімі цяжкасцямі, то падобныя адваротныя апэрацыі на твары амаль немагчымыя, калі, вядома, вы не жадаеце выглядаць як Франкенштайн.

Засырора гэтая з'ява ня лішняя, бо ў Менску ўжо таксама зьявіліся "спецыялісты", гатовыя прапанаваць такую паслугу. Іх расцэнкі прыблізна наступныя: татуіроўка броваў — 70 USD, вуснаў — 70 USD, стрэлак — 100 USD.

Уладзімер Бараніч

тэлепраграма

ПАНЯДЗЕЛАК, 30

7.30 Ранішні кацэйль. 7.50 Эканаміст. 8.00 "Аліса ў Адлюстраваны". Мультфільм. 8.40 Тураб'ектэй. 9.10 Бон тон. 15.00 Навіны. 15.10 Студыя "Вакано". 16.10 "Чабарок". 16.45 На добры лад. 17.00 Творчы. 17.25 Пазней сабе. 17.55 Востры вугал. 18.25 Музычны антракт. 18.35 Эканаміст. 18.50 Навіны. 19.00 "Музычная абойма". 19.05 "Татага мы не праходзілі...". 19.20 Беларухі дом. 20.00 Музычны антракт. 20.15 Люстэрка. 20.40 Кальханка. 21.00 Панарама. 21.50 Музычны антракт. 22.05 Крок. 22.45 Тэлевізійны Дом кіно. 0.05 Навіны.

ОРТ

14.00 Навіны. 14.20 "Касыміччя выратаваліні лейтэнанта Марша". 14.45 Маратон-15. 15.00 Зорны час. 15.40 "Карын і ейны сабак". 16.05 Джэмі. 16.30 "Вакол свету". 17.00 Навіны. 17.20 "Новая ахвяра". 18.15 Надвор'е. 18.20 Час пік. 18.45 Адагадай мелодыю. 19.15 Джэнтльменшэу. 19.45 Дабранач, дзеці! 20.00 Час. 20.45 М/ф "Карнавальная ноч". 22.20 Навіны. 22.30 "Бага-2". "Краты для Сатаны". 23.30 Зоркі сусветнай эстрады ў Маскве.

КАНАЛ "РАСЕЯ"

16.00, 19.00, 23.00 Весткі. 16.20 Блекнот. 16.30 "Членджорс". 17.00 Тэхнадром імя Кулібіна. 17.10 Л-люб. 17.55 Момент праўды. 18.40 Асабліва важныя парсоны. 19.35 "На востры наж". М/ф. 21.35 "На кан". 22.00 Аншлаг і К. 23.25 Тавары — поштай. 23.35 Хто на што здаты? 23.50 Музыка ўсіх пакаленняў 0.05 На салі і глады.

САНКТ-ПЕЦЯРБУРГ

11.55, 13.55, 15.55, 18.55, 21.55 Інфарм ТБ. 12.10 "Гісторыя каханьня". 13.00 Тэрмін адказу — сёння. 13.30 Парады садвадом. 13.40 Гукач старарэжымнага расейскага рамона. 14.10 "Убойны аддзел". 15.10, 20.45 Тэлеслужба бяспекі. 15.25 Міжнародны агляд. 16.10 "Чарадзеі". 16.35 Тата, мама і я — спартовая сям'я. 17.00 Слова — дэпутатам. 17.35 Паказвае ЛОТ. 18.40 Вялікі фестываль. 19.20 "Гісторыя каханьня". 20.15 "На біс". 21.00 "Убойны аддзел". 22.05 Падрэй. 22.25 Гістарычны вышукі. 23.05 "Тэлекамтэк".

НТВ

5.00 Сёння зранку. 9.00 М/ф "Падарунак да Каляд". 10.45 Доктар Вугал. 11.00, 13.00, 15.00 Сёння ўдзень. 12.00 Расейскія ўніверсітэты. 13.15 Вялікая "Часінка". 15.30 Дыстанцыя 60. 16.30 "Сто да аднаго". 17.00 Футбольны клуб. 18.00, 21.00 Сёння ўвечары. 18.35 Герой дня. 19.00 М/ф "Джон-мнемонік". 20.45 Расейскі альбом. Алена Самсова. 21.35 Час сарыну. "Старыны сьведцы". 22.30 Часінка. 23.00 Сёння апоўначы. 23.20 Тэніс апоўначы.

АЎТОРАК, 31

БТ

7.30 Ранішні кацэйль. 7.45 "Музычная абойма". 7.50 Эканаміст. 8.00 Навіны.

8.15 "Трапічная сьлёка". 9.15 Кампутарны галігон. 9.40 Акаляда. 10.25 "Садко". М/ф. 11.50 Усе пра ўсе. 12.15 Будзьце здаровыя. 12.25 М/ф "Улеканы". 13.50 Прэм'еркіно. 14.30 Музычны салён Элеаноры Яверскай. 15.05 "Звычайны суд". М/ф. С. 1. 16.15 Навагодні мультансэрт. 16.55 "Музычная абойма". 17.05 М/ф "Наста". 18.30 "Бульвар сьмеху". Тэлеэстакаль. 19.40 Кальханка. 20.00 Панарама. 21.00 "Новы год у оперы". Ч. 1. 22.50 "Беларухэ сустракае Новы год". 23.15 "У Новы год — з надзеяй і любоўю". 23.45 Навагодняе віншаваньне Прэзыдэнта РБ А.Лукашэні. 24.00 З Новым годам! 0.05 "У Новы год — з надзеяй і любоўю".

ОРТ

8.00 Навіны. 8.15 Ерагаш. 8.40 Фільм-казка "Папайлушка". 10.05 Сямейнагарам. 10.35 "Він-Пух і дзень турбот". Мультфільм. 11.00 Навіны. 11.10 "Разам". 12.00 Мультфільмы. 12.40 М/ф "Чарадзеі". С. 1. 15.00 Навіны. 15.20 "Чарадзеі". С. 2. 16.45 "Кабачок-13 крокаў". 17.00 Надвор'е. 17.05 М/ф "Тронія лёсу, альбо Зь лёгкай гарай!". С. 1. 19.00 Час. 19.45 Навагодняе падарункі ОРТ. 19.50 "Поле шудай". 21.10 "Тронія лёсу, альбо Зь лёгкай парай!". С. 2. 22.50 З Новым годам! 23.02 Старыя песьні пра галоўнае-2. 2.45 М/ф "Трыгоды містэра Піткіна ў лжарні". 4.25 Кансэрт.

КАНАЛ "РАСЕЯ"

6.00 Ранішні экстрэс. 7.00, 10.00, 13.00, 16.00, 19.00 Весткі. 7.20 Мультфільм. 7.35 Рэтрашлягер. 8.00 "Дарагая радзікця...". 8.25 "Высокая работ". М/ф. 10.25 Праграма мультфільмаў. 11.25 "Тулкі, Расей". 13.20 Мультфільм. 14.30 "Новыя песьні пра новае...". 15.25 Дыялёгі пра жывёлаў. 16.20 Песня Расей. 17.20 Асабліва важныя парсоны. 17.40 "Той самы Мікоўдзэн". М/ф. 20.40 Надвор'е на заўтра. 20.45 М/ф "Карнавальная ноч-2". 22.50 З Новым, 1997 годам! 23.05 Каражэ пананавагодняму. 23.50 М/ф "У джазе толькі дзяўчаты". 1.50 Каражэ пананавагодняму. 2.30 Кансэрт. 3.30 Каражэ пананавагодняму.

САНКТ-ПЕЦЯРБУРГ

11.55, 18.40 Інфарм ТБ. 12.10 Песня з усмешкай. 13.10 М/ф "Аднойчы ў трыдзятым царстве". 14.05 Мультфільм. 14.30 "Сьнежная каралева". М/ф. 15.55 "Хай будзе ўсе адзіна". 16.20 Дзіцячае ТБ. 17.20 Вялікі фестываль. 17.35 Паказвае ЛОТ. 18.35 Навагодняе віншаваньне губэрнатары Ленінградзкай вобласці В.А.Густава. 19.05 М/ф "Дзяўчаты". 20.35 "Ва ўсіх на вачах". 21.15 "З Новым годам!". 21.25 М/ф "Зігзаг пасьлеху". 22.50 "З Новым годам!". 23.05 М/ф "Асабліва важныя нацыянальнага галваньня". 0.35 "Парад парадаў". З Новым годам! 1.20 М/ф "Мсье Робіна".

НТВ

5.00 Сёння зранку. 9.00 "Вуліца Сазам". 9.30 М/ф "Белая сонца пустыні". 11.00, 15.00 Сёння ўдзень. 12.00 Мультфільм "Падарожжа Гулівера". 13.20 М/ф "Шорбурыя парасонкі". 15.30 Я і мой сабак. 16.00 М/ф "На Дзерабасуўскай добрае надвор'е, альбо На Брайтан-біч ізноў ідуць дажджы". 17.40 "Недзіялы". 18.00, 21.00 Сёння ўвечары. 18.35 "Бэнэфіс-96" Яфіма Шыфрына. 19.40 М/ф "Масква сьлезам ня верыць". 22.45 "Лялькі".

22.50 З Новым годам! 23.00 "Лялькі". 0.05 М/ф "Сэнхэр Рабінзон". 2.00 "Аголеня махам-1": зрацьняныя кінакарты. 2.15 Эліві Пролі. Прывітаньне з Гавайскіх астравоў. 3.30 "Аголеня махам-2": зрацьняныя кінакарты.

СЕРАДА, 1

БТ

8.00 "Усе зоркі". Ф/к. 8.50 "Мама". М/ф. 10.15 Студыя "Кальханка". 11.15 Госьці ў хату. 11.45 Зімовы кацэйль. 12.15 "Белыя Росы". М/ф. 13.40 Студыя "Вакано". 13.55 "Кешка і спэцназ". "Кешка і садвайна". М/ф. 14.15 Кансэрт сымфанічнага аркестра Белтэатраўдэкампаіні. 14.45 Мультфільмы. 15.10 "Звычайны суд". С. 2. 16.20 "Крок". 17.00 Вялянцін Юдашкін у Менску. 18.00 "Хто гэта?". 18.15 Навагодні вачэр з "Храстафорам". 19.05 "Новы год у оперы". Ч. 2. 20.40 Кальханка. 21.00 Навіны. 21.45 Аўта-парк. 22.00 М/ф "Барышня-сялянкі". 24.00 Каралеўскае галваньне.

ОРТ

9.00 Навіны. 9.15 Не газкай! 9.45 Мультфільмы. 10.35 Фільм-казка "Сьнежная каралева". 12.00 Неак раз. 12.15 Балет П.І.Чайкоўскага "Шнаў-кучык". 14.00 Навіны. 14.25 Песня-96. Ч. 1. 17.00 М/ф "Кніга джунглі". 19.00 Надвор'е. 19.10 Адагадай мелодыю. 20.05 Юбілейны вачэр Юрыя Нікуліна. 21.40 М/ф "Ароп і рашка". 23.20 Паварухі і яго сабры.

КАНАЛ "РАСЕЯ"

8.00 Ранішні экстрэс. 8.25 Мультфільмы "Дванаццаць месцаў", "Ледзяная ўнучка", "Сьнежная каралева". 11.40 Вунамі дзіцяці. 12.30 "Праўда пра гурковы рассол". 13.00, 19.00 Весткі. 13.25 М/ф "Высокі бляндын у чорным чаравіку". 15.05 Мультфільм. 15.20 "З Новым годам!". Футбольны тэлеэстакаль. 15.50 Рэпартэр. 16.10 "Дваіны партрэт". 17.05 Музычная касымаваная імпрэза. 18.00 Сам сабе рэжысэр. 19.35 "Зорныя вароты". М/ф. 21.40 Маскішоў. 23.20 "На каго Бог паляе?" М/ф.

САНКТ-ПЕЦЯРБУРГ

9.55 М/ф "Саламны каплюшэк". 12.05 "Зямля зьвіроў". Мультфільм. 13.05 Елка ў шэраку. 13.30 М/ф "Сьвятая Наптуна". 14.15 "Адвансы". М/ф. 15.55, 18.55 Інфарм ТБ. 16.10 Дзіцячае ТБ. 16.30 "Песня ў мамі сэрцы". 17.35 Паказвае ЛОТ. 18.40 Вялікі фестываль. 19.25 "Калі спэцыяліста ў загс". М/ф. 21.00 "Бяз назвы". 21.30 М/ф "Аголеня отрава Вэрарана". 22.55 Дом кіно. "Навагодня палёты ў сьне і навуку". 0.15 Тэлекамтэк.

НТВ

7.00 Сёння зранку. 9.00 М/ф "Валедар зьвіроў". 11.00 Сёння ўдзень. 12.00 М/ф "Фандан-Шольган". 13.40 "Ключы ад форта Баяр". 15.00 Сёння ўдзень. 15.30 "Вуліца Сазам". 16.00 М/ф "Каралева "Шантэклера". 18.00, 21.00 Сёння ўвечары. 18.35 Сарыя "Справы сьмешныя. Справы сьмешныя". 19.00 М/ф "Назад у будучыню-1". 21.35 М/ф "Назад у будучыню-2". 23.25 "Карзон на лэдзі".

ЧАЦЬВЕР, 2

БТ

8.00 Аўта-парк. 8.15 "Адажыё". Д/ф. 8.40 "Мудраць дабрынь". Тэлеэстакаль. 9.45 Тэлебом. 10.40 "Ах, дзівель, вадзель..." М/ф.

11.45 Кампутарны галігон. 12.15 Каралеўскае галваньне. 12.55 Відэма-відэама. 13.55 "Усе мы родам зь дзяцінства". 15.15 "Казка пра Зорнага хлопчыка". М/ф. 17.25 Марсва поле. 18.00 "Музычная абойма". 18.05 Творчы. 18.40 "Палацкая Сафія". Д/ф. 18.55 "Багдадскі вор". М/ф. 20.40 Кальханка. 21.00 Панарама. 21.45 М/ф "Асабліва важны нацыянальнага галваньня". 23.25 "Крок".

ОРТ

7.00 М/ф "Сьняга птушка". 8.40 "Шоў леташні сьнег". Мультфільм. 9.00 Навіны. 9.15 Спэстакаль "Дванаццацая ноч". 11.50 "Ад вальса да рок-н-рола". Міжнародны турнір. 12.35 М/ф "Стары Хатабын". 14.00 Навіны. 14.25 Песня-96. Ч. 2. 17.00 М/ф "Дандзі на мянушку "Кракэдзіл". 18.45 Надвор'е. 18.55 КВЗ: "Нам - 35!". 20.00 Час. 20.45 КВЗ: "Нам - 35!". 23.30 Навіны. 23.40 М/ф "Мара каханьня".

КАНАЛ "РАСЕЯ"

7.00 Ранішні экстрэс. 7.55 Лукаморэ. 8.50 Мультфільмы "Кароль ветру", "Лягледзія казкі", "Шэрая шыйка", "Дэд Мароз і шэры воўк". 12.20 "Лёс". 12.00, 19.00 Весткі. 13.20 М/ф "Панна з мокрай галавой". 15.00 "Чырвоная кніга". 15.15 Навагодняе шэравае шоў. 16.10 Мультфільмы. 16.35 "Нявеста з Парыжу". М/ф. 18.05 "Трусавачка". 18.25 Шоў Даўгаюкаў. 19.30 "Бартан Фінк". М/ф. 21.30 Надвор'е на заўтра. 21.35 Дыякатка "У Коошы". 22.40 "Птушыны кроў". М/ф.

САНКТ-ПЕЦЯРБУРГ

10.10 Мультфільм. 10.20 "Неўгаймаваная Афрыка". 10.50 Дзіцячае ТБ. 11.10 "Незвычайныя прыгоды Карыка і Валі". М/ф. 13.20 "Зорны баль". Музычная праграма. 13.55, 18.55 Інфарм ТБ. 14.10 "Альдыёмынты, аплядысьмонты...". М/ф. 15.25 "Канек-Гарбунок". Мультфільм. 16.20 "Маленькая Баба Яга". Спэстакаль тэлеэстакаль. 17.35 Паказвае ЛОТ. 18.40 Вялікі фестываль. 19.25 "Навасоужынья". М/ф. 21.00 "Новы кінастатар "Парадыза". М/ф. 23.10 "Парад парадаў". 23.50 10 гадоў назад.

НТВ

7.00 Сёння зранку. 9.00 М/ф "Легенда". 10.30 "Вуліца Сазам". 11.00, 15.00 Сёння ўдзень. 12.00 М/ф "Парыскае жыцьцё". 13.40 "Ключы ад форта Баяр". 15.20 "Зорны пыл". 16.00 М/ф "Маё апошняе танга". 18.00, 21.00 Сёння ўвечары. 18.30 "Справы сьмешныя. Справы сьмешныя". 19.00 М/ф "Назад у будучыню-3". 21.35 М/ф "Чацьры мушкетэры Шарлэ". 23.30 Лепшыя шоў і вар'эты свету. "Ляро".

ПЯТНІЦА, 3

БТ

7.30 Ранішні кацэйль. 7.45 "Музычная абойма". 7.50 Эканаміст. 8.00 "Яшчэ ня вачэр..." 8.15 "Пловы шар". М/ф. 9.30 Студыя "Кальханка". 10.00 ШАНС. 11.00 Люстэрка. 11.20 Госьці ў хату. 11.50 Зорная ростань. 15.00 Навіны. 15.10 "Несуразнаны вакашы". М/ф. 16.15 "Адажыё". Д/ф. 16.15 Кансэртны сезон. 16.45 "Крок". 17.00 Музычны антракт. 17.10 Кантрасы. 17.45 Эканаміст. 18.00 Навіны. 18.15 "Трапічная сьлёка". 19.15 Тэма дня. 19.30 "Музычная абойма". 19.35 Крадр. 20.00 Творчы.

20.30 Музычны антракт. 20.40 Кальханка. 21.00 Панарама. 21.50 М/ф "Прахіндыва-2". 23.25 Акаляда. 24.00 Навіны.

ОРТ

9.00 Навіны. 9.15 Не пазкай! 9.45 Ранішня пошта. 10.25 Смак. 10.50 Вертаньне Трашчыкоўкі. 11.20 М/ф "Кар'ера Дзімы Горына". 13.05 "Падводная адсыя каманды Кусто". 14.00 Навіны. 14.20 Відэаэстакаль-неверагоднае. 14.50 Мультфільмы. 16.00 У свеце жывёлаў. 16.35 "Кола гісторыі". 17.20 "Тародор, Мафістафаф, граф - Юры Велдзэеву". 18.20 Надвор'е. 18.30 М/ф "Адсыя капітана Блада". С. 1. 19.45 Дабранач, дзеці! 20.00 Час. 20.40 М/ф "Джэнтльмены пасьлеху". 22.30 Калымбур. 23.05 Навіны. 23.15 М/ф "Ляўчы галандзеі".

КАНАЛ "РАСЕЯ"

7.00 Лукаморэ. 7.40 "Качанка і прывіды". М/ф. 9.05 Праграма мультфільмаў. 9.45 "Качанка і прывіды. Працяг гісторыі". М/ф. 11.10 Прысяга. 11.35 "Членджорс". 12.30 Чалавек на Зямлі. 13.00, 19.00 Весткі. 13.20 "Блукар". М/ф. 16.25 "Ва ўсіх на вуснах". 16.40 Сад культуры. 17.05 Увесь свет. 17.45 Мужчына і жанчына. 18.25 Каражэ панарасейска. 19.30 Надвор'е на заўтра. 19.35 Тэлеэстакаль. 20.15 "Фрак народа". 21.10 У Коошы. 21.40 М/ф "Чацьры вясельлі і адно паказаньне". 23.45 Патрыяі Каас у Расей.

САНКТ-ПЕЦЯРБУРГ

9.10 Па рацэ пльве сяжера. 9.40 Увесь гэты шэрак. 10.10 "Тонэр маю". 10.40 "Неўгаймаваная Афрыка". 11.10 Токшоў "Наўздагад". 11.40 Жарыцы-мардасы. 11.55 Мультфільм. 12.15 "Калі сьветля маршукі". М/ф. 13.55, 15.55, 18.55, Інфарм ТБ. 14.10 Яшчэ адна Расей. 14.45 Расейская сьдзіба. 15.10 Спартовы агляд. 15.25 Парадоксы гісторыі. 16.10 Дзіцячае ТБ. 16.40 Мультфільм. 17.00 "Музычныя пародыі". 17.35 Паказвае ЛОТ. 18.40 Вялікі фестываль. 19.25 "Пітэр і яго таварышы". М/ф. 21.05 Блэф-люб. 21.45 "У Ігара Д." 22.30 Трэх. Гісторыя жарыцы". М/ф.

НТВ

7.00 Сёння зранку. 9.00 М/ф "Залёны фурган". 10.30 "Элаўмей мяне". 11.00, 15.00 Сёння ўдзень. 12.00 М/ф "Развод гэнталёяноў". 14.00 Д/ф "Саюз сьведзых сьцяжылістых жоркордоф". 16.00 М/ф "Укол парасонам". 17.30 "Вуліца Сазам". 18.00, 21.00 Сёння ўвечары. 18.30 "Справы сьмешныя. Справы сьмешныя". 19.00 М/ф "Маока". 20.45 "Недзіялы". 21.35 М/ф "Бездзянь. Кола сьмае". "Міхал Барышніку на Браздзі".

СУБОТА, 4

БТ

7.30 Ранішні кацэйль. 7.45 "Музычная абойма". 7.50 Мультфільм. 8.00 Навіны. 8.15 Сугуча. 8.35 Здароўе. 9.15 Урокі Н.Наважылавай. 9.45 Казка пра закаханага малера". М/ф. 1.00 Усе пра ўсе. 11.25 "Трапічная сьлёка". 12.25 Сьвет прыроды і захапленны. 12.50 "Лісты каштану". Тэлеэстакаль. 14.30 Музыка бяз межаў. 15.00 Навіны. 15.45 Кансэртны сезон. 17.05 Алімпі: ад гадножкі да вяршыні. 17.25 Шкаталогосе. 18.00 Навіны. 18.15 "Трапічная сьлёка".

19.15 Тэма дня. 19.30 "Музычная абойма". 19.35 "Чацьвертае вымярэнне". 20.00 Галерэя. 20.30 Музычны антракт. 20.40 Кальханка. 21.00 Панарама. 21.55 М/ф "Татаўная сьлёжка". 23.35 "Музычная абойма". 23.50 Навіны. 24.00 Відэама-відэама.

ОРТ

9.00 Навіны. 9.15 "Непучэўныя нататкі" Д.Крылова. 9.35 Пакуль усе дома. 10.15 Ранішня зорка. 11.05 Служу Расей! 11.30 Грай, гармонік любі! 12.00 Правішчыныя гісторыі. 12.30 "Падводная адсыя каманды Кусто". Усмешка маркі". 13.25 Сямейнагарам. 14.00 Навіны. 14.20 "Заграшчэньне да музыкі". 15.05 Клуб гадарожнікаў. 15.55 "Адін на адзін". 16.35 Мультфэстэраж. 17.25 Шнасьлівы выпадак. 18.15 Надвор'е. 18.20 "Адсыя капітана Блада". С. 2. 19.45 Дабранач, дзеці! 20.00 Час. 20.40 М/ф "Індзец у Парыжы". 22.30 Навіны. 22.40 Футбольны агляд. 23.10 М/ф "Жыня шудай".

КАНАЛ "РАСЕЯ"

7.00 "Пра прынцаў Ясанку і крылатата шудай". М/ф. 8.25 "Прыгоды Бураіна". 9.30 Па вашых лістах. 10.00 Весткі ў аднаціаць. 10.30 У свеце жывёлаў. 11.00 Мультфільм. 11.10 Паст у Расей — больш, чым паго. 11.35 "Членджорс". 12.30 Чалавек на Зямлі. 13.00 Весткі пра... 13.20 "Блукар". М/ф. 16.25 "Ва ўсіх на вуснах". 16.40 Сад культуры. 17.05 Увесь свет. 17.45 Мужчына і жанчына. 18.25 Каражэ панарасейска. 19.30 Надвор'е на заўтра. 19.35 Тэлеэстакаль. 20.15 "Фрак народа". 21.10 У Коошы. 21.40 М/ф "Чацьры вясельлі і адно паказаньне". 23.45 Патрыяі Каас у Расей.

САНКТ-ПЕЦЯРБУРГ

8.30 Ацалільнае слова. 9.00 Тата, мама і я — спартовая сям'я. 9.30 "Чык і К". 10.00 Кубак свету па лыжных гонках Мужчыны. 12.45 "Дзікі Гаурый". М/ф. 13.55, 15.55, 18.55 Інфарм ТБ. 14.10 Яшчэ адна Расей. 15.10 Спартовы агляд. 15.25 Парадоксы гісторыі. 16.10 Дзіцячае ТБ. 16.40 Мультфільм. 17.00 "Музычныя пародыі". 17.35 Паказвае ЛОТ. 18.40 Скарбы Пецярбурга. 19.25 "Макараў". М/ф. 21.00 Сьвецкая кронка. 21.15 Ноў сьмюнг. 21.55 "Спраўдае каханьне". М/ф.

НТВ

7.00 Сёння зранку. 9.00 М/ф "Дзе ты, Багіра". 10.20 Мультфільм "Слэня". 10.30 "Зразумей мяне". 11.00, 15.00 Сёння ўдзень. 12.00 М/ф "Развод гэнталёяноў". 14.00 Д/ф "Саюз сьведзых сьцяжылістых жоркордоф". 16.00 М/ф "Укол парасонам". 17.30 "Вуліца Сазам". 18.00, 21.00 Сёння ўвечары. 18.30 "Справы сьмешныя. Справы сьмешныя". 19.00 М/ф "Маока". 20.45 "Недзіялы". 21.35 М/ф "Бездзянь. Кола сьмае". "Міхал Барышніку на Браздзі".

НЯДЗЕЛЯ, 5

БТ

8.00 Спорт і адршысьце. 8.20 Кола часу. 8.50 "Дым на холсьіе". Д/ф. 9.20 "Канан". 9.45 Студыя "Кальханка". 10.45 Вярхавна сьвету. 11.15 Арсэнал. 11.50 "Усе нармальна, мама!". 12.20 Тураб'ектэй. 12.40 "Цырк свету". 13.55 Студыя "Вакано". 14.05 Вякоўчы. 14.35 "Вайна ў паветры". 15.00 Навіны. 15.10 Асілак. 16.10 Мультфільм.

16.25 Гісторыя каханьня. 16.45 Зорная ростань. 17.30 "Пастка для самагнага мужчыны". М/ф. 19.05 Аб'юк. 19.40 Кальханка. 20.00 Рэзананс. 20.50 Спартовы

КІНО. МЕНСК

30.12 - 05.01

АЎРОРА (Прытыцкага, 23, тэл. 533-360, 533-361) — Карына! Карына! (У галоўнай ролі Вупі Голдбэрг) 30-5 — 18.30, 20.30 Дзікая парачка 30-5 16.30 Для дзяцей: Пудзіла 30-5 14.30 Златаўласка і залатая крэпасць 30-5 12.10

БЕРАСЬЦЕ (пр. газеты "Прайда", 25, тэл. 728-660, 716-888) — Глыбінная зорка 30-5 14.20 (ільготны) Канец сэксуальнага дыктатара 30-2 18.40, 20.20 Інфармацыйна-забаўляльная праграма для моладзі 3-5 20.20 Для дзяцей: Інфармацыйна-забаўляльная праграма 30-5 16.00

ВІЛЬНЯ (Каліноўскага, 55, тэл. 655-262) — Стан сэрца (баявік з удзелам Дэнзэла Вашынгтона і Боба Хоскінса) 30-5 14.40 На халяву (маладзёжная камедыя) 30-5 16.20, 21.10 Гудбай, Эмануэль (новы зратычны фільм) 30-5 17.50, 19.30 Інфармацыйна-забаўляльная праграма "Усьмешка" 1, 4-5 21.00 Альтэрнатыўная дыскаўка 2 21.00 Танцавальны вечар "Для тых, каму за 30" 3 20.30 Кіна-дыска-шоў для дзяцей і падлеткаў 1,3,5 15.00 У дні школьных вакацыяў ільготныя сэансы: Чалавек з бульвара Капуцынаў 30 13.00 Ванільна-трускаўкавыя лёды 2 13.00 Копі цара Саламона 4 13.00

ЗЬМЕНА (Даўгабродзкая, 4, тэл. 353-903) — Да дня беларускага кіно: Альпійская балюда 18 — 11.00 Франка (па-

водле рамана Э.Ажэшка "Хам"), На сустрэчы з кінагледцамі — В.І.Садаль, пісьменьнік, літаратуразнаўца, рэдактар тэлечасопіса "Роднае слова") 22 — 12.00 Кінапраграма па прафіляктыцы СНІДу: Анты-СНІД. Гэта жажліва (і іншыя дакументальныя фільмы) 18-19 — 13.00, 14.30 Жанчына ў польмі (эратычная мэлядрама) 16-22 — 16.00, 20.00 Глыбінная зорка (фантастыка) 16-17, 20-21 — 14.00, 18.00 18-19, 22 — 18.00 Для дзяцей: Казка пра цара Салтана (мультфільм) 20 — 10.00, 21 — 12.00

КАМСАМОЛЕЦ (Жылуновіча, 39, тэл. 454-194) — Праз час 30-31 12.00, 18.20, 20.00, 1-4 11.30, 18.20, 20.00 Ліхая парачка 30-5 14.00, 20.30 Свавольнік з псыхушкі 30-5 13.00, 17.00 Выдатны паліцыянт 30-5 15.00, 19.00 Зяля індыйскага кіно: Танцор "Дыска" (2 сэрыі) 30-5 16.00 Відэапаказ: Гном, якога зваць Гном (фантастыка) 30-5 18.00 Містэр "Цуд" 30-5 | 16.00 Для дзяцей Прынц Хадон і прынцэса Ранран 30-5 10.30 Мультфільмы 1 12.00, 2 10.30, 12.00, 3 12.00 Ну, пачакай! (вып. 9-16) 4-12.00

КАСТРЫЧНИК (пр. Ф.Скарыны, 73, тэл. 329-325, 329-429) — Максымальнае рызыка 30 17.40, 19.20, 21.00, 1-4 14.30, 17.40, 19.20, 21.00, 5 14.00 (ільготны) Уладар старонак 1-4 16.10, 5 15.40

КІЕЎ (бульвар Шаўчэнкі, тэл. 373-270) — Прывітаньне, малышка! 31-1 15.00 Тайныя асалоды 31-5 16.40, 18.30 Відэапаказ 30 16.00, 18.00. 20.00, 1-3 14.00, 16.00, 18.00 Для дзяцей: Бтва за Маскву (кіназапаея, для навучанцаў

СШ №2 15.00, фільм 1-ы, 1-я сэрыя 4 15.00, фільм 1-ы 2-я сэрыя 4 15.00, фільм 2-ы 1-я сэрыя 3 15.00, фільм 2-ы 2-я сэрыя 5 15.00 Даверлівы дракон (мультфільм) 31 13.30 Стары Хатабыч 3, 5 13.30

МАСКВА (пр. Машэрава, 13, тэл. 231-448, 231-533) — Ліквідатар 30 21.20, 31 16.10, 18.10, 1 15.00, 17.00, 2-5 17.00 Дваццатае стагодзьдзе (1 частка) 1-5 19.00 Дваццатае стагодзьдзе (2 частка) 1-5 21.10 Для дзяцей: Дыскаўка "Лімпапа" 30 31, 2-5 12.00 Навагодняя гісторыя і інш. мультфільмы 30-31, 2-5 14.30

МІР (Казлова, 4а, тэл. 333-771) — На залатым ганку сядзелі... (стэрэафільм) 30, 1-5 12.00, 14.00, 16.00, 18.00, 20.00, 31 12.00, 14.00, 16.00, 18.00 Недачыкальныя 30, 1-5 12.20, 16.40, 21.00, 31 12.20, 16.40 Целаахоўнік на лініі агню (2 сэрыі) 30, 1-5 14.20, 18.40, 31 14.20

ПАРТЫЗАН (Талбухіна, 18, тэл. 663-526) — Імпатэнт 30, 1-5 17.00, 19.15, 20.30, 31 17.00 Калядныя казкі 30 14.30 Навагодняя праграма для дзяцей "Сустрэча з казкай" Дзед Мароз, Сьнягурка і іншыя казанчыя героі, м/ф "Калядныя казкі" 31-1 14.30 Казка пра купецкую дачку і таямнічую кветку (кошт квітка 3000 рублёў) 30-5 16.00, 18.15 Залаты цюлень 2-3 | 14.30 Кінг-Конг (2 сэрыі) 4-5 13.30

ПЕРАМОГА (Інтэрнацыянальная, 20, тэл. 237-245) — Скальпы 30-3 15.00, 17.00, 19.00, 4-5 19.00 Навагоднія забаўляльнікі (інфармацыйна-забаўляльная праграма, танцы, гульні, конкурсы і прагляд м/ф "Палёт у край-

ну пачвар") 4-5 14.30 Інфармацыйна-забаўляльная праграма 1-3, 5 21.00, 4 20.30 Дэнс-шоў 3-4 24.00 да 6.00 У дні школьных вакацыяў: Зорныя войны 30-3 12.30, 4-5 12.00

ПІЯНЭР (Энгельса, 20, тэл. 278-945) — Тры мушкетэры 30 13.00, 31 13.00, 17.00, 1 13.30, 17.30, 2 13.50, 17.50, 19.50, 3 14.00, 4-5 16.10 Цуды на Калядкі 30-31 15.00, 1 13.30, 17.30, 2 11.50, 15.50, 4-5 12.00 Для дзяцей: Чараўнік смарагдавага гораду 30-31 10.00, 1 21.00 Хон Гіль Дон 30-31 11.20 Кэці 2-5 10.30 Зорныя войны 3 11.50, 4-5 14.00

РАДЗІМА (Лізы Чайкінай, 16, тэл. 426-779) — Калматы сэрацеад-2 30 14.00 (ільготны), 18.00, 1-5 14.00, 18.00 Малыш каратэ 30, 1-2 16.00, 19.30 Навагодняя музычна-забаўляльная праграма 1, 3-5 20.00 да 24.00 Клюб знаёмстваў "Для тых, каму за 30" 20.00 да 24.00 Відэа-дыскашоў для падлеткаў 1 16.30 да 19.30 У кінатэатры працуе кавярня "Малютка" 4 з 11.00 да 14.00 Для дзяцей: Калядныя казкі 1, 4 12.30, 2 10.30 Новыя прыгоды капітана Ёрунгеля 3, 5 12.30

РАКЕТА (Рабочы зав., 3, тэл. 260-620) — Маладая лэдзі Чатэрлей 30, 2 17.00, 20.30, 31 15.00, 1 17.00, 4-5 15.00, 18.30, 20.00 Максымальнае паскарэньне 30, 2 18.30, 4-5 16.30

САЛЮТ (пр. Ракасоўскага, 150а, тэл. 474-167) — Паліцэйскі з таго свету 30 14.00 Эйр Амэрыка 30-1 15.30, 19.20, 2-3 16.00, 19.40, 4-5 15.50, 19.40 Чатыры пакоі 30-1 17.30, 21.20, 2-3 18.00, 21.40, 4-5 17.50, 21.40 Чартоўка 31 14.0 Вампір апоўначы

1 14.00 Бум-1, 2 14.00 Бум-2, 3 14.00 Дасягаючы немагчымага 4 14.00 Вялікі 5 14.00 **СУЧАСЬНІК** (Харкаўская, 70а, тэл. 515-563) — Непераўздызеныя злодзеі 16-17, 19-21 — 14.30 Маладая лэдзі Чатэрлей-2 16-17, 19-22 — 16.30, 18.00, 19.30, 21.00, 18 — 16.30, 19.30, 21.00 Да беларускага кіно: Канец бабінага лета 17 — 18.00 Для дзяцей: Марозка 18 — 14.30 Давід і Сэндзі 19 — 13.00 Вялікія прыгоды Зора 22 — 14.30

СЬЦЯГ (Вялікаморская, 3, тэл. 211-009) — Праз каналізацыю 30, 3 16.10, 18.00, 4-5 12.10, 16.10, 18.00 Ніколі не кажы ніколі (2 сэрыі) 30, 3 19.50, 4-5 14.00, 19.50 Для дзяцей: Залатыя рогі 3 14.40 Міс "Новы год" (мультфільм) 4 10.50 Сьмех і гора ў Бела мора 5 11.00

УДАРНИК (Жукоўскага, 15б, тэл. 259-630) — Помста ў вялікім сьвеце 30-5 15.30 Сьмяротны танец 30-5 17.20 Парама (2 сэрыі) 30-5 19.00 **ЦЭНТРАЛЬНЫ** (пр. Ф.Скарыны, 13, тэл. 208-297) — Рэмба. Першая кроў. 30, 2-5 11.15, 12.50, 16.00, 19.20, 31 11.15, 12.50, 16.00, 1 16.00, 19.20 Пад вопраткай нічога 30, 1-5 14.25, 17.40, 21.00, 31 14.25, 17.40

ЭЛЕКТРОН (Казіца, 117, тэл. 789-563) — Чужы 30-1 11.00, 2-5 12.30 Чужыя-2 (2 сэрыя) 30-1 13.00, 2-5 14.30 Вулічны паляўнічы 30-1 13.00, 2-5 17.30, 20.50 Дрэныя дзяўчаты 30-1 17.10, 20.40, 2-5 19.10 Для дзяцей: Падлеткі ў Сусьвеце 2 1.00 Востраў скарбаў 3 11.00 Палёт навігатора 4 11.00 Скарб рыцара Мілёты 5 11.00

РАСЕЙСКИ
ТЭАТАР

А.Дударова "У прыцемках" прэм'ера 30 сьнежня

ТЭАТАР

імя ЯНКІ КУПАЛЫ

2 студзеня "Талалёвая завая"

ОПЭРНЫ ТЭАТАР

30 сьнежня рэпэтыцыя "Пітэр Пэн", увечары гэтага ж дня "Новы год у оперы". 2 студзеня Яўген Анегін

ТЭАТАР

МУЗЫЧНАЙ
КАМЭДЫ

2 студзеня канцэрт

КЛЮБ імя

ДЗЯРЖЫНСКАГА

30 сьнежня імпрэза "Новы год у гасьцяў у клоўнаў" а 11 і 14 гадзіне

КАНЦЭРТНАЯ
ЗАЛЯ "МЕНСК"

2 студзеня (пачатак а 15:00 і 18:00) м'юзікл паводле казкі Джані Радары "Джэлісаміна"

КАНЦЭРТНАЯ
ЗАЛЯ

ФІЛЯРМОНІ

Навагодняя імпрэза для дзяцей "Шоу-у-у" 30 і 31 сьнежня, 1 студзеня а 14:00, а пачынаючы з 2 студзеня а 11 і 14 гадзіне

ЗАЛЯ
КАМЭРНАЙ
МУЗЫКІ

31 сьнежня сьвяточны навагодні канцэрт К.Шарава (арган).

ВІДЭА 30 сьнежня

НОВАЯ ВІДЭАФІЛЬМЫ:

1. "ДЗЕННЫ СЬВЕТ"

1996, 108 хвіл, Daylight; узроставае абмежаваньне: ад 16 гадоў

Рэжысэр Роб Коэн ("Сэрца Дракона"), у ролях: Сьльвэстар Сталона, Сэйдж Сталона, Віго Мортэнсэн, Стэн Шаў. Моцны баявік. Сюжэт кінаказкі разварочваецца ў тунэлі паміж Манхэтэнам і Нью-Джэрсі, дзе рванулі атрутныя адходы, пасля таго як у іх урэзаў аўтамабіль рабаўніка. Погляду гледачоў прадстаўляюць горы скарожаных машын, абломкі арматуры, завалы з каменняў і дзясяткі акрываўленых трупам. Невялікай колькасці людзей цудам удалося выжыць у першыя хвіліны пасля аварыі, але іх чакае павольная смерць ад удушша, таму што ўваход і выхад з тунэлю поўнасьцю завалены, а кіслароду хоць усяго толькі на тры гадзіны. Няшчасным застаецца толькі маліцца і спадзявацца на адчайнага хлопца (актор Сьльвэстар Сталона), які сьпяшаецца да іх на дапамогу. Герой Слая, як заўсёды, аказаўся ў патрэбны час у патрэбным месцы: былы член каманды выратавальнікаў, у 1994 годзе ён ужо спрабаваў дапамагчы людзям, якія апынуліся ў каменным палоне ў гэтым жа тунэлі, але тады ўсе загінулі, так і не пабачыўшы дзённага сьвету. Што ж будзе цяпер? Тэрмінова дастагаюць сабе задавальненне і паглядзіце новы яркі фільм з Сьльвэстарам Сталонам, тым больш, што ў адной эпізадычнай ролі зьявіўся ягоны паўналетні сын (які ўжо піша сцэнары новыя кінапраектаў для таты!)

2. "ПРЫСУД ЧАСУ"

1996, 93 хвіл, Past Perfect; узроставае абмежаваньне: ад 16 гадоў

У ролях: Эрык Робэртс, Нік Манкузо. Фантастычны баявік у стылі "Патруль часу". Часам адзін здзейсьнены альбо няздзейсьнены ўчынак карэнным чынам можа змяніць Ваша жыццё. У пачатку 21 стагодзьдзя створаная нейкая служба, якая здзісьняе ваяжы ў мінулае для таго, каб будучыня была больш сьветлай. Прадстаўнікі гэтай урадавай службы зьнішчаюць злачынцаў, маньякаў і гвалтаўнікоў яшчэ да таго, як яны здзісьнялі свае самыя гнісныя злачынствы. Злачынцы караюцца, іх ахвяры застаюцца ў жывых і нават не падазраюць пра тое, што на іх зьбіраліся напасці. Усе цудоўна! Але так ня думае адзін паліцыянт (Эрык Робэртс). Ён лічыць, што чалавеку (няхай нават патэнцыйнаму злачынцу) трэба пакінуць права выбара і даць апошні шанец выправіцца...

5. "НЕЗАБЫЎНАЕ"

1996, 113 хвіл, Unforgettable; узроставае абмежаваньне: ад 16 гадоў.

Рэжысэр Джон Дал, у ролях: Рэй Ліёта, Лінда Ф'эрэнтына. Псыхалогічны трылер-дэтэктыў. Давід Крайн быў галоўным падазроным у расьсьледаваньні аб забойстве сваёй жонкі. Сьледчаныя закрылі з-за недахопу ўлік. Але абывацелі ўпэўненыя, што гэта справа рук Дэвіда. Сам ён імкнецца разблытаць клубок гэтага жудаснага злачынства, здзісьненага пры таямнічых і загадкавых абставінах. У гэтым яму можа дапамагчы мікрабіяляг Марта, якая праводзіць досьледы над жывёламі. У выніку гэтых дасьледаваньняў зьявілася магчымасьць пераносіць змест памяці адной жывой істоты ў памяць другой. У рэшце рэшт дабра нейкім фантастычным чынам усё ж перамагае зло, а галоўны герой набывае душэўны спакой і сымпаты прыгажуні-мікрабіяляга. Сьпяшайцеся ўбачыць!

4. "СТРЫПТЫЗ"

1996, 117 хвіл, Striptease; узроставае абмежаваньне: ад 16 гадоў

У ролях: Дамі Мур, Робэрт Патрык, Бэрт Рэйналдс. Камэдыйная гісторыя з элемэнтамі баевіка і драмы. Акружаны суд вынес канчатковы вярдыкт: пасля развода дачка застаецца з бацькам, а маме дазволена толькі адзін раз у два тыдні бачыцца зь ёй пару гадзінаў.

І няшчаснай мамачы, якая страціла да развода працу сакратаркі ў аддзеле ФБР (?), прыходзіцца зарабляць на жыццё і на магчымасьць перагледзець справу ў судзе, танцуючы амаль поўнасьцю голы у стрыптыз-бары! Але на галаву беднай жанчыне так і сыпяцца непрыемнасьці. У бары яна аказалася ўцягнутай у вельмі непрыемную гісторыю, зьвязаную з палітычным шантажом. Пад ціскам абставінаў яна вырашаецца на адчайны крок - выкрадае ўласную дачку. Цяпер за ёй палююць усе: паліцэйскія, забойцы з цукровай карпарацыі, былы муж і нават сэнатар (стары лязьляс!).

3. "КОЛА КАХАНЬНЯ"

Расея, 86 хвіл; узроставае абмежаваньне: ад 16 гадоў.

Рэжысэр Эрнэст Ясан, у ролях: Ганна Самохіна, Ігар Дзьмітрыев. Эксцэнтрычная камедыя на "інтымную" тэму. Маладому чалавеку па-

дабалася займацца "гэтым" і не хацелася працаваць. Таму ён даў аб'яву ў газэце, якая ўтрымлівала інфармацыю пра інтымныя паслугі для любой жанчыны за невялікую плату. Непрылашчаныя паўсудзённым жыццём ды ўціснутыя іншымі абставінамі, прадстаўніцы прыгожай паловы чалавецтва кінюцца ў абдымкі сьмелага галіянтнага чалавека. Адна з кліенткаў (уладальніца буйной фірмы) прапанавала прадпрымальнаму маладому мужчыне за пэўную досыць шчодрую плату і пад надзеяй прыкрыцьцём "працаваць" для высокапастаўленых і багатых жанчын гэтага гораду. Герой-каханак згадзіўся і... кола каханьня завярцелася!

ФІЛЬМ-БЛІЦ:

/каротка пра галоўнае!/
"АСЫ НАД МАСКВОЙ"

(Two Gun Over Moscow; дакументальны фільм);

"МАРС АТАКУЕ!"

(Mars Attacks!; фантастыка-камэдыя. У ролях: Джэк Нікасан, Глен

Клоўз, Дэні Дэ Віта, Пірс Броснан, Майкл Джы Фокс, Марцін Шорт);

"ВЕЧНАЯ НОЧ"

(The Everlasting Night; мультфільм);

"БУНТ У КОСМАСЕ"

(Chase Morgan; фантастычны баявік);

"ВОГНЕННАЯ БУРА"

(Firestorm; баявік);

"ЧАС ЗАБІВАЕ"

(A Time To Kill; баявік, зборы ў кінапракаце больш за 110 мільёнаў даляраў! У ролях: Сандра Балак, Сэмюэль Лі Джэксан);

"БЛЯШАНЫ КУБАК"

(Tin Cup; спартовая камэдыя. У ролях: Кэвін Костнэр, Рэнэ Русо);

"ВЯСЁЛКА"

(Rainbow; камэдыя. У ролях: Дэн Эйкройд, Боб Хоскінс);

"ПРЭЗЫДЭНТ І ЯГО ЖАНЧЫНА"

(Мэлядрама з Расеі. У ролях: Алена Сафонава).

**Фільмы прадстаўленыя студыяй "TON video" т. (017) 233-92-30.

Піла каву зь пірожным і вельмі перажывала за кінагерою Тоня ВІДЗЯНКОВА

ПРЫСАДА
ЗАЛАТОЙ
АНТЫЛОПЫ:

- Зорка фільмаў-баевікоў Жан-Клод Ван Дам гатовы ўдзельнічаць у наступнай бойцы, але на гэты раз супраць свайго ўласнага злоўжыванья мэдрэпаратнаў. Актор згадзіўся ў сэраду легчы ў адну клініку Лос-Анджэса, каб прайсьці аздараўленчую праграму, якая разлічаная на 30 дзён. Апошняя публічнае зьяўленьне Ван Дам было адзначанае на мінулым тыдні ў Лос-Анджэсе пад час прэм'еры фільма "Daylight". У Ван Даме цяпер вельмі цяжкі ўзаемаадносіны зь яго чацьвертай жонкай Дарсі. Яна падавала на развод у лістападзе 1994 году. А яшчэ не было і года, як пара пажанілася. Але да развода тады не дайшло і яны вярнуліся разам, а ў верасьні 1995 году ў іх нарадзіўся сын Нікалас. Тым ня менш ужо ў чэрвені 1996 году Дарсі Ван Дам зноў падае на развод, спасылаючыся на непрымірэнныя рознагалосьці. У выніку яны зноў аб'ядналіся, не даводзячы справы да канчатковага разрыву.

- Сьтывэн Спілбэрг будзе прад'юсаваць чарговую анімацыю-прыгоды "Увараньне Амэрыкі" (Invasion America) для телекампаніі WB Network, але пад "сьцягам" Dreamworks. Леанард Німоў агучыць аднаго з галоўных герояў.

- Сьтывэн Спілбэрг вырашыў дадаць апошнія штрыхі "Згубленаму сьвету" (The Lost World). Легендарны рэжысэр згортае здыманьне на студыі Universal, дзе адбылася пачатковая вытворчасць карціны, і накіроўваецца на Гаваі, каб напрацягу 3-х дзён скончыць натурныя здыманьні. Спілбэргу да таго ж удалося патраціць на вытворчасць фільму менш за заплянаваны бюджэт.

Зусім замерзла і ў самоце блукала Тоня ВІДЗЯНКОВА

САМАЕ СЬВЕЖАЕ
ЗЬ ВІДЭАХІТОЎ

TON video
т. 233-92-30

ГРАМАФОН.

МАТЭЙ ЛАГОДНЫ

Я ГОРА-ГРАК
Я заўсё чорнай птушкай вольнай,
Я Грак з цёмна-сінім скрыдлом,
Мяне сумненні б'юць ня больша,
Шуруплю ж толькі я крылом.
Свабоду страціў, подых вольны,
Застаўся толькі смутак ціхі,
І ні чаго я ня здольны,
Бо мне і ліха ўжо ня ліха.
Плыў у назрабнай чорнай зграі,
Над раліфам яна ўсёша,
Што чорны вопраткі узаралі...
Свабоды ж зерняткаў дзе сьмех?
— Яна ўжо нам не засьмееца?
— Бо мы яе ўсю склявалі?
Я гора Грак, я бусел чорны,
Мне ўсё ўжо так, бо з надольны,
Бо страціў смак свабоды вольнай,
Я гора Грак, я бусел навакольны.
08.10.96

ВЕЧАР НА БЕЛАРУСІ

Сонца ціха згарэла й сышло,
б'ючам ляс,
З галавешкі чырвонай на сподак
нябёс
Раптам распыліліся вуглі
гарачыя гвэзд,
І замігцелі мільярдамі сьлёз.
Стрыножаны коні,
Стрыножаны коні...
Ня трэба ім волі
І долі ня трэба,
І сьняга неба ня трэба, ня трэба...
Што коням патрэбна?
Ім срэбра ня трэба,
Пахучага сена ім трэба стажок,
У стойла ж загоняць
За шыю прычэпцы сталыны
ланцужок,
Каб нікуды ня ўцёк.
Спазаранку надзенуць аброць,
Хамуточак прыладзяць
І ў поле пагоняць зямельку араць.
Стрыножаны коні,
Ня трэба ім волі,
Ім думак ня трэба
І сьняга неба ня трэба, ня трэба.
17.10.95

СЯРГЕЙ ПРЫЛУЦКІ

НЕПАЗЬБЕЖНАСЬЦЬ
Гуляе дынамічны гул
Уздоўж нэонавых вітрын.
Прайшоўся, горыч праглынуў
І ўліўся ў васьмьсякую плынь.
Уварваўся ў пахмурнасьць натоўпу.
Ды толькі сьвечкіца палын
Сьвятлом да болю мне знаёмым,
прэсьце ціхенька ля сьцяны
На тратуар, куды кідаюць
Адбітак свой дзеля забавы
Цымяныя вокны з вышыні.
Выццё машын, крокі людзей,
Мігцільца рэкламай ласы дэтэктар,
Сыгналы хуткага Сусьвету
Дайсьці да гораду пасьпелі
Нібы пранізлівы пражэктар
Халоднае сьвятло кідае месяц
На завадкае сьлюзоты.
Стаіць і курчыць каля лесьвіц
Непрыбраемых пад'ездаў
І моладзь, і тыя, хто старэйшы.
Кумірам ім — келіх гарэлікі.
Пожам — счарнелая лістова.
Труной доля іх — хвароба сьвету.
Схаваны вечэр шэпча ўпотаў
Аб непазьбежных пераменах,
Аб паскаржанні дробных крокаў.
Там, дзе праўду абыходзяць
стараной
Хтосьці чуе як сьпяваюць птушкі,
Мне ж больш чуен стогн зямлі
жывой
Пыл сьвях шляхоў уздымаецца
бясконцай стужкай
Там, дзе праўду абыходзяць
стараной.
Абячаюць усё вакол сьвятаньне,
Толькі сонца гэтае не маё.
У вочы б'еца целпынэй
праменьне,
Ды здаецца ілжывым мне яно.
Бездань цэмы ветрам ночы вьне
Над бясконцадзю немага лесу.
Хто запаліць зорку на небе?
Чуе хто стаганьне песьні?
Над самотна-чорным Палесьсем
Сьвішча сівер паўночны з Расеі,
Спадзішку, праз усходнія красы,
Крадуцца халодныя сьцюжы-заваі.
Хто ж сказаў, што хутка будзе ранак?
Мо' скрозь сон сарвалася зь языка?
Пераблытаць могуць і дзень
Жальбы са сьвяттам,
Мне ж пакуты не даюць маўчаць.
Хто — аб'явіць цэму бокай зьваў,
У кагосьці птушкэй стане воўк,
Хтосьці — у царке адчыніць крану.
Сьвятасьць лёгка прадаюць за
поўны рот.
Куды ні глянь — валюцца ў брудзе
Кветкі-папараці палёсткі.
Падымце, людзі! Хто забудзе —
Той будучыні мець ня будзе.
Якое трэба чалавечу шчасьце?
Пожак, коўдра, целпыня, спакой?
Ранішай хадзіў уздоўж могілак
сьцежак —
Цішыні самота, жудасны спакой,
Завіхаецца над гмахамі вятрыска,
Урываецца ў хату праз вакоі,
Ірве без шкадаваньня
непрачытаных лісты,
У нябёсы цягне бод радкоў
Аблокі плывуць сагнаным натоўпам
У паляючую чырвань
сонечнага сьвятла.
пад ажухлай лістогай
Стыне мёртвае зямля.
Кастрычнік, 1996

НАША БУДУЧЫНЯ

Усё яшчэ наперадзе, сябры:

Хлусьня, падлізлівыя жэсты,
Арышты, кроў, даверлівасьць старых,
Бязьмерная любоў да Незалежнасьці,
да роднае зямлі
Зьняважанай нацыянальнай рэшты.
Але ёсьць шанц падняцца ў поўны
рост
З абылганана сьвіньнямі
падпольля,
Забьць пра КДБ і МУС,
Пра асаподу злых апакус
І выпусьціць энэргію за сарцад.
Сабраць у душы ўсю сьмеласьць і
рашучасьць —
Пайсьці са сьцягам у рэцэ,
Са зьбітай Праўдай за сьпінной
У сьвяшчэнны бой
За сьветлы Беларускі дом!
Сыны Свабоднай і Незалежнай,
беларусы!
Наблізіўся змаганьня час
І хутка прагрэмьць адчаю гом —
Гром болю, гневу, хваляваньняў,
Няроўнага і жорсткага змаганьня.
Пацуйце ж стогн Радзімы,
Абараніце свой адзіны дом!
28.05.96

КРЫВАВАЯ ВЯСНА
Цемра, цемра, цемра ўсюды!
Што за людзі, што за людзі —
Запаўзілі сьлізязьнікі-юдзі
У норы шэрыя. — Жорсткія судзьдзі.
Манкуртаў раскальшыа толькі
Вялікае, салёнае, чырвонае гора —
Гора, якое крапе толькі іх.
Бо быдлу ж не патрэбны,
Душа і сэрца.
Ім бы пасьці дзі распадзіцца.
Што коням патрэбна?
Годзе, годзе
Нагамі таптацца па жывой
прыродзе —
Прыродзе вернасьці,
адданасьці сьвету.
Вы паглядзіце на гэтую
Амаль сонную плянэту.
Сонную.
Так, амаль сонную,
Вы не памылілісь.
Зь зямлі роднай яшчэ ня змылісь
Гарачыя сьлёзы Людзей.
І яны не забылісь —
Памятаюць пра цябе, Радзіма.
Яшчэ б'еца ў грудзях сэрца
Для цябе.
Ужо лясца кроў па вуліцах —
Кроў за цябе.
Камусьці холадна
У турэмных кратах
За цябе...
І гэты холад,
І гэты голад
З усмешкай успрымаюцца
Ахвяраваным чалавекам.
Так, ён ня лаецца — ён усмешкаецца
У твар Чырвоным камісарам!
Ён, змагаецца і
Ніколі не зламаецца.
Ён — мы,
Мы — разам. Назаўсёды.
Нам нечага баяцца ланцужоў.
Уперад! Крок уперад —
Ніводнага назад!
Нажалі ня будзе згоды.
Як больш за сто гадоў назад
Прыйдзеца ісьці ў атаку зноў.
5.06.96

+++
Асьляпліла крышталны пакой.
У паветры — нябачны мядзювы туман.
Мы адным у пустаць немай, глухой.
Ты — насупраць, але
Толькі вочы твае заўважаю.
Путы — моцныя. Тану
Ў бяздоннай душы.
Твайго сэрца біццё адчуваю.
Чакаю гучаньня малянавых вуснаў,
Я чакаю...
23.05.96

+++
Зялёныя палі, спакой глухіх лясоў,
Мігценьне зор... Каханы голас
шэпча
У унісон бярозы адзінокай
шамашэньню
Мэлёдыю гарачых словаў,
Поўна за сьпінной
Зьявілася з чорнай невядомасьці
Сусьвету
І асьвятліла сьвет асьлепленых
каханьнем юнакоў
Усяго на імгненьне
Дыўжымей ў сто гадоў.
І цемра зноў.
Насупраць — чысьціна вачэй.
Вачэй, чыя бяздоннасьць дасягае
сэрца.

Вось
Нясьмелы першы крок насустрач,
Другі...
Адлегласьці паміж цэнямі ўсё
караеці...
Доўгачаканы палкі пацалунак.
Уцеклі думкі — у галаве туман,
Атручана душа напоём шчасьця.
Спадохана пратрапятаў кажан...
Загружатаў гадзіннік у хаце.
Праменьчык сонечны прабег
Па маіх вуснах,
Пераскокнуў на ікону.
У заспаных вачах бяздоннасьць
ёсьць яшчэ
І любая мая ня страціла карону.
2.09.96

ЧАРНЯКЕВІЧ ЮРЫ

Ападае лістова.
Ціха, ціха...
Жоўтае ўсё навакол
Шамаяцца пад нагамі лістова
Вельмі ціха...
Бачу як адрываецца ліст...
Восень, прыгожая восень!
Верасень — з дажджамі,
З добрым ураджам
Кастрычнік — лісьце залаціць
А лістапад — прыгажун лістапад...

У лесе — у кастрычніку —
Хто не бываў,
Той не пазнае прыроды,
Бо толькі ў кастрычніку
І ў лістападе
ападае лістова...

СЯРГЕЙ ПАТАРАНСКИ

ВЕРШЫ ДА КАХАНЫХ ЖАНЧЫН

+++
Каханьне п'шэ, нібыта ў першы раз
віно старое прыгубляеш,
табою пітае ў ранейшы час,
але іноў тамчае, бы памяць.
І ў вуснах вігьгаць, і на языку
рассталася з гарчынкаю зьнямога.
І сопадка мне ад свайго граху,
бо сораму няма даўно былога.

+++
У ложа з чорнай пустотай
іду я хмяльны і бяссьліпы
зь нейка чужою, сотаі
і непатрэбнай жанчынай.
Нішто нас не абавязвае.
Пасьцель наша — месца маркоты.
Адно нас толькі звязвае —
матчымасьць хоць нейкай пшчоты.

+++
Я вам удзячны, што Вы ёсьць
на сьветле.
Хоць Вы з другім, і аднаму віну
вядома мук маіх баспаўнае

Я Вас люблю. Сябе кляню.
Вы не мая. Другому мужу
ададзена, але хоць ноч адну
даруйце мне замест прывтворнай
дружбы.
Я Вас люблю. Сябе кляню.

+++
Табой яшчэ пахне ложак.
Сышла ты, як з ночы цёмна.
Паклічу цябе, быць можа,
быць можа вярнесься сама.
Начным я жыў атхланьнем.
Трывогай начной жыў.
Цябе не абражу чаканьнем,
цябе я сам пазаву.

+++
Ты палюбіш мяне старым,
спушташым і непатрэбным,
праматаным па брудных таварнах,
разьмяняўшым свой дар на піры.
Ты палюбіш мяне на тым,
распрыгожым найўнім адданым,
а, як ветхі касцюм, страпаным,
і, як посуд парожні пустым.
І ў сумненні ў самой сябе
мой партыз ты з сабой параўнаеш.
Нават ты мяне ў твар не пазнаеш,
калі я падыйду да цябе.

+++
Цудоўная цацка — прыгожы хлапчук:
што хочаш рабі, ён нічога ня скажа.
Для страсьці твай і назоўлівых
рук —
надзейны аб'ект эпатажу.
Ні гонар яго, ні багачце душы
наўнай тваё не цікавяць

а толькі жаданьне — хутчэй
зьячыць трысу
і трахачца ў задавальненьне.

+++
Я вас недакахаў,
сябе перапасіў.
Я ролю не дайграў,
бо хутка абяссьліў.
Я перахварэў
на вас і ваша сэрца
я недаразумеў,
каб жыць па вашай мерцы.
Я недаразбрасаў
матчыных вашых масак.
Я нерасмакаваў
пшчоты ваших ласкаў.
І як у першы раз
мяне сумленьне гложэ...
Недакахаў я вас,
і слава Богу, можа.

УЛАДЗІСЛАУ РЭЎТ

+++
Галіны велічанага бэзу,
Сузор'ямі ўсыпаных кветак,
Нясуць духмяны пах забыты,
Той пах, духмяны, усьлаўляе
Быліу веліч той дзяржавы,
Дзе нарадзіўся і я вырас,
Дзе я памру, нібы галінка бэзу,
Завяжуча, лакарасаваўшы ўволю.
Вечар зімовы
Вечар зімовы патух у вадзе,
Неба сапфірнага цёмным прудзе.
Падаюць зьнічкі ў прастору
высока,
Куды вы ляціце далёка-далёка?
Ціха навокал, замерла жыцьцё,
Сузор'і нам сьвечыць праз
час і быцьцё.

Месяц узняўся; ні воблачка —
неба
Пужае сваёй глыбінёй чалавека.
Сьвечыць ледзь-ледзь ён,
ціха — памрэ,
Каб уваскрэснуць іноў і памерці,
Памерці і іноў сябе нарадзіць.
Але пасьвядзь, пасьвядзь,
пасьвядзь...
ЗАКЛІК
Жыць не ўмірай.—
Доўга жыві!
Век свой чаруй
І жахі гані,
Ляці ў вышыні,
Надзейя зіхіці,
Узьнясіся высокая

Над краем зямлі,
Адоляй чужындаў —
Маланкай стань,
А роднаму люду
Шчасьце нясі.
Змагісь ўстаць.
Твар адарві,
Заліты крывёю,
Ад долы, пылі,
Свайх, ты, сьмяю,
Зьбіры пад крыло.
Іноў уваскрэснеш —
На тое пайшоў!
01.10.96

+++
Час ляціць.
А мы не прыкмячаем,
Як зьмяняюцца намі дні,
Як пяццё удаць прывабліва зіха,
Прыцямі апошнія тае.
Хочацца застацца і вярнуцца,
Хочацца назад, давай хутчэй назад.
А жыцьцё ўларад ляціць мілгненьне,
Прылягае над гадамі з гад.
І ад прошлага, далёкі ўспаміны,
Хай застануцца навекі за табой,
Хай застануцца — крый Божа,
ты хвіліны,
Калі хочацца на край галіны,
Зачапіць — забьць там розум свой.
Ты сьмяясясь — успамінаеш словы,
Што казаў у дзяцінстве сам з сабой.
Целпы ветрык шаўляне тваю сядзну,
І пойдзеш ты, паклічучы спакой...
15.05.96

В. ПСЭУДОНИМ

+++
Той дзвояк,
што мой родны
народ
да сплюпоў
прывівае ганебных;
калі закрываюць
пазту
рот,
значыць, гэта
У ПАГІБЕЛЬ (нібы да рая)
Шукачы сабе дарогу.
Уцёкі ў ценю
?!
Няўжо нашы высілі марныя?!
Няўжо расплывемя ў лакоры?!
Дзе беларускі Кантарыя?!
Дзе беларускі Ягору?!
Калі ўжо ранішай сьпелай
Удзіме свабоды прагра
Сьцяг бел-чырвона-белы
Над беларускім Рэйхстагам?!

МЭТАМАРФОЗА (ПРАШУТЫСТ)
Я таксама супакоюся калісьці
І балоннай тваі непразалізнай
Якосьці найноўшыя пабачу.
Рамантычных дзён сабе лісьце
Можа калі ўспомню ў век маразму
І з усмешкай вопыту аддаць.
Адаманты пошукі духоўных
Распапю і лагоднасьці матэрыя
І зь цяжарам сьціпласці
дыктоўнай
Мудрай дуляй
ападу
на маці-тэгу.

ЯНКА НАРАЧАНСКИ

ПАДАЕ ЗОРКА
Дзесьці, там, далёка
Ад Млечнага шляху
Падае раптоўна зорка
Набірае хуткасьць змаху
І празь некалькі імгненьняў
Гіне ў касмічных дэлях
Чалавечых, як памкненьняў
Тонучы ў абдыдзены хвалях
Людзі часам, як і зоркі
Рухаюцца, каб спаткацца
Крыху прайдуцца побач
Ня вечнасьць, каб растацца
Падае імкліва зорка
Можа быць майго каханьня
На душы заўсёды горка
Пасьля доўгага расстаньня
11.06.96

АНДРЭЙ ХРАПАВІЦКІ

МАГМА
Я жыў у патухлым вулькане,
І ледзь адчуваю ўнізе штуршкі,
Але ён калісь у імж і тумане
Выбраў сваю пабалелы адкі.
Я веру, магма свабоды разбудзіць.
Наваколле суму і вечнай жуды,
Народзіцца ў магме новыя людзі
І вольна забьць на ўвесь сьвет
званары.
І хай я буду Маленькім Прынцам,
Мая плянэта — мой вулькан,
У краіне, дзе сумна лятае бацяў,
Што верай напоўніў, прынес
мне надзею,
Якая дае мне натхненьне й моц,
І ні дыктатару, ні чарадзею
Ніколі ня ўдасца заіснуць мне рот.
Матафізыка млопсіці
Бязьмерна праходзіць лета,
Гэтак жа ўсё жыцьцё.
Парнаса прагнучы паэты,
Філозафы — зьведаць быцьцё.
Хто выведзе сьвет зь бездарожжа
Пакулі ён дарэмна ня знік?
Ці гэта утопія можа,
Мой экзэстычныя тулік?
Пазнаць мэтафізыку жаху
Ня кожны далюка змог,
Жыць у прадчуваньні краху.
Вызваліць толькі Бог!
Чытаеш міт пра Сызыфа
Ілюзія ці жыцьцё?
Ці ёсьць рэальнасьць мітам?
Куды грамадства зайшоў?
— вась тут робіцца млосна.

Табэ падбіраюць стандарт.
І ты беларус ускосна,
Слава табе, Жан Поль Сартр!
UNDERGROUND
Народ трывае не адно стагодзьдзе,
Трывае доўга. Перамена — транс.
І ў гэтым сумным і звычайным
асяродзьдзі
Жыве гвалтоўны джаданс.
Так, ёсьць свой сюр, парасткі
дадаізму.
Вэрлібры ганарыста ўзьнімаюць сьцяг.
За незалежнасьць, супраць камунізму
Страсае underground наш абсяг.

ІГАР ЛІСТАПАД

РАСТВО
Вы чулі, як пялюць сьняжынку
Карункавы зьдзяйсньнячы танац?
Як прыгажосці фатаздымкі
Свайей даруя нам на памяць.
У сьвятле піктара, у цэмы ночы
Пануе цішыні раскоша,
Гукаючы ў ішы сьвет, харошы.
Няма там мітусьні. Лагодна
... А сьнег вялікасна тануе
У свайей кружыцца асаподзе
І так, па добрану смуткуе
Усё такі чуд стварае казку.
Воспамі тых песьняў, што ня сьпелі,
... Мяне пагудкай, калі ласка,
На часу казачных арэлях.

+++
Вясна, ты абыйшла нас міма,
Дарма чакаўшы на ахвяру.
Згубіў на нас, нічымных, сілу
І марнай засталася мара.
На жаль, ня вартыя мы сонца...
Навошта сьвет? Вакол сьляпяць,
Што ганарыцца тым бясконца,
Відзішчых лічачы чужыні.
І ашуканства стала верай
Раўніва праўду задушылі
І сэнс увесь згублен.

Зь якою ў некуды сьхадзілі.
І рушыць чарада сьляпяя,
Сьвідэць са шляху, кінуў Бога
У пагібель (нібы да рая)
Шукачы сабе дарогу.
Уцёкі ў ценю
?!
Няўжо нашы высілі марныя?!
Няўжо расплывемя ў лакоры?!
Дзе беларускі Кантарыя?!
Дзе беларускі Ягору?!
Калі ўжо ранішай сьпелай
Удзіме свабоды прагра
Сьцяг бел-чырвона-белы
Над беларускім Рэйхстагам?!

ДА ЯКОЎ Ж ЭМІГРАЦЫ НАЛЕЖЫЦЬ
Усё тое, што адбываецца ўва мне.
Мной правяць псы
У залачонных перстнях
І прымушваюць
Прысваіць зьвязьдзе.
Мне псы — Айцы?
Яны ня любяць песьні
І ня схавалі мяне ад іх нідзе
...
Блакітнай Птушкі
Болей я ня ўбачу
Яна цяпер.
Мінае гэты край.
Яна павольна!
Нашым псам — адчай,
Што ўсё ж ня трапіць
Птушка ў справядзачу.
Таксама я
Жадаю быць павольным,
І не зайздросьціць
Уласным летуценням.
Хвароба —
гэта,
Калі сэрцу больна!
І да сустрэчы,
Хворыя,
У ценю.

+++
Зайчык сонечны ўпаў
Мне на столу.
У дрэжы б'еца.
Ах, чаму ж ён
Не сьмяецца?
Ён злуецца,
Ён злуецца,
Што палонным зайцам стаў.

АЛЕГ НІКУЛІН

ПАТРЫЯТЫЧНАЯ КАМЭДЫЯ
Пэзма
(скарочаны варыянт)
ПЕСНЯ ПЕРШАЯ
1
Ідуць па плошчы Незалежнасьці
сьвятля,
Лянуюць бел-чырвона-белыя сьцягі...
Насустрач ім міліцыянты, бы намыя,
Брынчаць па-рыцарску шчытамі...
Ля нагі
Малодшага сяржанта ўжо ляжала
Ахвяра зь перабітым пазванком —
Жанчына, якой год ўжо нямапа.
"Сыноч, за што?" — спытала. —
Ці ж наш дом
Павінен быць падзелены між намі?
А той дубінкай гумавай дадаў
А мне: "Навошта?
Ды яшчэ на гэтай мове?!"
...
Я астафэту ў Эўропе ўзяў
І ў родны край прынес,
Але яна амаль нікому не патрэбна.
...
І кніга — ёсьць гадзіннік...
І вась па ёй відзец,
Што мы жывем назад.

3
І сонца ўсё імкнулася схавалася
за мары, каб ня бачыць сьлёз
людзей...
Людзям больш не хацелася ўсьміхацца
Сьвятлу, якому столькі ўжо надзей
Было падарана ў краіне Беларусі,
Што не зьлічыць дарэмных тых ахвяр...
Рым некалі адратавалі гусі,
А Беларусь, каб ратаваць баз мар,
То трэба мець хоць нейкія ўспаміны
Аб смелых продках, моцных варах,
Якіх цяпер пустыя дамавіны
Плывуць па невядомых нам марах.

ПЕСНЯ ДРУГАЯ

1
У змрочнай рэзыдэнцыі тырана
Зьбіраўся сход наёмнікаў яго.
Хоць праца пачыналася ня рана,
Але ж яны сьпяшалі да свайго
"Любімага народом" прэзыдэнта...
Што ён "любимый" — ведаў толькі той,
Хто сам сабе на цэлых сто працэнтаў
Ствараў высокі рытынг, як герой
Ужо ня рыцарскі, а ўласнага гатунку
Раманаў і пародны на фашызм.
"Ад зла, — казаву тыран, —
німа ратунку
У нас тут, мусіць, нейкі экстрэмізм".

2
Паслухаўшы кіраўніка дзяржавы,
Наёмнікі пьталіся ў яго:
"Чаму ж аб нас тады так многа
сцьвет?"

Ен мовіў ім: "Яна на аднаго
Мяне разьлічана, бо я яе стваральнік".
Ды яны спыталі: "Хто ж праславіў назаўсёды
ён адказаў: "Той, хто яе начальнік".
Той, хто бясконца лётае на Парнас
Гатовы ў кожную гадзіну і хвіліну.
А гэта я — ня вы, мае рабы!
Каб на Парнасе пасадыць, як дрэва, мяну,
Патрэбны стыль прадзівы, хоць
любы".

3
Урокі беручы ад дарагога
Свайго настаўніка, раўніцу і цара,
Наёмнікі казалі: "Вы ад Бога"
А потым дадалі, што пара
Яму за свой народ сур'эзна брацца,
Бо вельмі ўжо разбэсьціўся народ;
Сам Багдановіч некалі сьмяяцца
Пачав з яго, гаворачы, што крот
Народ наш, бо сьляпя і вельмі
цёмны.
І гэта праўда, — вымавіў тыран. —
Увесь жа сьвет гаворыць
навакольны,
Што мой народ — зьбянтэжаны
баран".

ПЕСНЯ ТРЭЦЯЯ

1
На плошчы Незалежнасьці
страляюць
Па душах вечных кулям бяды.
Наёмнікі тырана пакаюцца,
Стралаючы, крывавае сьляды
На трупях душ, якім заўжды ня месца
У роднай Беларусі — і таму,
Што некаму заўсёды добра есца,
Што нехта часта сядзіць у турму
Жывых людзей, ствараючы з іх
быдла.
А зь іх крыві ствараючы напой
Ці смачнае чырвонае павіда,
Якое называецца "Спакой".

2
Зямля дрэжыць пад цяжкімі нагамі,
Каму патрэбна ганьба, той глядзіць
Як скоўваюць злачыны ланцугамі
Яе. Абы нічога не рабіць...
Абы патроху ежу выдаваць
За праслаўленьне дыабальскага зла,
А потым каб яшчэ і налівалі
У раскрыты рот гаралку, ды з гарпа —
Як некаму абжору і прапойну...
Бяры, мужык (ці баба), еш і пі!
Прадай душу тырану і забойду.
А потым рот свой глінай зайляпі.

3
У Беларусі шмат шляхоў да Бога,
Але народ не выбірае іх.
Таму на ўсіх адзіна дарога —
Адзіна дарога дзеля ўсіх
Ствараецца пакутамі зямнімі,
Чарнобыльскай аварыяй і інш.
Глядзі, народ, што робяць са
сьвятымі!

Чаму заплюшчыў вочы й не глядзіш,
Як гэтыя сьвятля пяміраюць
За родны кут, за волю, за цябе...
Яны, народ, цябе абараняюць,
Хоць веры не хапае ў барацьбе.

ЯЎГЕН ГУЧОК

+++
Здаецца, бачу я Хрыста
укрыжаваньне...
О Божа мой, як нашы людзі
Штодня наукоў сябе крыжуюць.
...
Ну хоць бы гапаў адну сустрэць,
А то ззады ўсё.
Адны наукоў здадзі.
...
Я ім кажу: "Чытайце Слова Божа!"
А мне: "Навошта?
Ды яшчэ на гэтай мове?!"
...
Я астафэту ў Эўропе ўзяў
І ў родны

● **НОВЫЯ КНІГІ, ДАСЛАННЯ Ў РЕДАКЦЫЮ**

Арлоў Ул. Адкуль наш род. Апавяданні па гісторыі Беларусі: Для малодшых школьнікаў. — Менск: ВЦ "Башкаўшчына", 1996. — 106 с.: іл. ISBN 985-6026-12-1

Арсеннева Н. Яшчэ адна вясна: Выбр. вершы / Укл. і прадм. А.Сямёнавай; фота А.Клешчука. — Менск: Мастацкая літаратура, 1996. — 271 с. (Галасы беларускага замежжа). ISBN 985-02-0086-3

Вольскі А. Каваль — Залатыя Рукі: Кніга казак: Для малодшага школьнага ўзросту (Маст. Р.Цімохава. — Менск: Юнаштва, 1996. — 192 с.: іл. 3000 ас. ISBN 5-7880-0988-X

Гістарычны слоўнік беларускай мовы. Вып. 15. Катэ — корачны / (Склад. А.Булыка і інш.; Рэд. А.Булыка). — Менск: Беларуская навука, 1996. — 311 с. ISBN 985-08-0011-9

Граматыка беларускай мовы і матэматыка ў табліцах: Дапам. для вучняў пачатк. кл. / Склад. Е.Бандаранка. — Менск: "Поліграфмакет", 1996. — 80 с. 30 000 ас. ISBN 985-6359-01-5

Кур'ян А. Соль надзеяў нашых. Нары-

сы, апавяданні. — Менск: Бел. Выд. Тав-ва "Хата", 1996. — 136 с.: іл. 2600 ISBN 985-6007-30-5

Нам засталася спадчына / Уклад. Т.Тарасова. — Менск: Выд. ТAA "Красіка-прэнт", 1996. — 104 с.: іл. 10 000 ас. ISBN 985-6261-04-X

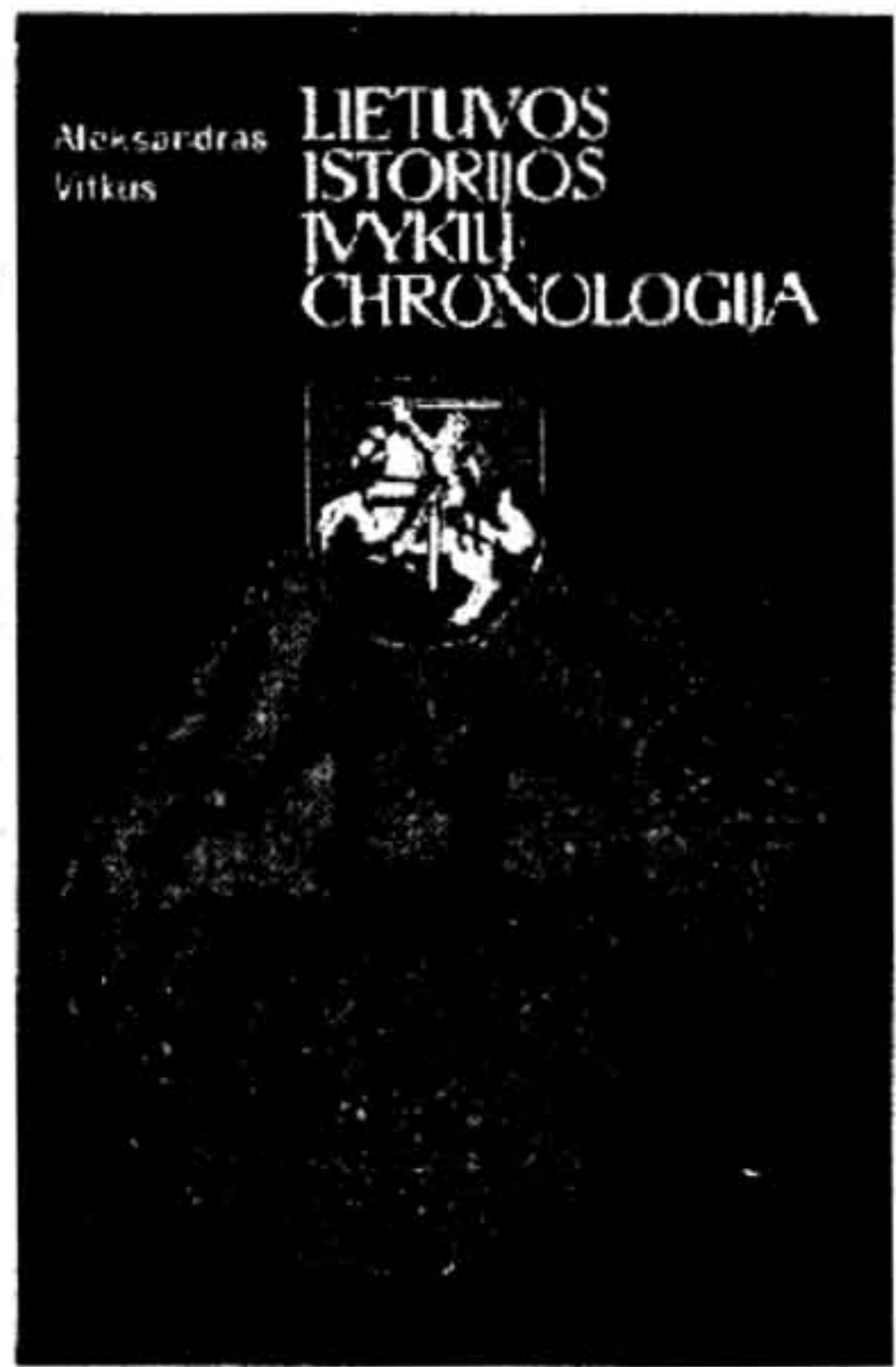
Рассадзін С. Землі амаль невядомыя: Будучая Беларусь паводле антычных манускрыптаў. — Менск: Польша, 1996. — 95 с.: іл. ISBN 5-345-00758-6

Тлумачальны слоўнік беларускай літаратурнай мовы: Больш за 65.000 слоў / Пад рэд. М.Судніка, М.Крыўко, Афармленне А.Хількевіча. — Менск: БелЭН, 1996. — 784 с. 5000 ас. ISBN 985-11-0057-9

Церквы і прыходы Мінска. — Менск: Свята-Петра-Павлаўскі сабор, Беларускае Праваслаўнае Братства Трех Віленскіх Мучанікоў, 1996 — 192 с. ISBN 985-6143-05-5

Юпатаў С., Калтанюк У. Хірургічныя хваробы: Вучэбны дапаможнік. — Менск: Вышэйшая школа, 1996. — 351 с. 1000 ас. ISBN 5-339-00984-X

КАЛІ, ШТО, ДЗЕ...

Aleksandras Vitkus. Lietuvos istorijos mykili chronologija. — Kalunas: Varpas, 1996.

Так пабудоваў сваю кнігу літоўскі гісторык-аматар Александрас Віткус, дацэнт-мэдык. Кніга — храналёгія падзей "літоўскай гісторыі": калі і што адбылося і дзе аўтар узяў звесткі. Апошнія выбіраліся з 49 працаў літоўскіх аўтараў, лічачы энцыклапедыі. Як бачым, схема нескладаная, але са сваімі праблемамі. Пра некаторыя з іх А.Віткус распавёў у кароткай прадмове. Аказваецца, прафэсійныя гісторыкі не заўсёды дакладна датуць падзеі, і не абыймаюць, а вырашалі для Літвы. Караніцыю Міндоўга літоўскія гісторыкі пазначаюць трыма датамі (1253 год з двума ўдакладненнямі), а хрышчэньне таго самага Міндоўга — чатырма датамі ў межах 1250-51 г. Для гісторыка-аматара падобныя разьбежкі складаюць вялікі цяжкасьці, і А.Віткус выбраў самы прасты шлях — не вырашаць іх, а абыйсьці, у сэнсе даваць іх усе з адпаведнымі спасылкамі на пэўныя гісторыкаў.

Так, здзіўлены чытач знойдзе ў кнізе тры даты выбары на польскі трон Яна-Ольбрахта ў 1492 г. паводле розных літоўскіх гісторыкаў: маўляў, за што купіў, за тое прадаў. Для вайны Расеі з Рэчай Паспалітай 1632-34 г. прапануецца і "альтэрнатыўная" дата — 1633-34 г. Для прафэсійнага гісторыка няма ніякай цяжкасьці разабрацца, дзе праўда. А.Віткус прапанаваў зрабіць гэта чытачу.

Некаторыя падзеі (і важныя падзеі) А.Віткус датуе толькі годам, не скажучы адшукаць дакладную дату: сьмерць Жыгімонта III, падпісаньне Берасьцейскай царкоўнай уніі 1596 г. Яшчэ адна прыкмета аматарства працы — год 1600 аўтар адносіць да XVII ст., хоць гэта яшчэ XVI ст., і г.д. Можна, калі б А.Віткус карыстаўся найбольш грунтоўнымі працамі пра кожны гістарычны пэрыяд, у тым ліку іншамунымі, то варыянтаў датаў значна паменшала б, а іх дакладнасьць вырасла.

Храналёгія А.Віткуса скразная, але зь цікавымі выключэньнямі. Напрыклад, маецца разьдзел — храналёгія панскіх булаў XIII ст., што да тычаць балцкіх земляў. Маюцца кароткія храналёгіі падзей XIII ст. у гі-

сторыі асобных балцкіх плямёнаў Прусіі і Латвіі, а таксама Эстоніі. Увогуле трэба адзначыць, што далагляд у А.Віткуса значна шырэйшы, чым у беларускіх храналёгіяў, у яго працы знайшлі пачэснае месца шмат якія падзеі Польшчы, Украіны і Расеі, не кажучы ўжо пра Беларусь. Прыгадаўшы беларускія храналёгіі, варта параўнаць апошні здабытак нашай гісторыі ў гэтай галіне — "Люстраваную храналёгію Беларусі" — з працай А.Віткуса. Возьмем, як прыклад, Паўночную вайну 1700-21 г.

Той факт, што вайна пачалася з нападу Аўгуста II на Рыгу, зацікавіў толькі А.Віткуса. Беларуская храналёгія як першую падзею вайны згадвае ўступленьне швэдзкіх войскаў у межы Рэчы Паспалітай і ўзяцьце Горадні, затым — дамова 1702 г. паміж ВКЛ і Расеяй пра ўзаемадапамогу. А.Віткус ведае і пра гэта, нават дае дакладную дату дамовы — 3 красавіка. Пад тым жа 1702 г. беларуская храналёгія прыгадвае штурм і разбурэньне швэдамі Лідзкага замку. Увогуле пад 1702 г. беларускае выданьне зьмясьціла 4 падзеі, а літоўскае — 44. З усіх здарэньняў наступнага году беларуская храналёгія адабрала 1 падзею. А.Віткус — 22. У 1704 г. расейскія войскі ўвайшлі ў Беларусь, і цар Пётар I заняў Менск, Гародню. Гэта занатавала беларуская храналёгія, літоўская ведае пра Гародню і дала праа захоп Вільні. У 1705 г. беларуская храналёгія нічога не знайшла вартага ўвагі, А.Віткус прыгадаў 13 падзеяў, у тым ліку побыт Пятра ў Полацку і яго сустрэчу з Аўгустам у Гародні. Пра ўцёкі расейскай арміі з Гародні на пачатку 1706 г. ведаюць абодва бакі (да таго, у А.Віткуса гэтая падзея пададзена зь цікавымі падрабязнасьцямі), але пра рэйд швэдаў па Беларусі і разбурэньне Нясвіжа, Клецка, Полацка, Наваградка згадалі толькі беларусы. 1708 г. прынес новыя баталіі. 6 або 16 лютага (А. Віткус вагаецца) Карл XII захапіў Гародню, 21 — Вільню, а 18 — чэрвеня — Менск. Пасьля гэтага А. Віткус спыняецца, але эстафэту падхоплівае беларуская храналёгія, якая да таго маўчала: 14-15 ліпеня адбылася буйная бітва швэдаў з расейцамі пад Галоўчынам, пасьля швэды захапілі Магілёў, расейскія войскі адступаючы спалілі Віцебск, Дуброўну, Воршу, Магілёў, Мсьціслаў, Быхаў і іншыя гарады. На дзіва, А. Віткус не прыгадаў бітву пад Лясной, затое Палтаўскую баталію 1709 адзначаў нават двума стылямі — 8 ліпеня (27 чэрвеня), што для яго працы зьява выключная. Наступныя падзеі вайны трапілі ў абедзьве храналёгіі даволі рэдка аж да заключэньня Ніштацкага міру 1721 г. А. Віткус яго пазначыў 10 верасьня, а беларускае выданьне — 30 жніўня (ня вытрымаўшы стылю).

Падсумуем параўнаньне: карысна мець абедзьве кнігі, яны шмат у чым дапаўняюць адна другую, і асабліва "пачка" перамагае А. Віткуса, а са значным адрывам. У яго працы і фактаў больш, і на стары календар ён ня збочвае. Беларускі чытач не памыліцца, калі набудзе храналёгію А. Віткуса, а да яе — літоўскі слоўнік.

Валеры Пазыняк

Кніга — поштай

На складзе БГФ "Наша Ніва" ёсьць кнігі:

1. Адам Глэбус. Толькі не гавары майй маме... Зборнік інтымнае прозы. — Менск: Сучасная літаратура, 1995. — 310 с. 40.000 БРБ
2. Адам Глэбус. Скрыжаваньне. — Менск: БАДППР — "Ковчег", 1993. — 46 с. 10.000 БРБ
3. Юліяна Вітан-Дубейкаўская. Мае ўспаміны. — Вільня, 1994. — 192 с. 24.000 БРБ
4. Баяслаў Лесьмян. Пан Блішчынскі / Пераклад з польскай. — Вільня-Менск: "Наша Ніва" — "Мастацкая Літаратура", 1994. — 93 с. 10.000 БРБ
5. Вітаўт Кіпель. Беларусы ў ЗША. — Менск, 1993. — 352 с. 25.000 БРБ
6. Брэтон Ф., Пру С. Выбух камунікацыі. — Менск: БФС — "Тэхналягія", 1995. — 336 с. 24.000 БРБ
7. Говард Майкал. Сучасная культурная антрапалёгія. — Менск: БФС — "Тэхналягія", 1996. — 486 с. 30.000 БРБ
8. Лоўзі Дж. Гістарычныя ўводзіны ў філязофію навукі. — Менск: БФС — "Тэхналягія", 1995. — 328 с. 24.000 БРБ
9. Этані Сьміт. Нацыяналізм у дваццатым стагодзьдзі. — Менск: БФС — "Эўрафорум", 1995. — 272 с. 20.000 БРБ
10. Джын Эйчысан. Гаваркія істыты: Уводзіны ў псыхалінгвістыку. — Менск: БФС — "Кліч", 1995. — 312 с. 20.000 БРБ
11. Браян М. Фэйган. Уводзіны ў археалёгію. — Менск: БФС, 1996. — 272 с. 24.000 БРБ
12. Беларускі рок-н-рол: Тэксты ("Бонда", "Крама", "Мроя", "Новае Неба", "Уліс"). — Менск: "Ковчег", 1994. — 64 с. 10.000 БРБ
13. Беларускі вайсковы строй і зброя XII-XVIII ст. Камплект каляровых паштовак (12 асобнікаў). — Менск: НВФ "Vaikalaka", 1996. 25.000 БРБ
14. Беларускі гістарычны агляд. 1996, т. 3, сшытак 1. 35.000 БРБ
15. Ш.Дэбаш, Ж.-М.Пант'е. Уводзіны ў палітыку. — Менск: БФС — "Эўрафорум", 1996. — 624 с. 35 000 БРБ
16. М.Грыгор'еў. Войска ВКЛ ад Сасаў да Касьцюшкі (1765-1794). — Менск, 1994. — 168 с., каляровыя іл. 20 000 БРБ
17. Z.Fedacki. Цёплыя вечары... ды халодныя ранкі, czyli co ёріewano w Feliksowie. — Warszawa, 1992. — 160 с.20 000 БРБ
18. Юрг Штайнэр. Эўрапейскія дэмакратыі. —Менск: БФС — "Лекцыя", 1996. — 343 с. 45.000 БРБ.
19. Джон Бэрдшоў. Эканоміка. Ч. 1: Мікраэканоміка / Дапаможнік для студэнтаў. — Менск: БФС — "Тэхналягія", 1996. — 560 с. 50.000БРБ.
20. Уэстан Ла Бар. Асабістасьць з псыхааналітычнага пункту гледжаньня. — Менск: "Тэхналягія", 1995. — 47 с. 15.000 БРБ.
21. Фрагмэнты (філязофіі, культуралёгіі, літаратуры). №1, 1996. 35 000 БРБ.
22. Жана Эрш. Філязофскае здумленьне: Гісторыя заходняе філязофіі. — Менск: Эўрафорум-БФС, 1996. — 400 с. 35 000 БРБ.
23. Унія: часопіс хрысьціянскага сумоўя. №4 — 1995. — 48 с. 15.000 БРБ
24. Жан-Батыст Дзюрасэль. Эўропа з 1815 году да нашых дзён (палітычнае жыцьцё і міжнародныя адносіны). — Менск: БФС — "Крыніца", 1996. — 384 с. 25 000 БРБ.
25. П'ер Брунэль, Клёд Пішуа, Андра-Мішэль Русо. Што такое параўнальнае літаратуразнаўства. — Менск: БФС — "Эўрафорум", 1996. — 30 000 БРБ.
26. Клаэс Г. Рын. Дэмакратыя і этычнае жыцьцё. — Менск: БФС — БГАКЦ, 1996. — 30 000 БРБ.

НАВІНКА!

Якія ўмовы для культурна-нацыянальнага разьвіцьця існавалі ў Заходняй Беларусі, што паводле Рыскай мірнай дамовы апынулася ў складзе Польшчы? Што там рабілася дзеля захаваньня беларускай культуры? Якія набыткі ў галіне асьветы, гісторыі, этнаграфіі, музэязнаўства, выдавецкай справы, літаратуры, мастацкага жыцьця занялі належнае месца ў агульнанацыянальнай скарбніцы? На гэтыя і іншыя пытаньні можна знайсці адказы ў невялікім выданьні Аляксандра Вабішчэвіча "Культура Заходняй Беларусі (1921-39 г.): Навучальна-мэтадычны матэрыял для настаў-

нікаў гісторыі" (Берасьце: Выдавецтва С.Лаўрова. 1996. — 32 стар.). Гэты дапаможнік можна выкарыстоўваць ня толькі на занятках гісторыі Беларусі, але і на факультатывных курсах, пры паглыбленым вывучэньні гуманітарных дысцыплінаў, у самастойнай працы.
Ахвотныя могуць замовіць кнігу. Кошт асобніка — 14.000 руб. Форма аплаты — любая. Зьвяртацца на адрас: 224665, Берасьце, бульвар Касманаўтаў, 21. Унівэрсытэт, катэдра ўсеагульнай гісторыі і гісторыі сьветнай культуры. Вабішчэвічу А. Тэлефон для кантактаў: (8-0162) 23-01-39 — дэканат-катэдра.

На складзе БГФ "Наша Ніва" ёсьць касты (кошт — 30.000 БРБ):

1. НОВАЕ НЕБА. Сон у трамвай (1995).
2. НОВАЕ НЕБА. Go home (1995).
3. НОВАЕ НЕБА. Дзеці чорнага гораду (1991).
4. КРАМА. Камэндант (1995).
5. КРАМА. Хворы на Rock-n-Roll.
6. КРАМА. Гэй там налівай! (1994).
7. N.R.M. LaLaLa (1995).
8. ULIS. Life (1996).
9. ULIS. Чужаніца (1991).
10. ULIS. Краіна доўгай белаі хмары (1990).
11. БОНДА. Найлепшыя песьні.
12. МЯСЦОВЫ ЧАС. Наша ўскраіна (1991).
13. ПАЛАЦ. Палац (1996).
14. Песьні беларускіх бардаў (1992).
15. РЭНЭСАНС (беларускі джаз).
16. БЕЛАРУСКІЯ НАРОДНЫЯ КАЗКІ.
17. БЕЛАРУСКАЯ МУЗЫЧНАЯ ЛІТАРАТУРА (т.т. 1-4)
18. БЕЛАРУСКАЯ ПТАРНАЯ МУЗЫКА.
19. ЗАЛАТЫ ФОНД БЕЛАРУСКАГА РОК-Н-РОЛУ (т.т. 1-5).
- T.1: Бонда. Уліс. Мроя. Рэй. Мясцовы Час. Блізняты.
- T.2: Бонда. Уліс. Мроя. Крама. Новае Неба. Мясцовы Час. Тутэйшыя хлопцы.
- T.3: Золотая сярэдзіна. Отражэньне. Алексей Шедько & "Доктор Моро". Граніт. Метро. Сузор'е. Зартіпа.
- T.4: Палац. Уліс. Крама. Новае Неба. Мроя.
- T.5: Зиндан. Why Not. Отражэньне. Инспектор. Red Dynamite. Флэт.
20. МРОЯ. Найлепшыя песьні з праграмаў 1987-90 г.
21. УЛІС. Блуканьне (1996).
22. ВІКТАР ШАЛКЕВІЧ. Смутны беларускі блюз (1996).
23. КАМЭЛОТ. У краіне талераў (1995).
24. ZINDAN (1994).
25. КРАМА. The Best (1996).
26. Андрэй Мельнікаў. Гэта — Мы! (1996).
27. NRM. Одзрыдзідзіна (1996).
28. ANDREJ MIELNIKAŃ. Kamiani majho vohnišča (1991-1994).
29. ANDREJ MIELNIKAŃ. Piešni vuhnahnja (1991-1993).
30. ANDREJ MIELNIKAŃ. Uspamin (1994-1995).
31. ANDREJ MIELNIKAŃ. Salam Saikam (1993).
32. VALŽYNA CIAREŠČANKA (1991-1995).
33. ЛІЦЬВІНЬ. 5 сакавіка (1996).
34. БЕЛАРУСКАЯ СЫМФАНІЧНАЯ МУЗЫКА (1996).

Зьвяртацца праз тэл. 239-78-49.

РАРЫТЭТ

Паведамленьне для аматараў "Нашай Нівы"

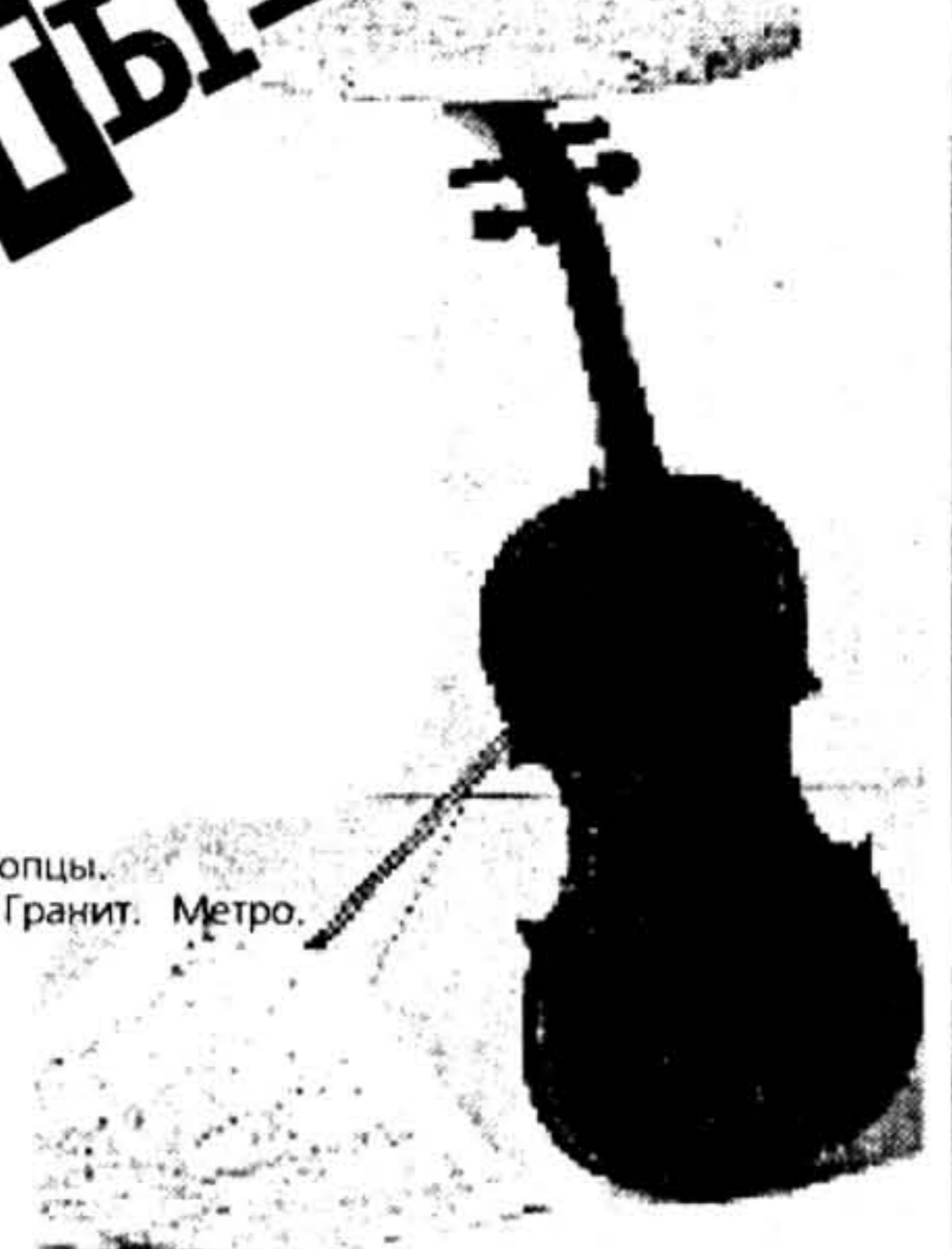
У рэдакцыі "Нашай Нівы" Вы можаце замовіць рарытэты нумары з моманту аднаўленьня гэтага ў Вільні:

№1-4 за 1991 г., №6-8 за 1992 г., №10, 12-18 за 1993 г., №1, 2, 6, 8-9, 12 за 1994 г., №5-8 за 1995 г.

Ахвотныя могуць замовіць кэракопію любога іншага нумару.

Кантакт: тэл. 239-78-49 у Менску; спытайце Тацяну.

КАСЭТЫ — ПОШТАЙ

ЛІТОЎСКІ СТАТУТ

У Менск завезены т.2 і т.3 віленскага акадэмічнага выданьня **Першага Літоўскага Статуту** 1529 г. Том другі ўяўляе сабой факсімільнае пераводаньне Статуту; том трэці — старабеларускі, старапольскі і лацінскі тэксты Статуту сучаснай графікай.

ЛІТОЎСКАЯ МЭТРЫКА

У Менск завезены т.6 і т.8 Літоўскае Мэтрыкі — збору дакумэнтаў Вялікага Княства Літоўскага — выданьня цікавага як для спецыялістаў, так і для аматараў гісторыі.

Кантакт: тэл. 239-78-49 у Менску; спытайце Тацяну.

ВОЛЯ І УВАГА

Увага — гэта здольнасць чалавека засяроджвацца на пэўных дзеяннях ці прадметах, а воля — аснова гэтай здольнасці. Наколькі моцная наша воля, настолькі звычайна паспяхова і наша праца, навучанне, любой від дзейнасці. Калі чытаем захапляльную кнігу, яе змест настолькі захапляе нас, што мы не заўважаем нічога вакол нас і без асаблівых намаганняў разумеем і запамінаем усе сюжэтныя хады, імёны і вобразы дзейных асобаў. Але калі перад намі сумная інструкцыя, то думкі нярэдка імкнуча збочыць у бок. Трэба мабілізаваць сілу волі, каб засяродзіцца і засвоіць тое, што чытаем.

На прыведзеныя ніжэй пытанні трэба адказаць "так", "ня ведаю" (ці "бывае", "здараецца"), "не". Паспрабуйце адказаць з найбольшай аб'ектыўнасцю.

1. Ці ў стане Вы скончыць пачатковую працу, якая Вам нецікавая, незалежна ад таго, што час і абставіны дазваляюць Вам адцягнуць увагу і потым ізноў звярнуцца да працы?

2. Вы без асаблівых намаганняў пераадолюеце ўнутраны супраціў, калі трэба зрабіць нешта непрыемнае Вам (напрыклад, пайсці на дзяжурства ў выходны)?

3. Калі Вы трапляеце ў канфліктную сітуацыю (на працы ці ў побыце), ці ў стане Вы ўзяць сябе настолькі ў рукі, каб зірнуць на сітуацыю цвёрда, з найбольшай аб'ектыўнасцю?

4. Калі Вам прапісаная дыета, ці здолееце Вы пераадолець усе кулінарныя спакусы?

5. Ці знойдзеце Вы сілы ранкам устаць раней звычайнага, як было запланаваным увечары?

6. Ці застанецеся на месцы здарэння, каб даць паказанні сведкі?

7. Ці хутка Вы адказваеце на лісты?

8. Калі ў Вас выклікае боязь хуткі палёт на самалёце ці наведванне стаматалагічнага кабінета, ці здолееце Вы без асаблівых цяжкасцей пераадолець гэта пачуццё і ў апошні момант не перамяніць сваё рашэнне.

9. Ці будзеце Вы прымаць вельмі непрыемныя лекі, якія Вам раіць доктар?

10. Ці стрываеце дадзенае згараха абяцанне, нават калі выкананне яго прынясе Вам нямала турботаў, іншымі словамі — ці ёсць у Вас чалавечыя слова?

11. Вы без ваганняў накіроўваецеся ў камандзіроўку (дзелавую

паездку) у незнаёмы горад?

12. Ці строга прытрымліваецеся распарадку дня (часу абуджэння, прыёма ежы, прыборкі і іншых справаў)?

13. Ці ставіцеся Вы як чытач няўхваляна да бібліятэчных запісчыкаў?

14. Самая цікавая перадача не прымусіць Вас адкласыць выкананне тэрміновай і важнай працы. Ці так гэта?

15. Ці здолееце Вы перарваць сварку і змоўкнуць, якімі б крыўднымі не здаваліся Вам словы "іншага боку"?

За адказы "так" запішыце сабе 2 балы, "ня ведаю" (ці "бывае", "здараецца") — 1 бал, "не" — 0 балаў. Сумуйце атрыманыя балы.

0-12 балаў. Зь сілай волі справы ў Вас няважныя. Вы проста робіце тое, што лягчэй і цікавей, нават калі гэта можа Вам пашкодзіць. Да абавязкаў ставіцеся нярэдка з прахалодай, што бывае прычынай Вашых розных непрыемнасцяў. Вашы пазыцыі выражаецца вядомым выказваннем: "Што мне, болей за ўсіх трэба?". Любую просьбу, любы абавязак Вы ўспрымаеце ледзь не зь фізічным болям. Справа тут ня толькі ў сіле волі, але і ў эгаізме. Паспрабуйце паглядзець на сябе менавіта з улікам гэтай ацэнкі. Можа, гэта дапаможа Вам змяніць Вашыя стаўленне да навакольных і тое-сёе перарабіць у сваім характары. Калі атрымаецеца — ад гэтага Вы толькі выйграеце.

13-21 балы. Сіла волі ў Вас сярэдняя. Калі сутыкнецца зь перашкодай, то пачнеце дзейнічаць, каб пераадолець яе. Але калі пачынеце абходны шлях, то скарыстаецеся ім. Не перабаршчыце, але дадзенае слова стрываеце. Непрыемную працу паспрабуйце выканаць, хаця будзеце буржатаць. Па добра-волі лішня абавязкі на сябе ня возьмеце. Гэта можа адмоўна сказацца на стаўленні да Вас кіраўнікоў, ня зь лепшага боку характарызуе і ў вачах навакольных. Калі жадаеце дасягнуць у жыцці большага, загартоўвайце волю.

22-30 балаў. Зь сілай волі ў Вас усё добра. На Вас можна абaperціся — Вы не падвядзеце. Вы не баіцеся ні новых даручэнняў, ні новай паездкі, ні тых справаў, якія палохаюць іншых. Але зрэдку Ваша цвёрдая і непрымрмая пазыцыя па непрынцыповых пытаннях замінае навакольным. Сіла волі — гэта вельмі добра, але неабходна валодаць і такімі якасцямі, як гнуткасць і дабрыня.

КУПОН **Бесплатной приватной абвесткі**

Імя і прозьвішча _____

Адрэса, тэлефон _____

Тэкст: _____

Запоўніце гэты купон і мы надрукуем Вашу абвестку (ня больш за 15 словаў) бясплатна.

220123, Менск, а/с. 71 **НАША НІВА**

20 гадоў сну, альбо як не знайдуць на працы За 90 дзён

Сярэдні час жыцця Homo sapiens у заходнім свеце — 60 гадоў. Гэтая лічба, канешне, толькі прыблізная, паколькі жанчыны-вучоныя жывуць даўжэй, таму што яны ня маюць жонак — гэтага пастаяннага раздражняльніка, які выклікае павышаны крывяны ціск, інфаркт міякарда і іншыя захворванні, якія спадарожнічаюць шлюбу*. Акрамя таго, навуковая кар'ера жанчын сканчаецца альбо ў момант выхаду замуж, альбо ў 40 гадоў. Пагарджаючы гэтым эфектам, можна прыняць 60 гадоў за аснову. Гэты час размяркоўваецца наступным чынам:

- Дзяцінства і юнацтва (пачатковая школа, сярэдняя школа, каледж, універсітэт) — 24 гады
- Сон (8 гадзінаў у суткі, сон пад час навуковых дыскусіяў, лекцыяў і семінараў ня ўлічваецца) — 20 гадоў
- Водпуск (плюс выходныя дні і свята, 73 дні ў год) — 12 гадоў
- Ежа (1 гадзіна ў дзень) — 2,5 гады
- Іншыя патрэбы (1/2 гадзіны ў дзень) — 1,25 гады

- Разам: 59,75 гады
- Чысты працоўны час — 0,25 гады, г.зн. каля 90 дзён.
- Падводзячы вынікі рэзультатаў прыведзеных разлікаў, мы заключаем, што навуковец у сярэднім працуе 1,5 дні ў год, альбо, калі выключыць "дзяцінства", — 2,55 дні ў год, што добра адпавядае з раней апублікаванымі звесткамі. Пры гэтым мы ня ўлічвалі такіх да-

Хутка — **1.000** асобнікаў за **10** хвілін.

Танка — ад **190** рублёў

за копію.

На паперы якое заўгодна шчыльнасці і на картоне

НАДРУКУЕМ, ПАМНОЖЫМ

блянкі, візытоўкі, рэкламныя ды інфармацыйныя ўлёткі.

39-78-49

датковых выдаткаў часу, якія выпадаюць на долю сярэдняга навуковага супрацоўніка, як сапраўднай службы ў арміі і хада па крамах разам з жонкай і замест жонкі.

Мы ўпэўненыя, што калі кіраўнік даследчай установы павесіць такую шылдачку ў сябе ў кабінце на бачнае месца, гэта добра дапаможа яму ў тым цяжкім выпадку, калі які-небудзь навуковы супрацоўнік пачне адпрошвацца з працы на пахаванні сваёй цешчы.

Парады экзаменатара на зімовую сесію...

1. Спачатку растлумачце экзаменанту, што ўся яго прафесійная кар'ера можа рухнуць з-за яго непаспяховага адказу. Падрэспіліце яму важнасць сітуацыі.
2. Адразу задайце самую цяжкія пытанні. Калі першае пытанне дастаткова цяжкае альбо забытае, экзаменант вельмі разнерваваўся, каб адказаць на наступныя пытанні, як бы простымі яны не былі.
3. Звяртаючыся да экзаменанта, захоўвайце стрымленасць і сухасць, з экзаменатарам будзеце вельмі вясёлым. Эфектна звяртацца час ад часу да іншых экзаменатараў з насмейлівымі заўвагамі з на-

- годы адказаў экзаменанта, ігнаруючы самога, як быццам яго няма ў памяшканні.
4. Патрабуйце ад экзаменанта вырашаць задачы Вашым метадам, асабліва калі гэты метада незвычайны. Абмяжуйце экзаменанта, устаўляючы ў кожнае пытанне мноства патрабаванняў і агаворак. Ідэя складаецца тут ва ўскладненні задачы, якая бяз гэтага была б вельмі прастай.
5. Вымусяце экзаменанта зрабіць трывіяльную памылку, і няхай ён ламае галаву над ёй як мага далей. Адразу ж пасля таго, як ён заўважыць памылку, але як раз перад тым, як ён зразумее, як

ЯШЧЭ РАЗ ПРА СОН

Ніводзін аратар, якой бы не была ягоная энэргія, ня мае шанцаў перамагчы санліваасць слухачоў. Кожны ведае, што сон пад час доўгага выступу значна глыбей за стан гіпнатычнай здрацьвельскай, вядомае пад назвай паўдрэмы. Вы добра адпачылі. Вы цвёрда ведаеце, што вечар не прапаў дарма. Нешматлікія з нас ма-

- У ПАПЯРЭДНІХ НУМАРАХ (№1 — 35):
- Кошты на мескіх рынках:** Кошты на запасныя часткі для аўта (ІНФ.№27); Кошты на авія і чыгуначныя квіткі (ІНФ.№28).
- Спажывец:** Тэст: Натуральныя віны (ІНФ.№31); Тэст: Стэрэамапітолы і музычныя міні-цэнтры (ІНФ.№32); Тэст: Каляровыя фотаслужбы (ІНФ.№34); Тэст: Зімовыя аўтапакрыўкі; Пункты прыёму замовоў на будоўню-рамонтныя працы (ІНФ.№35) Тэст: посуд Zepter, Winston, IMCO (ІНФ.№36).
- Інструктар:** Друкарня ў кожнай квэртэры; За родную школу; Збіраемся ў падарожжа (ІНФ.№19); Аперцыя "ВАГІ" (ІНФ.№24) Міжнародны пакт аб грамадзянскіх і палітычных правах; Як разглядаецца скарга на сваю дзяржаву (ІНФ.№32); Сучасная вытворчасць трынаў у Італіі; 15 харчых пародаў для спалні (ІНФ.№34); Міжнародныя тэлефонныя коды (ІНФ.№36).
- Шуфляда:** Кроніка дэмакратычнай апазіцыі і палітычных рэспрэсіў у Беларусі (ІНФ.№32); Беларускі негоддзінурны друк (ІНФ.№33-36).
- Грамафон:** Старонка вершаванага радка (ІНФ.№6, 8, 11, 17, 19, 20, 24-26, 33).
- Бібліятэка:** Новыя поступления ў кнігарні. Рэцэнзіі (ІНФ.№9, 10, 11, 15, 16, 18-36).
- Беларусь і свет:** Індзейцы ў Беларусі (ІНФ.№21); Дыпламатычны корпус у Менску (ІНФ.№27-29, 34).
- Адвакат:** Ахова правоў чалавека. Міжнародная Амністыя (ІНФ.№17); Пералік указоў прэзідэнта РБ, прызнаных КС РБ незаконнымі (ІНФ.№33).
- Беларускі кампютар:** Кірыла, Мятод ды іншыя (ІНФ.№35)

АГУРКІ ВАС ПАГУБЯЦЬ!

Кожны зьездзены агурок набліжае Вас да сьмерці. Дзіўна, калі людзі да цяперашняга часу не распазналі сьмертаноснасць гэтага расьліннага прадукта і нават прыбягаюць да яго назвы для параўнання ў станоўчым сэнсе ("як гурочак!"). І ня глядзячы ні на што, вытворчасць кансерваванага гуркоў расьце.

З гуркамі звязаныя ўсе галоўныя цялесныя захворванні і ўсе наогул людзкія беды.

1. Практычна ўсе людзі, якія пакутуюць хранічнымі захворваннямі, елі гуркі. Эфект відавочна кумулятыўны.
 2. 99,9% усіх людзей, што памерлі ад раку, пры жыцці елі гуркі.
 3. 100% усіх загінулых салдат елі гуркі.
 4. 99,7% усіх асобаў, якія сталі ахвярамі аўтамабільных і авіяцыйных катастроф, ужывалі ў ежу гуркі на працягу двух тыдняў, якія папярэднічалі фатальнаму няшчаснаму выпадку.
 5. 93,1% усіх малалетніх злачынцаў выходзяць зь сям'яў, дзе гуркі ўжывалі ўвесь час.
- Ёсць звесткі і пра тое, што шкоднае дзеянне гуркоў трывае вельмі доўга: сярод людзей, якія нарадзіліся ў 1839 г. і якія харчаліся пасля гуркамі, сьмерць роўная 100%. Усе асобы нараджэння 1869-1890 гг. маюць скуру старую, з маршчынамі, згубілі амаль усе зубы, практычна асьлепілі (калі захворванні, выкліканыя спажываннем гуркоў, не зьявілі іх ужо даўно ў магілу). Яшчэ больш запэўнівае вынік, атрыманы вядомым калектывам навукоўцаў-мэдыкаў: марскія свьінкі, якім прымусова скармілівалі па 20 фунтаў гуркоў у дзень на працягу месяца, згубілі ўсялякі апэтыт!
- Адзіны спосаб пазьбегчы шкоднага дзеяння гуркоў — змяніць дыету. Ешце, напрыклад, суп з балотных архідэяў. Ад яго, наколькі нам вядома, яшчэ ніхто не паміраў.

Юда Макавэй Рэчы Паспалітай

кіх бязладздыяў, што адбываліся з Бэрэкам у яго родным легіёне, не павінна быць у французскай арміі, ды бярэ Ясялевіча пад сваю апеку. Ён дае Бэрэку званне капітан-кватэрмайстра I-га гановэрскага драгунскага палка, 500 франкаў кампенсацыі і добрага каня. У той жа час яму прысуджаецца вышэйшая ўзнагарода Францыі — ордэн Ганаровага легіёну.

Пачыналася вялікая эпоха напалеонаўскіх войнаў. Мірныя перыяды ў жыцці Ясялевіча, пасля таго як ён збег з Аўстрыі — толькі кароткія перапынкі між змаганьнямі. У аўстрыйскай кампаніі 1805 году Бэрэк удзельнічае ў бітвах, якія вядомыя нам са школьнай парты — Вэртген, Аўстэрліц, Ена. Ён ня быў кар'ерыстам. Даведаўшыся аб тым, што генэрал Дамброўскі стварае на тэрыторыі былой Рэчы Паспалітай у Пазнаньскім ваяводстве легіёны, накіраваныя супраць Аўстрыі й Расіі, Бэрэк пакідае свайго дабрадзеля Марцье ды сьпяшаецца на Бацькаўшчыну, дзе ён быў прызначаны ў I полк конных стралкоў Казіміра Турко. Зноў шэраг бітваў — Тчэў, Гданьск, Мальтээр-Візе, Фрыдланд. За ўдзел у іх 8 сакавіка 1808 году ён быў ўзнагароджаны крыжам "Віртуці Мілітары".

Мабыць, адчуваючы, што французы абышліся з Ясялевічам нашмат лепш, чым свае, у легіёнах змяняюцца адносіны да "бязроднага габрая". Пасьля Тэльзыцкага міру яго робяць шэфам шwadрону і ў якасьці кампэнсацыі за непрыемнасці ў корпусе Князевіча ўзводзяць у званьне падпалкоўніка. Бэрэк даволі эфэктна выглядаў у строі, скроеным паводле вугорскага ўзору. Высокая мядзвезжая шапка была адзнакай, што ён служыць у элітарных частках. Ня выключана, што тады ж Бэрэк прыняў хрост і ператварыўся ў Бэрко, Бэркуя ці Бэрка, а прозьвішча Ясялевіч (ад Ёсла) пераабраўся ў хрысьціянскае Язэп.

Пад час міру полк Ясялевіча стаяў у Рава, потым на радзіме героя паўстаньня 1794 году ў Вялікім Княстве Літоўскім Якуба Ясінскага на Куявіі ў Пыздрах. Яго ведаюць ды паважаюць і ў легіёнах, і ў французскай арміі. Здаецца, тут не абышлося бязь нейкага ўласнага магнэтызму, бо Бэрэк Ясялевіч не займаў уплывовага становішча ў эмігранцкіх палітычных колах і ў арміі. Ды паводле ўдзелу ў бітвах ён ня быў рэкардсманам — у імператарскай Старой гвардыі многія маглі б даць яму фору. Адзіным месцам, дзе Бэрэк меў вышэйшую ступень, была масонская ложа "Вялікі Ёсход", у якую ён быў прыняты пасьля Тэльзыту. Яго начальнік палкоўнік Турко ў ложку быў толькі "чалаяднікам". Мабыць, менавіта сярод масонаў Бэрэк упершыню адчуў сапраўдную роўнасць, бо там паходжаньне ня мела ніякага значэньня. Тым больш, што Адміністратар "Вялікага Ёсходу", вядо-

мы праціўнік Суварова пад час Італьянскай кампаніі, маршал Андрэ Масэна, герцаг Рывалі, князь д'Эслінг сам паводле паходжаньня быў габрасм.

Мір працягваўся нядоўга. Раптоўна выбухнула Аўстрыйская кампанія 1809 году, якая стала апошняю ў жыцці Ясялевіча. Бэрэк загінуў. У мяне не паварочваецца язык казаць "недарэчна". Бо Бэрэк на чале шwadрону быў мудрым камандзірам. Але тут бачыцца нейкая жорсткая насмешка лёсу, бо трэба ж было ўдалець у некалькіх кампаніях, у змаганьнях сусветнага значэньня, каб загінуць у дробнай сутычцы.

Ужо з самага пачатку ён біўся пад Грыбавам, потым на чале двух шwadронаў уланаў ішоў у авангардзе другой часткі арміі генэрала Язэпа Панятоўскага на Асец і Жэліхаў да аўстрыйскае мяжы. Пад час пераходу ён даведаўся, што ў Коцка над правым берагам Вепра знаходзяцца два шwadроны вугорскіх гусараў. Бэрэк разлічвае раптоўным ударам выбіць іх на другі бераг, што ў Коцка над правым берагам Вепра знаходзяцца два шwadроны вугорскіх гусараў. Бэрэк разлічвае раптоўным ударам выбіць іх на другі бераг, што ў Коцка над правым берагам Вепра знаходзяцца два шwadроны вугорскіх гусараў.

... Ён зьявіўся як віхор. Вугорцы панічна пабеглі цераз мост на другі бераг. Але знайшоўся сярод іх адзіны чалавек, які ня страціў галавы. Калі праз мост пранёсся захоплены перасяледам Бэрэк, а зь ім яшчэ некалькі вершнікаў, вугорац апусьціў шлагбаўм. Гэта быў капрал Мешэліц, за свой чынык узнагароджаны срэбным медалём "За храбрасьць". Перашкоды, якую стварыў Мешэліц, было дастаткова, каб гусары апамяталіся і контратакавалі. Бэрэк раззумеў, што трапіў у пастку. Акружаны з усіх бакоў, ён вырашыў прадаць сваё жыццё як мага даражэй...

Ёсьць розныя меркаваньні пра тое, што было далей пасьля пачатку контратакі вугорцаў. Паводле адной вэрсіі, вугорцы, акружыўшы падпалкоўніка, прапанавалі яму сыйсьці з каня і здацца, але ён не пачуў, пасьля чаго атрымаў удар у галаву ад гусара Стэфана Тота (таксама медалём "За храбрасьць"), упаў і быў затапаны канямі. Паводле другой вэрсіі, Бэрэк проста не пажадаў здацца, ну і паводле трэцяй, якая зазначаная ў Польскім слоўніку біяграфічным, ён сам прасіў аб літасці, але быў засечаны.

Смугак апанаваў легіёны. Бэрэк сапраўды быў сымбалам барацьбы за Бацькаўшчыну і стаў легендаю пасьля сьмерці. Пра Бэрэка ўспаміналі, калі краіна ўздымалася супраць акупантаў у 1831, 1863 гадах. Газэта "Манітор" ад 19 чэрвеня 1809 году пісала: "Бэрэк Ясялевіч — першы габрай Рэчы Паспалітай, які паказаў сваім адзінаверцам шлях гонару і даў прыклад гераічнага служэньня Бацькаўшчыне".

Андрэй Шпунт

* Рэгімант — полк.

** Шwadрон — кавалерыйская адзінка, складалася зь дзьвюх харугаў; 1 харуга — 100 вершнікаў.

*** Камісіянар — пасярэднік у зьдзелках.

**** Фактарства — блізкае паводле сэнсу да камісіянерства; спасярэдніцтва паміж сваім патронам ды іншымі асобамі.

З тае пары, калі памяшканьне былой пошты на вуліцы Савецкай, 8 у 1992 годзе было ператворанае ў экспазыцыйную залю Гомельскага абласнога краязнаўчага музэя, тут адкрытая ўжо дванадцатая выстава. Яна прысьвечаная найстаражытнейшаму прадмету беларускай культуры — ручніку.

Што сталася падставаю для выставы? Па-першае, праграма Беларускага Інстытуту праблемаў культуры "Беларускі ручнік", па-другое, значная колькасьць ручнікоў, назапашаных у фондах Гомельскага абласнога і Веткаўскага музэяў, па-трэцяе, вынікі фундаментальнай дасьледчай работы супрацоўнікаў Веткаўскага музэя па сэмантицы арнамантаў і характарыстыках ручнікоў Веткаўшчыны і навакольнаў.

Дырэктар Веткаўскага музэя народнай творчасці Галіна Нячаева, якая прысьвяціла гэтай тэме 15 гадоў свайго працы, і стала аўтарам навуковай канцэпцыі выставы "Ручнік і намітка ў прасторы і часе". У зьбіранні экспанатаў па вобласці шмат дапамаглі супрацоўнікі абласнога і раённых цэнтраў народнай творчасці. Стваралі экспазыцыю Г. Нячаева, Т. Літвінава, А. Дваронін, В. Лямцава пры ўдзеле іншых калег. Праца была цікавая, але і цяжкая. Уявіце сабе груды з амаль што пяці соцень падоўжаных узорыстых тканін. Зь цягам часу кожны ручнік адшукваў сваё месца, а калі займаў яго, пачынаў "размаўляць" з рэчамі, якія абкружаць яго.

Захаваныя ў фондах шафах, гэтыя ручнікі арганізуюць цэлыя тэматычныя зоны шляху ручніка ад яго паходжаньня да ўдзелу ва ўсім жыцці беларуса: у будзённасці і святах, у сельскагаспадарчых і сямейных абрадах, у заклінальна-ахоўных маленьнях. Такія дэкаратыўна выкананыя вобразныя зоны паступова ўзьнікаюць адна за адной. Спачатку, натуральна, "Стварэньне сусьвету". Гэта кампазіцыя, дзе з "хлябей нябесных" сыплецца дождж ткацкіх прыладаў. Пасланае зь нябёсаў уменне і прызначэньне ткаць выконвала жанчына — "радзіцельніца". З марамі і пажаданьнямі добра сваёй сям'і і блізім, доўгімі вечарамі ў час посту "нараджала" яна сьвятыя тканіны.

Усё, што зьяўляецца на зямлі, кроць па жыцці ў часе, г.зн. рухаецца. Зона "Перавоз" ці "Плаваньне" арганізаваная вялікім чоўнам, які плыве па ручніку-раце ці ручніку-шляху. З бортаў зьвісаюць арнамантаваныя жыццёвымі знакамі ручнікі, сымбалізуючы ўсё тое, што

дапамагае рухацца: вёслы, крылы, ці плаўнікі. Побач, як маленькі карабельчык, — дзіцячая люлька, у якой чалавек пачынае "плысьці" па жыцці. А завяршае тэму жыццёвага шляху — крыж з ручніком. Гэта тая дарога, якая ўжо скіраваная вышэй

Музей Ручнік і намітка ў прасторы і часе

зямлі, да неба. Накрыты ручнікамі крыж адпраўляў пасланьне зь зямлі ў вышэйшы сьвет. Крыжы-абярэгі ставілі на скрыжаваньні дарог, каб абясшкодзіць зло.

Пакланяючыся нябёсам, людзі ніколі не забывалі тых, хто сыходзіў у зямлю, — сваіх продкаў. У святах памінаньня памерлых родзічаў заўсёды ўдзельнічаў ручнік. Асноўныя дні ўспаміну — вясной Радаўніца і Дзяды восеньню. Вобраз радунічных мо-

дань вады, заўсёды лічыліся крыніцы і калодзежы. Каб быў дождж, да іх прыносілі ахвяры для Маці-Сырой-Зямлі.

*Вось мы ідзем, нясем,
Чыстае слова мовім
І аб дажджы цябе малім.
Зьмілуйся, усплач над намі,
Маці з душой-калодзежам —
Усякага ты напоіш,
Усякага ты абмыеш...*

Г. Нячаева "Маленьне аб дажджы" (паэтычны пераклад з мовы арнаманту)

Тэматычныя зоны "Маленьне аб вадзе" і "Бераг" пераходзяць у кампазіцыю "Поле". Рамбінныя знакі нівы, у якую кінулі зерне, а пасьля зь іх прараслі новыя каласы з новым зернем — гэта ўсё маленьне: "Пашлі нам, Божа, многа збожжа!" Каб зьдзейснілася гэта, ніву-маці трэба разараць, засеяць, даждом паліць, і яна народзіць хлеба, каб было людзям "поўна, сыта!" У плечынях кубелы засыпаны ўраджай, ручніком абвязаны апошні дажыначны сноп. Гэты сноп у хаце на покуці будзе справаздачай дзядам-дамавікам аб добрым сёлетнім ураджай і зваротам да Бога аб будучым.

Кампазіцыя "Хата" фрагментарна дае асноўныя традыцыйныя зоны ўнутранага ўбранства хаты. Тут і тэма ніколі ня згаснага хатняга агню — печы з ручнікамі, арнамантаванымі вогненнымі знакамі, і "краснага кута", дзе зьмяшчалі абразы, упрыгожаныя ручнікамі-набожнікамі. У гэтай хаце вяселье, на якое тры сыны гаспадароў сасваталі нявестак з розных рэгіёнаў Гомельшчыны. У кожнай свай паасаг зь вялікай колькасьцю нарыхтаваных загадзя ручнікоў. Кожнай зь іх вось васьць абкружыць вакол галавы доўгі тонкі ручнік-намітку. І кожная зьявіцца сьвету ў новай якасьці — жонкі. Яна пачне новую сям'ю, будзе засьцілаць на стол абрус з двух сшытых паміж сабою ручнікоў — злучэньне двух родаў у адзін. Сям'я будзе расьці, усе будуць зьбірацца за гэтым аб'яднальным сталом. Так было і будзе заўсёды. Нездарма ж на вясельлі маладых зьявзвалі адным ручніком-шляхам. Ніколі не перарвецца Род чалавечы, а ручнік са сваёй таямнічай ахоўнай сілай будзе зьявзаць нас зь Нябёсамі і зь Зямлёй продкаў.

Спагадны сьвет! Бязьмежны сьвецце!
З дажджамі, зоркамі, вятрамі,
ня дай задзьмуць
жыццёвай сьвечкі —
ня дай душу зямлі параніць.
Пайду па ўсёй зямлі радзімай...
Сусьвету нізка пакланюся
і памалюся на дарогу,
што ад мінуўшчыны у вечнасць
радзінным ручніком спавіта.

Таяцяна Літвінава

Сяржук
Сокалаў

Дзіцячыя
вершы

...

У таты сталі вялікімі вочы.
Ня знае, якому маліцца Богу.
Чакае маму і ўдзень, і ўночы:
І ўдзень, і ўночы
глядзіць на дарогу.

...

Елі піцу два браты —
Я і ты,
Пазапэцкалі раты
Я і ты.

А на вопратцы таксама:
Плямы, плямы...
І сказала мама нам —
Двум "панам":
Каб ня брудзіліся дзеткі,
Ёсьць сурвэтка!

...

Вучыць мама, вучыць тата:
— Нельга брату крыўдзіць брата,
З братам трэба сябраваць,
Брата трэба шанаваць,
А таксама, я засваю,
Трэ любіць усё жывое.

...

Калі Сонца ўстане —
Нам даюць сьняданьне,
Прабярэць паўнеба —
Нам абеданца трэба.
Пойдзе сонца спаці,
Нам — вячэра ў хаце.

ДЗЕ ГЭТА — ЗЬЛЕВА
І ДЗЕ ГЭТА — СПРАВА?

Наша праблема —
Важная справа:
Дзе гэта — зьлева,
І дзе гэта — справа?

Сядзем за стол на крышку.
— Лыжкі, скажыце: дзе вы?
— Справа! — казалі лыжкі.
— Дзе вы, відэльцы?
— Зьлева!

— Хто там любімы самы
З вуліцы йдзе дахаты?
— Справа ад таты — мама,
— Зьлева ад мамы — тата.

Гэта вядома даўно,
Што тут гадаць дарма? —
Зьлева ў машыны стырно,
Справа стырна няма.

Ведаю назубок,
І пакажу вам жвава:
— Зьлева мой левы бок,
Справа, вядома ж — правы!

...

Я ужо зусім вялікі:
І, разуюшы чаравікі,
Пачынаю меркаваць,
Як іх трэба абуваць?..

Паспрабуем думаць самі...
Ды паставім іх насамі!
Проста ўперад: раз і два...
Думай, думай, галава...

Чаравікі — сябрукі,
Толькі часам здарыцца:
Адварнуць нас у бакі,
Так, нібыта сварачца.

Мы іх месцамі мяняем:
Нос да носу туліцца!
Так і трэба! Абуваем,
Ды ідзем на вуліцу.

...

— Ня трэба сьлёзы ліць з вачэй,
— Скажы табе па-шчырасьці,
— Што той ня плача, хто хутчэй
Вялікім хоча вырасьці.

Што ён з усмешкай спаць ідзе,
З усмешкай прачынаецца,
І без прычыны анідзе
Ён са сьлязьмі ня знаецца.

Праблему можна разьвязаць,
Праблема перайначыцца,
Калі бацькам сваім сказаць,
Чаму нам сёньня плачацца...

Выпадкова кантралёрка заўважыла, што усё зьмянілася ў ейным жыцці. Гэта было не прыёмнае адчуваньне, бо сапраўднае жыццё пачалося ня так даўна, каля дзесяці гадоў таму, калі ў горадзе пракралі першую лінію мэтро. Тады кабета зразумела, што мусіць прысьвяціць усю сябе для служэньня людзям, і зрабілася кантралёркай.

Як хараша было ў тыя гады! Цэлы дзень не сьціхаў звон манэтак — любых зь дзяцінства "пятаккоў". Несканчальны струмень маленькіх грошыкаў нібы зьліваўся зь людзкоў плыняй. Прапускаячы праз сваю пільны позірк людзей да падземных харомаў, кантралёрка нібы прапускала празь сябе іхнюю радасьць. Радасьць ад спырычаныя дзеньна да грандыёзнай казкі.

Натуральна, усякае бывала ў гэтым вялікім бясконцым жыцці. Часам радасьць плямілася горьчучу: сьлязьмі, крыкам, і нават кроўю. Але гэта толькі ўзмацняла адчуваньне сапраўднасьці жыцьця. І вось, сёньня кантралёрка ўзяла чаму алішнія некалькі гадоў яна пачала адчуваць няўтульнасьць у сваёй душы.

Не, справа ня ў тым, што зьнік звон манэтак. Гэта яна адзначыла даўно. Але зараз — перад ёй прайшоў адзін, другі, трэці... пянашаты пасажыр, і ня кінуў жэтон у аўтамат. Кантралёрка зьявіла сябе на тым, што ня сочыць, ці паказваюць ёй дакумэнты ільготнікі і ці сапраўдныя дакумэнты тое, што яны паказваюць. То бок, кантралёрка адчула, што перастала быць патрэбнай гэтым людзям. Ім, якім аддала лепшыя гады свайго жыцьця!

— Стой, прад'яві студэнці!
— Няма, цёпенька...
— Тады купляй жэтон.
— Няма грошай.
— Тады ідзі пешшу.
— Што з Вамі, цёпенька? Хіба сёньня акцыя?
— Не затрымлівай.
— Ці, можа, Вас асабіста Прэ-

зыдэнт папрасіў? — сыранізаваў стомлены студэнт.

— Так, Прэзыдэнт папрасіў мяне АСАБІСТА!

Студэнт ужо даўно зьнік за шыклянымі дзьвярыма ўваходу, а кантралёрка ўсё ўслуховалася ва ўласныя словы, якія рэхам пульсавалі ў ейнай сьведомасьці — "папрасіў, папрасіў... асабіста, асабіста..." Цяпер яна ўзгадала штосьці падобнае. Хутчэй, гэта была ня згадка, а цень згадкі. Так, так, аднойчы, ці, нават, некалькі разоў, Прэзыдэнт зьяртаўся да яе праз тэлевізар. Ён штосьці казаў... Не, ён прасіў. Прасіў і прасіў, а яна, дурніца, ня слухала, бо ў стоце насія працоўнага дня засынала проста перад экранам. Ёй было хараша чуць гэты незвычайны голас. Яна забывалася на нявыкітае сьмеліце, на аламаньні ўнітаз, на нявыбітыя дываны, і на цела мужа, якое ляжала ў вітаньні ў клубох спірытусовае пары. Голас абуджаў у ёй даўно забыты жадацьнік, выклікаў салодкую млосьць, яна засынала ў мроях...

Станцыя, дзе працавала кантралёрка, месцілася побач з Унівэрсытэтам. А студэнты — гэткае "плем'я", якое не абыходзіць сваёй увагай касту вахцёраў, ліфцёраў, дыснэчары і, тым больш, кантралёраў. Кожны, хто быў студэнтам, можа прыгадаць мянушкі, больш падобныя да ганаровых званьняў, якія прысьвойваліся ўлюбёным "пэрсанажам" гэтай адмысловай касты, кшталту "Гітлераўна", "Сыльвэр", "Грамазэка", ці проста "Гарыныч". Ня дзіўна, што праз пэўны час распаўсюдзілася "звестка", што на станцыі працуе Сяброўка Прэзыдэнта.

Кантралёрка абсалютна не зьдзівілася, калі ў першы раз пачула ад незнаёмай старой

жанчыны просьбу да Прэзыдэнта. "Добра, — адказала яна, — я абавязкова перадам. Ня ведаю дакладны тэрмін, але неўзабаве ў нас будзе прэзыдэнцкая правэра, і мы аб усім перамоўм. Толькі трэба пісаць просьбы на паперцы, каб я не забылася". Кантралёрка зьявіла невялікую скрынку, здаецца, з-пад ківі, куды пачала зьбіраць просьбы людзей. Паўната жыцьця вярнулася да яе.

Цяпер праца стамляла нават больш, чым пасля адкрыцьця мэтро, калі пільны людзей была шчыльня, як ледавік. Якая гэта была стома! Людзей пабольшала, але амаль усе яны ўсьміхаліся, віталіся, прамаўлялі цёплыя словы, і, натуральна ж, паказвалі дакумэнты. Яна ўглядалася ў твары людзей, і штохвіліны чакала ЯГО. Працавала сустрэча — салодкая млосьць. Пільны людзей — пошук — жадацьне. Тым часам стос папэрак-прашэньняў рос гэтаксама, як колькасьць экскурсіяў на станцыю, якія ладзілі прадпрымальныя студэнты. Здавалася, увесь горад жыві чаканьнем СУСТРЭЧЫ.

Так здарылася, што кабета зьмяніла месца жыхарства. Перад тым кантралёрка жыла на пасрэдна побач з станцыяй, на якой працавала. Яна ня памятала, калі апошні раз карысталася грамадзкім транспартам. Пэўна, гэта было перад пабудовай мэтро. Ваказ, рынак, ГУМ, ЦУМ, дзіцячы парк, і нават шпіталь, карацей, усё, што патрэбна для

нармальнага жыцьця, месцілася ўздоўж заповетнай лініі. А за ўваход на працу супрацоўнікі, вядома, ня плошчы. Але цяпер кабета мусіла клапаціцца пра ашытат ўласнага праезду.

Калі кантралёрку штрафавалі першы раз, яна ледзь ня страціла прытомнасьць. З таго часу штосьці зьмянілася ў ейных вачох. Не, яна не спыніла радавацца жыцьцю. Ёй па-ранейшаму ўсьміхаліся пасажыры, яна па-ранейшаму складала папэркі ў скрынку, і ўсе разам працягвалі чакаць СУСТРЭЧУ. Проста, яна адчула, што губляе моц на сваім штодзённым пасту. Але ж у цяперанні час моц сталася патрэбнаю, як ніколі. Ён, ейны Сябра сказаў нядаўна, што безьліч нябачных ворагаў улілася ў шэрагі пасажыраў, каб падбухторваць іх не плашчы за праезд, і не паказваць кантралёрцы дакумэнты. Жанчына пачала больш пільна ўзірацца ў твары мінакоў, што імкнуліся пад зямлю. Жанчына падрыхтавалася да ЗМАГАНЬНЯ.

Калі ня маець звычай купляць квітка — лепш набыць праязны. Але кантралёрка ня мела звычайна набыць праязны. Таму ня дзіўна, што адным сьцюдзё-

Сёньня мы прапануем вам запіс он-лайнавай (у наўпроставым інтэрнэтаўскім этэры) канфэрэнцыі пад назвай "Ці праўда, што кі-бэрпрастора разбурае грамадзтва?" з удзелам Сьвэн Біркерца, прадстаўніка рэдакцыі інтэрнэтаўскага часопіса The Atlantic Monthly Online Скота Стосэля (вядучага дыскусіі) і тых, хто, сядзячы перад маніторамі сваіх кампутараў, праз Інтэрнэт маглі задаваць свае пытаньні.

Вядучы. Сьвэн Біркерц ня надта любіць кампутары. Напэўна, лепей было б сказаць, што ён іх ненавідзіць, прынамсі так, як нехта ненавідзіць салдатаў варажэй арміі. Біркерц ненавідзіць ня нейкі асобны кампутар, а тую пагрозу, што сьходзіць ад ідэалёгіі непрыяцеля. Пра гэта сьведчыць ягонае эсэ "Кніжныя войны", дзе паміж сабою ў сьмяротным двубой скапіліся тэхналёгія і чалавечая душа, дзе на кон пастаўлены, ня больш ня менш, лёс усяго чалавецтва.

У сваёй новай кнізе "Гутэнбэргавы элегіі. Лёс чытаньня ў электронную эпоху" (глядзі "НН" №37) Біркерц падрабязна гаворыць пра тое, што ў "Кніжных войнах" лічылася толькі невялікім адхіленьнем. У кнізе, якую складаюць жыцьцёвыя і аналітычныя эсэ, ён сьцьвярджае, што такое адхіленьне вядзе да горшага, і што ўсе мы знаходзімся ў стане надзвычай небясьпечнай інтэлектуальнай сытуацыі, выкліканай нашым жадацьнем кінуцца ў абдымкі новых тэхналёгіяў, ахвяраваўшы пры гэтым друкаваным словам.

Кніга Біркерца — рэдкі прыклад шчырай і гарачай апалёгіі чытаньня. Але разам з тым — гэта заклік да зброі, адзінокі голас у пустэльні пра нашае грамадзтва, што робіцца ўсё больш электронным і гіперзьязаным. Біркерц піша: "Мы сьляшамся падлучыцца да наўпроставых

кампутарных ліній, і натуральным вынікам гэтага непазьбежна робіцца тое, што сама ідэя непаўторнай чалавечай індывідуальнасьці ставіцца пад сумнеў". Кампутарныя сеткі, сотавыя тэлефоны, сатэлітарная тэлевізія — усе яны, замест таго, каб спрыяць руху грамадзтва ў слухным кірунку, пагражаюць "пераўтварыць кожнага з нас у частку агульнай сеткі". Мы губляем тое, што робіць нас людзьмі, асобамі.

Карацей кажучы, разьвіцьцё тэхналёгіяў адбываецца цяпер з такой хуткасьцю, што мы робімся бездапаможнымі перад іх некрытымчым засваеньнем традыцыйнай культуры. Ніхто не задасць вельмі важнага пытаньня: А ці на карысьць нам гэта ўсё? Што робяць з намі ўсе гэтыя тэхналёгіі? "Мы аказаліся пазбаўленымі ня толькі нашых сямейных звычай і сувязяў, але й звычайных пунктаў маральнай і псыхалёгічнай апоры", — гаворыць Біркерц. Кнігі, чытаньне і грамадзтва ў цэлым патрапілі ў небясьпечную духоўнага зьбядненьня, да чаго спрычыніліся новыя сродкі перадачы інфармацыі нахштат кампутарнай сеткі Інтэрнэт, якая і зрабіла магчымай гэтую канфэрэнцыю. Прыблізна так лічыць Біркерц.

Сьвэн Біркерц зьяўляецца аўтарам трох кніг крытыкі і ўладальнікам шматлікіх прэміяў і ўзнагародаў за свае эсэ і артыкулы. Ён выкладае літаратуру ва ўнівэрсытэце Emerson College. Ён ня мае свайго кампутара, і ўвогуле ніколі не карыстаецца ім. Падчас нашай канфэрэнцыі (дзе якой у яго не засталося іншага выбару, як скарыстацца кампутарам) ён пагаворыў з вамі пра кнігі, кніжныя агляды і лёс чытаньня ў электронную эпоху. Сьвэн Біркерц сьмелы чалавек. У наўпроставым кампутар-

БІРКЕРЦ У

КНІГА І КАМПУТАР

ным этэры ён будзе размаўляць з варажэй (у большасьці сваёй) для яго аўдыторыяй.

Ці любіце вы чытаць кнігі і хвалюецеся за іх лёс у электронным сьвеце? А можа вы лічыце, што новыя тэхналёгіі прывядуць да новага рэвалюцыйнага паляпшэньня нашага жыцьця? А можа вы разрываецеся паміж гэтымі думкамі? Незалежна ад таго, што вы думаеце на гэты конт, сёньня ў вас будзе цікавая дыскусія.

Вядучы. Калі ласка, шануюна аўдыторыя! Калі ласка, Сьвэн Біркерц, Сьвэн,

зразумела, што вы доўгі час разважалі пра гэта. Што падштурхнула вас напісаць "Гутэнбэргавы элегіі"?

Біркерц. Як і большасць маіх твораў, ўсё вырасла з дробных накідаў. Спачатку я разважаў пра тэлевізію, пасля пра зьмены ў нашых чытацкіх звычках, пасля раптоўна мяне апанавала кампутарная тэма.

Вядучы. Паступіла першае пытаньне. Пытаньне. Ваш удзел у наўпроставай кампутарнай дыскусіі — гэта што, самаіронія? Ці можа яшчэ адна бязглузьдзіца постмадэрнісцкага тэарэ-

ным восеньскім днём, калі пачалася Праверка, кантралёрка ехала ў тралейбусе безь білету. Дакладней, квіточак на прасэд ляжаў у ейным ваўку, але яна забылася скарыстацца кампос-тарам.

Жанчына сядзела на адзінар-ным сядзеньні адразу за сярэд-німі дзьвярыма, бліжэй да зад-няй пляцоўкі. Яна думала пра тое, як прыйдзе на працу, пе-раапрацэнта і заступіць на сваю пачэсную вахту. А яшчэ жан-чына ўзгадвала дзяцінства, і ў гэтых згадках чамусьці прысут-нічаў ЁН, ягоныя вялікія рукі, мужныя вочы й непрыгожы прыцягальны голас, які выклі-кае салодкую млосьць ва ўсім целе...

Тралейбус рэзка затармазіў і спыніўся пасярод праспэкту. Чыясьці мужняя рука проста на хату адчэпіла "рожкі" ад дроту. Людзі пасыпаліся ўперад салё-ну. Хтосьці застагнаў, пачуўся дзіцячы энк... Кіроўца, перагэц-каны крывёю з расьсечанага брыва, скапіўся за маніроўку, каб пакараць невядомага ліхача. Ён расчыніў дзьверы, і адразу абмяк, нібы садзьмуты баленік. У салён тралейбуса ўвайшоў ЁН.

— Прэзыдэнцкая праверка! Усе застаюцца на месцах. Прад'явіць бялецікі!

— Ваш білетік? Добра. Ваш? Вельмі добра. А ў Вас, жанчы-на?

— Зараз, зараз, — рукі кан-тралёркі дрыжэлі, гэтак як вус-ны, як сэрца, — Вы ведаеце, я кантралёрка, памятаеце, Вы мяне прасілі?.. Я ўсё зрабіла. Там на станцыі... Я ўсё пад-рыхтавала...

— У Вас што, няма білетіка?! А можа ты ня чула мой учо-рашні ўказ?!

— Зараз, зараз, любы мой сябра...

— Гэтую вывесці, — загад быў кінуты іншым членам Прэ-зыдэнцкай праверкі. — Далей, Ваш білетік?..

Кантралёрку ахайна ўзялі пад локці, вывелі на тратуар, блі-жэй да сьцяны Галоўнай Га-радзкой Крамы, і расстралялі.

Прагледзелі фартуну, каханьне, ідэю, сустрэчу, сьмерць, волю, слабасьць, вясну, вечар — Жыцьцё — гэта зна-чыць сябе, Чалавека.

Ня справіліся, ня здолелі, не спрасьціліся, не напружылі-ся, не зажыцьцёвіліся — пазбавілі сябе Чалавека.

Спрадметніліся. Задаволіліся. Зруйнаваліся. Зьнечалаве-чыліся... Хачу быць канём — хачу сьцьвердзіцца, пама-цаць, паіскрыцца, пакрычэць... Хачу быць канём!

Каб на звычайныя чалавечыя ўчынкі атрымаць надзвы-чайную рэакцыю, трэба стаць канём.

... Прыхільнікі натхнілі.

Славамір Мрожак

Хачу быць канём

Божа ж мой! Як я хачу быць канём! Як толькі б убачыў у лустэрку, што замест ног і рук маю капты, ззаду хвост і сап-раўдную конскую галаву, зараз бы кі-нуўся ў выканкам.

— Калі ласачка, мне сучасную вялі-кую кватэру, — сказаў бы я.

— Пакіньце заяву і чакайце сваёй чар-гі.

— Га-га-га, — зарагатаў бы я, — ці ж спадарства ня бачыць, што я не звы-

чайны, так сабе шэры чалавечак! Я іншы, экстра.

І адразу б атрымаў сучасную вялікую кватэру з ваннай пакоем.

Выступаў бы ў кабэрэ, і ніхто б не сказаў, што я няздолны. Нат калі б мае тэксты былі ня вельмі. Наадварот.

— Як для каня, дык нішто сабе, — хва-лілі б мяне.

— Ён з галавою, — адзначалі б іншыя.

Не кажу ўжо пра карысьць, якая б вы-пала мне з прымавак: зда-ровы, як конь; рагатаць, як конь; у каня чатыры нагі, і той спатыкаецца...

Натуральна, будучы кан-нём, маеш і нэгатыўныя моманты. Сваім ворагам я даў бы зброю. Пісаць ана-німікі такога кшталту: "Ці Вы — конь? Ці Вы — поні?".

Жанчыны б цікавіліся мною:

— Вы такі непаўторны мужчына, — казалі б яны.

Набліжаючыся да неба, гэтак факт, я б атрымаў крылы. І тады стаў бы пэ-гасам. Конь з крыламі! Ці ж можа быць штосьці больш прыемнае для чала-века?

Прадмова і пераклад з польскай Вольгі Караткевіч

Адам Глэбус

Занатоўкі эгаіста

МЕСЦА, ДЗЕ ЧАС

ПЛЫВЕ МАРУДНА...

⌚ На транспартных прыпын-ках спыняецца ня толькі сам, але й час замаруджаецца, і спра-буеш яго падштурхоўваць позір-кам на гадзіннік.

⌚ У замкнёнай невялікай пра-сторы час паўзе. Ты імкліва ля-ціш у самалёце, а час пасоўва-ецца марудна, нібыта ў турэм-най камэры.

⌚ Вельмі павольна хвіліны ця-куць у чэргах. Наогул, чарга — сымбаль маруднасьці.

⌚ Для пацыента ў бальніцы час цяжкі, доўгі і маркотны.

⌚ На паседжаньнях, сходах, канфэрэнцыях час крочыць не-таропка. У якасьці доказу на сталах і крэслах застаюцца скрэзьзаныя шматкі паперы. Бяз-думнае крэсьленьне на аркушах імітуе дзейнасьць і запаўняе час.

⌚ Назіраньне за стрэлкамі і цыфэрблятам істотна замаруджа-е час. Побач з храномэтрамі імгненны ператвараюцца ў хві-ліны. Калі ты чакаў каханую пад гадзіннікам, дык ведаеш месца, дзе час плыве марудна.

МЕСЦЫ, ДЗЕ ЧАС

ПРАЛЯТАЕ ІМГНЕННА...

⌚ У ложку з каханай жанчы-наю час пралітае імкліва, як нідзе.

⌚ На барцоўскім кіліме, на рынзе, на футбольным полі, на баскетбольнай пляцоўцы час ру-хаецца хутка, але найхутчэй ён бяжыць на полі бою, у рука-пашнай схватцы.

⌚ За картачным сталом гадзі-

ны пераўтвараюцца ў хвіліны.

Азарт зьдае час, як воўк ягня.

⌚ Каля магнітафона, тэлевіза-ра, кампутара час паскараецца. Тэлефон гэтаксама здатны ўсмоктаваць хвіліны.

МЕСЦЫ, ДЗЕ ЎЗЬНІКАЕ

ЖАДАНЬНЕ ЗАБІЦЬ

ЧАС...

⌚ У жытнёвым полі, на санца-пёку можа ўзьнікнуць жаданьне спыніць час, не прыпыніць, не замарудзіць і не паскорыць, а забіць.

Вінцэнт Ван Гог і застрэліўся, ахоплены пякельнай прагай за-біць час пасярод жытнёвага поля.

У фальклёры ёсьць вобраз пач-вары, якая ўзьнікае ў самы сан-цапёк апоўдні — Кадук. Ён здат-ны глынаць людзей, жыцьцё і час.

⌚ А дванаццатай ночы, на ад-зіноце, ў пустым памяшканьні само сабою зьяўляецца памк-ненне прыпыніць час. Асабліва моцна жаданьне выяўляецца ўзімку, калі ночы бясконца-доўгія. Можа таму так урачыста, ярка, вогненна сьвяткуецца Новы Год.

⌚ На золку, пасля пакутлівага бяссонья ледзь стрымліваецца, каб ня скончыць з часам раз і назаўсёды.

16.12.1996

ІНТЭРНЭЦЕ

тыка?

Біркерц. Гэта хутчэй прафіляктычная мера... Я мяркую, што такія рэчы важ-на абмяркоўваць.

Пытаньне. Чаму вы лічыце, што кібэр-растора — гэта кепска?

Біркерц. Я не перакананы, што гэта кепска, але думаю, што і ня добра, бо сотні мільёнаў людзей марнуюць незь-лічоную колькасьць гадзінаў, утаропіў-шыся вось у гэтыя маніторы.

Пытаньне. Што вы маеце на ўвазе пад тэрмінам "падлучанасьць"? У "Гутэнбэ-рговых элегіях" вы пішаце, што людзі, злучаючыся паміж сабою праз Інтэрнэт, патрапляюць у сьмяротную небяспеку.

Біркерц. Я не кажу пра небяспеку. Хутчэй трэба казаць пра тое, што замест "рэальнага" жывога сумоўя люд-зей ўсё больш і больш распаўсюджа-ным робіцца эрэц і зносіны праз элек-тронны мэдзьюм. Я настойваю на тым, што кантакты мусяць абдывацца паміж жывымі асобамі твар у твар.

Пытаньне. У сваёй кнізе вы спасыла-ецеся на кнігу Уолтэра Бэнджаміна "Твор мастацтва ў эпоху мэханічнага памнажэньня". Хіба кнігі — вынік мэха-нічнага памнажэньня? Хіба аўтарская "аўра" ня гэтаксама абмяжоўваецца друкаванай старонкай як і кампутар-ныя маніторы? Хіба сам чалавечы го-лас, мова як такая, друк і аптычнае ва-лакно не зьяўляюцца проста пасярэд-нікамі?

Біркерц. Існуе вялікая розьніца, як перадаецца мова. Сродак перадачы

ўжо сам па сабе ёсьць часткай зносі-наў. Зусім не адно і тое ж словы, высе-чаныя на камені і выражаныя на дрэве; словы, намалёваныя на небе самалё-там, і надрукаваныя на паперы.

Пытаньне. Ці ёсьць канец удумлівага чытанья вяртаньнем да барбарызму?

Біркерц. Мае апасенны тычацца таго, што грамадзтва ператворыцца ў дас-канала арганізаваны, эгаістычны і без-духоўны мэханізм.

Пытаньне. Ваша тэорыя трохі ўвагна-ла мяне ў дэпрэсію. Чаму вы лічыце, што чытаньне электронных кнігаў адрынь-ваецца ад чытанья папяровых?

Біркерц. Бо папяровыя кнігі заканч-ваюцца з апошняй старонкай і вярта-юць вас назад да самога сябе. У той час, як чытаньне электронных тэкстаў адсылае вас у зачараваны сьвет замк-нёнага кола гіпэрсувязяў (маюцца на ўвазе ўласныя для Інтэрнэту і ўво-гуле для электронных кніг перакрыва-ваныя спасылкі, дзе пры згадваньні нейкага тэрміну, падзеі, аўтара і г.д., дастаткова націснуць на яго "мышшу", каб кампутар перакінуў вас да асоб-нага тэксту на гэтую тэму, дзе паўта-раецца тое ж самае, і так можа доў-жыцца да бясконцасьці — У.Б.).

Пытаньне. Як хутка, на ваш погляд, традыцыйныя кнігі пакінуць нашу культуру, будучы выцесьненыя відэа-кнігамі?

Біркерц. Я ня думаю, што яны цал-кам зьнікнуць, але гадоў праз дваццаць

кнігі будуць выглядаць як цяпер Джымі Хэндрыкс на старых віналявых кружэ-лках.

Пытаньне. Ці не прывядзе разьвіцьцё Інтэрнэту да павелічэньня чытацкага май-стэрства і ці не паспрые гэтак зольнасьці хутка набіраць на кампутары і пісаць без памылак, што зробіць напісаннае слова больш выразным і чыстым?

Біркерц. Мая інтуіцыя падказвае, што ў гэтым выпадку будзе больш "КАМПУ-ТАРНАГА НАБОРУ", чымся пісаньня, і што вынікам такога віду зносінаў буд-зе пагаршэньне стылістычных і рытміч-ных якасьцяў нашага сумоўя.

Пытаньне. Сьвэн, самі думкі ў галаве маюць электрычную прыроду. Дык чаму ім ня стацца электроннымі па-за нашы-мі галавамі?

Біркерц. Асабіста я заўсёды лічыў, што думкі ў галаве маюць арганічную прыроду.

Пытаньне. Я неяк чытаў, што тэлеві-зія мае прыкметы сымптомаў шызаф-рэніі. Ці зьяўляецца кібэрнэтызаваная сьвядомасьць нагэтулькі ж шызафрэ-нічнай, як і раздвоеная сьвядомасьць шызафрэніка?

Біркерц. Цалкам згодны. Нават сам характар вось гэтай гутаркі — тыповы прыклад электроннага абмену думка-мі — шызафрэнічны. Ну хіба ня так?

Пытаньне. А ці ёсьць якія добрыя бакі кібэррасторы?

Біркерц. Я мяркую, што яна можа доб-ра паслужыць для перасылкі, захавань-

ня і хуткага доступу да базаў зьвестак, але ня трэба бльтаць зьвесткі зь іншы-мі відамі інфармацыі.

Пытаньне. Ці ня лічыце вы, што кібэр-растора і розныя іншыя "он-лайн-выя-шчкі" — гэта вынік натуральнай эва-люцыі камунікацыйнага працэсу? Хіба эвалюцыя кепская рэч? Спачатку мы гутарылі твар у твар, пасля пачалі пі-саць лісты, трохі пазьней сталі карыс-тацца тэлефонам, а сьёння маем зно-сіны праз Інтэрнэт.

Біркерц. Я ня думаю, што мы мусім сыслапа ўзаконьваць любыя вялікія зрукі ў нашым калектыўным жыцьці толькі таму, што нехта кажа пра іх непазьбеж-насьць ці "эвалюцыйнасьць".

Вядучы. А можа мудрасьць усё ж неяк захавецца ў наўпроставым кампутар-ным этэры?

Біркерц. Не.

Пытаньне. Хіба ня лепей, калі людзі ба-ваць час у Інтэрнэце, чымся тыраць пе-рад тэлевізарам, які прамывае ім мазгі?

Біркерц. Абое рабое.

Пытаньне. Асабіста я выкарыстоўваю свой кампутар для сувязі зь іншымі блізкімі мне паводле думак людзьмі. Я жыву за тысячы кілямэтраў ад іх, а дзя-куючы Інтэрнэту мы робімся бліжэй адзін да аднаго. Хіба ў гэтым няма карысьці?

Біркерц. Пытаньне толькі ў тым, на-колькі бліжэй. У мяне такое пачуцьцё, што цяпер я гавару зь нейкімі фанто-мамі на няіснай тэрыторыі.

Пытаньне. Гэта калі б не існа-ваньне Інтэрнэту НІВОДЗІН з нас НЯ МЭЎ БЫ ніякага шанцу пагаварыць ад-зін з адным. Як вы можаце казаць, што такое павелічэньне ўзаемадзеяньня і колькасьці кантактаў кепскае???

Біркерц. А чаму мы павінны лічыць такі выбух кантактаў нагэтулькі важным? Я б нават сказаў, што лепей было б, каб у нас было меней кантактаў. Тады было

б больш часу зазірнуць у саміх сябе.

Пытаньне. Хіба вы ня згодны, што Ін-тэрнэт, зьмяняючы парадыгму ліста-ваньня, стварае больш моцнае пачуць-цё лучнасьці і пакідае мала месца для дыскрымінацыі паводле полу, перака-наньняў, расы і г.д.?

Біркерц. Няўжо? Гэта толькі часова-я бачнасьць. Лепшымі мы ад гэтага ня робімся. Дыскрымінацыі няма толькі таму, што мы ня бачым таго, хто наби-рае тэкст.

Пытаньне. Я лічу, што ў сапраўднасьці кампутары прымушаюць нас вярнуцца "да асновы" чытанья і пісанья — занятку, забытага з наступам тэлефонаў. А цяпер нават 5-гадовыя вучні кантактуюць праз набраны пры дапамозе клявіятуры тэкст, а не праз сказанае ў слухаўку слова. Што скажаце наконт гэтага?

Біркерц. Хацелася б верыць.

Пытаньне. Калісьці людзі лічылі, што тэлефон разбурыць грамадзтва, замя-ніўшы сабою фізычныя зносіны. Але на справе ён даказаў сваю карысьць. Ад-куль вы ведаеце, можа і Інтэрнэт дака-жа сваю карысьць, асабліва ў адукацыі?

Біркерц. Што я, па-вашаму, вычварэ-нец, які заклікае пазбавіцца спачатку ад тэлефону, пасля ад машыны, а за-тым заняцца прымітыўным земляроб-ствам? Назад шляху няма, і было б дур-нотаю гэтага жадаць. Але наперад мы мусім ісьці з усьведамленьнем таго, з чым нам давядзецца разьвітацца раз і назаўсёды.

Вядучы. Апошняе пытаньне. Адзін з вашых любімых аўтараў — Уокер Пэрсі. Калі б ён жыў сёньня і мусіў быў напі-саць раман пра Інтэрнэт, што б ён на-пісаў?

Біркерц. Мяркую, што ў пэўным сэн-се ён яго ўжо напісаў. Гэта — "Згубле-ны ў космасе".

Вядучы. Дзякуй, Сьвэн. Да пабачэньня.

Падрыхтаваў Уладзімер Бараніч

20-21 сьнежня Менск стаў яшчэ і сталіцай міжнароднага блюзавага руху. Да гэткага гучнага параўнаньня падводзіць, папершае, месца правядзеньня фэстывалю — кінатэатар "Масква", па-другое, імкненьне арганізатараў фэстывалю прадэманстраваць высокі міжнародны ўзровень беларускіх выканаўцаў, пра што вузкая кола прыхільнікаў блюзу ведае, шырокая аўдыторыя здагадваецца, а замежныя госьці нават і ня чулі. Прыкладам таму словы лідара маскоўскага гурту "Лига блюза" Мікалая Аруцюнава, які дагэтуль лічыў, што адзіныя варты ўвагі гурт у Беларусі — "Крама"... Ня тое,

Ж.С.У.Н.Б. П.П.Р.Б.

Ня глядзячы на відавочна ўзрослую, як ясна, так і колькасна, любоў нашага народу да ўспляхкіх сьвятаў, абумоўленых, мабыць, агромністым уздымам прамысловасьці, сельскай гаспадаркі і ўсіх астатніх галінаў чалавечай дзейнасьці, некаторыя прадстаўнікі беларускага мастацтва па-ранейшаму мучае псымізм. І неўзабаве пасля прэзэнтацыі новай калекцыі рытуальнае мэблі Артура Клінава настрой гэтай акцыі праявіўся і на "рокі-фронце".

Куміры адносна прагрэсіўнай часткі беларускае моладзі — музыкі "Нэйра Дзюбэля" — запатэнтавалі ўласны спосаб пазбаўленьня жыцця, напоўніўшы альтэрнатыўнаму такому прымітыўнаму і папулярнаму сярод масаў віду самагубства, які павешаньне. У менскім Палацы шашак і шахмат адбылася прэзэнтацыя новага "дзюбляўскага" альбому "Жорсткае самагубства ўнівэрсальнай нарэзкай Бэрнэра".

Да беспасярэдняй рэалізацыі ідэяў "НД" пад час імпрэзы, дзякаваць Богу, не дайшло. Магчыма, з тае прычыны, што мала хто з прысутных ведаў, што такое "універсальная нарэзка Бэрнэра" і дзе яе шукаць. Канцэрт увогуле прайшоў на дзіва спакойна, без уласцівага шмат якім падобным падзеям апошняга часу ажыятажу. Публіка, сярод якой пераважалі прыхільнікі каманды тынэйджарскага ўзросту, ціхмяна тусавалася, піла піва і ня надта ціхмяна, але й не ўсім бурліва адцягвалася й танчыла. Цікава, што паверхам ніжэй сабраліся мясцовыя аматары шашак і шахмат, але канцэрт і ўсё, што зь яго выцякала, не перашкодзіў іхняй гульні. Чамусьці амаль не было і мэтраў музычных дый калямузыкальных тусовак, якія апошнім часам справядліва зацікавілі-

што "Крама" — гурт ня варты добрых словаў, але ж джаз і блюз у Беларусі маюць пэўную гісторыю, і пачалася яна задоўга да часоў пераможнага шэсьця "Крамы" па расейскіх прасторах.

Натуральна, прадставіць мінуласьць, цяпершчыню і будучыню беларускага блюзу ва ўсіх ягоных магчымых і немагчымых адгалінаваньнях, у асобах легендарных і маладых выканаўцаў і намагаліся арганізатары фэстывалю: менскі "Star Club" і прадстаўніцтва "Philip Morris" у Беларусі. Дзьмітры Хрол, выступаючы ад імя апошняга, неаднаразова падкрэсьліваў, што такая прадстаўнічая сусьветна-домая кампанія падтрымлівае практы, якія ўносяць нешта сапраўды значнае

ў разьвіцьцё грамадзтва і краіны, у якой працуе кампанія. Гэткім чынам, арганізатарам вельмі пашчасыліца з фундаатарам, знайсьці якога для некамерэсійнай музыкі — заўсёды пэўны клопат. І што самае прыемнае, канкурэнцыя з сольным канцэртам Філіпа Кірковава фэстывалю "Блюз жыве ў Менску" вытрымаў, чым яшчэ раз апраўдаў свой назьву.

Імпрэза дапраўды прайшла зь большага на міжнародным узроўні, міжнароднасьць забяспечвалася гасьцямі з краінаў самага блізкага замежжа (Літва, Украіна, Расея) і найблізкага "далёкага замежжа" (малады калектыў з Польшчы "Blues Beer drinkers", музыкі якога і аказаліся зь большага аматарамі піва).

Першы дзень фэстывалю стаў днём знаёмства з залай, аўдыторыяй, выканаўцамі, асартымэнтам і цэнамі ў бары і г.д. і ад гэтага днём няпростым для маладых беларускіх калектываў, якія далі зразумець прысутным, што фэстывальны рух у Белару-

Тэматычна большасьць кампазыцыяў "Ж.С.У.Н.Б." можна ахарактарызаваць як змрочны і даволі інтэлектуальны сацарт, які найбольш ярка праявіўся ў згаданым вышэй "Гагарыне" дый пад час заклікаў любіць Аклахому ў аднайменнай песеньцы. Асабліва непакояць хлопцаў рэаліі сацмастацтва дня сьняжнянага, прычым самых розных скіраванасьцяў. Хардкоравая "Мілая", "Беларусь юбэр алес", "П.П.Р.Б..." Знаёмае гэта нам усё, пагадзіцеся. Прысутнічаюць і іншыя, больш глыбокія матывы, таксама блізка сучаснаму мастацтву. Яны, натуральна, не дэкляруюцца, і ня варты ламаць галаву, што значыць выраз "Эхалі уроды на поминкі" ў кантэксце сьняжнянага палітычнага сьцягу.

І што самае цікавае, даволі сур'ёзныя і змрочныя песні "Дзюбэля" выклікаюць чамусьці зусім іншую рэакцыю, асабліва ў публіцы на канцэртах, у якой ёсьць рэдкая цяпер магчымасьць адцягнуцца як мае быць. Творчасць "дзюбляў" добра ўспрымаецца, магчыма, таксама й таму, што ў ёй прысутнічае незвычайна колькасьць алюзіяў на ўсім яшчэ зь дзяцінства вядомыя шэдэўры айчынай паэзіі і "песні для савецкіх дзяцей". Усё гэта, у прынцыпе, вельмі ўласціва для постмадэрнізму, асабліва нашага, пабудаванага шмат у чым на перайначанні былых рэаліяў, якія сьняня цалкам зьмянілі для нас сваё значэньне.

Увогуле, ня глядзячы на тое, што "Нэйра Дзюбэль" сьпявае ў асноўным па-расейску, ён ужо пасьпеў стаць адметнай падзеяй у нашай рок-музыцы і наагул у сучасным мастацтве. Можна спадзявацца і на тое, што неўзабаве прызнаньне здарыцца ня толькі ў Беларусі. Аднак ёсьць тут, натуральна, такія-сякія пытаньні. Хацеў бы я паглядзець на таго ангельца, які б зь цікаўнасьцю слухаў пра забойства манціроўкаў ці П.П.Р.Б...

Галыцяш Сьвірын

"Блюз жыве ў Менску"

Музыка

сі будзе жыць і перамагаць, не зважаючы на неспрыяльны рознага характару ўмовы. Калектыў "Дождж" з Украіны не застаўся па-за ўвагай. Але ж асноўным быў дзень другі, і гэта не выклікае здзіўленьня, бо ў афішах былі заяўленыя найлепшыя людзі блюзу Беларусі, майстры гітары Іван Маркаў, Аркадзь Юшын, Уладзімір Ткачэнка, Леанід Вярэніч, а таксама маскоўскія госьці — "Лига блюза".

Прыемна адзначыць той факт, што публіка прыйшла на фэстываль, а не на расейскіх музыकाў, як гэта звычайна здарэцца пад час прыездаў тамтэйшых гастролёраў. Блюзавы марафон набіраў хуткасьці, нарадзіліся імправізаваныя калектывы: гралі ў дуэце Аркадзь Юшын і Уладзімір Ткачэнка, гармонік Ігара Варашкевіча ў хвалі шчыльнага гуку мультыінструментальнае "Яблычнае гарбаты" спалучаўся з гітарай Леаніда Вярэніча. Лідар "Ліги блюза" Мікалай Аруцюнаў выдаваў зь сябе поўнае захапленне. Паводле ягоных словаў, "Лига" — зьява гастрольная і зь большага вандруе па сьвечце, карасей, едуць, куды запрасяць, адлегласьць не засмучае, выступленьне ў Менску сталася для іх сапраўдным

сьвятам. І што самае галоўнае, сьвятам гэтыя дні сталіся і для музыкаў, якія нароўне зьведалі заслужаныя аплядысменты за выкананьне ўлюбёнай музыкі: хтосьці з гледачоў ізноўку стаў маладым, хтосьці атрымаў доўгачаканы ў Беларусі блюзавы "сатысфэксн", хтосьці зь большага пакрыў пралом музыкае неадкаванасьці. Я таксама там прысутнічала, сядзела на лесьвіцы, трымаючы вопратку на каленках (бо на мяне месца ў гардэробе не хапіла), і радавалася за ўвесь беларускі народ.

Іра Гінас

Конкурс

Краіна замкаў

Гэта апошняе пытаньне на шага конкурсу. Адказаць на яго, як і на папярэдняе, Вы зможаце ў наступным годзе. Такім чынам, часу на ўважлівае працятаньне і на пошукі адказаў хопіць усім.

Замкі Вялікіх князёў, як спосаб абароны, вельмі хутка страцілі сваё прызначэньне. Ужо на пачатку XVI ст. артылерыя і магутная агняпальная зброя зрабілі сьрэдзьявечныя мury несьпэчнымі для тых, хто ймкнуўся за імі схаватца. Дзеля гэтага каменныя мury былі замененыя на земляныя валы,

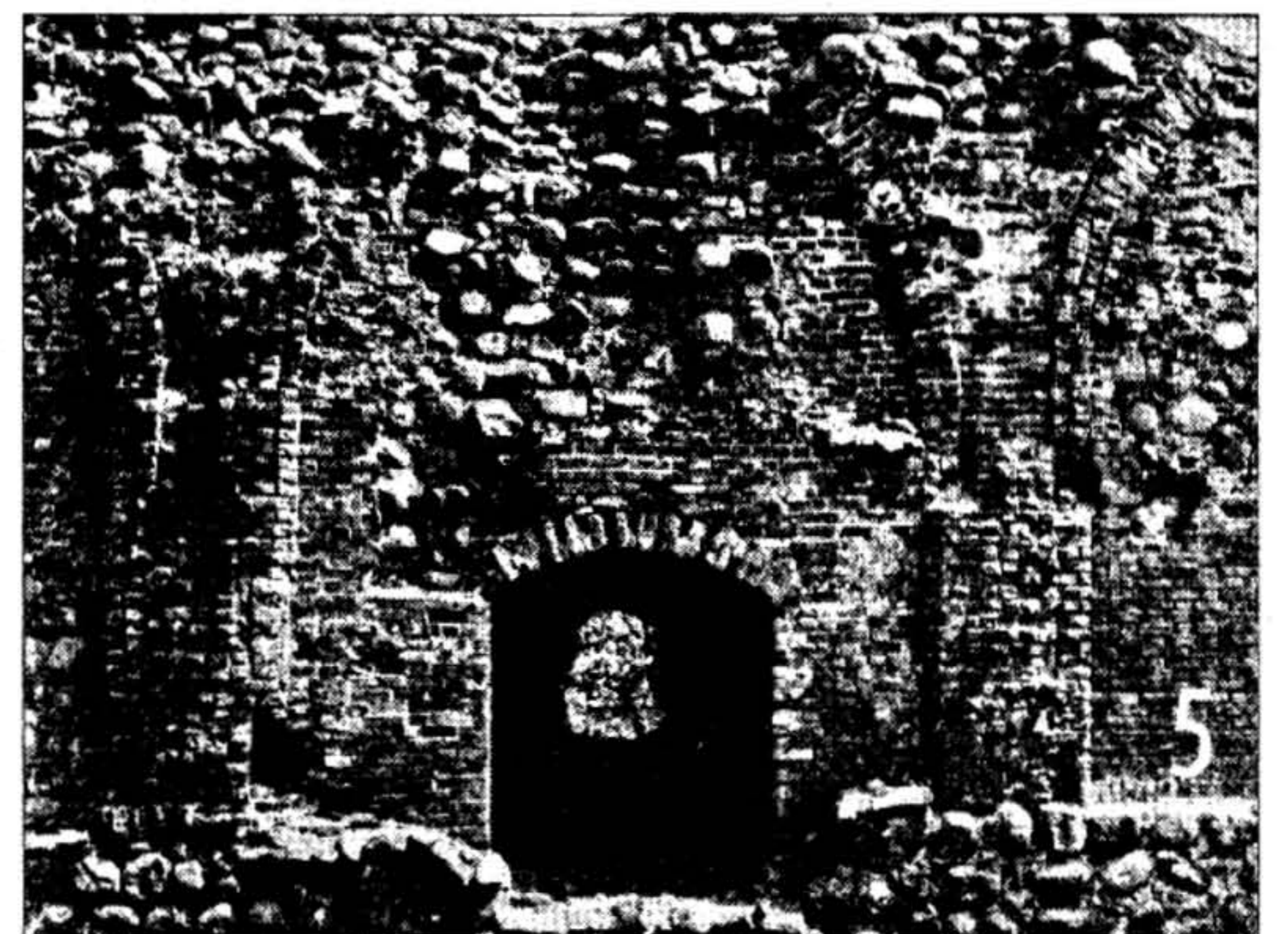
укапаньня бастыёны і равы. Старажытныя замкі сталі пакрысе ператварацца ў помнікі...

Аднак іхнія рамантычныя ўломкі казыталі мрой, будзілі народную памяць, натхнялі клясыкаў на стварэньне неўміручых твораў. У XIX ст. замкі зажалі іншым жыцьцём і трывала ўвайшлі ў нашу нацыянальную культуру...

Які замак Вы бачыце на здымку? На сучасныя якія рэк ён стаіць? Хто быў ягоным заснавальнікам?

Зычу посьпехаў! Да сустрэчы ў Новым годзе.

Сяргей Харэўскі

Паштовае скрынка

Вялікі дзякуй усім чытачам, якія павіншавалі нашу рэдакцыю з Калядамі і Новым годам. Нашым сталым чытачам і карэспандэнтам Клаўдзіі Анісавай і Міхасю Маліноўскаму, Перашарху Беларускае Аўтакефальнае Праваслаўнае Царквы Ізяславу, дыпляматычным прадстаўніцтвам розных краінаў у Беларусі і проста ўсім, усім чытачам, якія даслалі нам свае віншаваньні, — дзякуй.

Генадзь Шпелеву з Барані. У мінулым нумары мы надрукавалі Ваш допіс пра беларускую школу. Знайшліся людзі, якія хацелі б дапамагчы, але, на жаль,

ня маем Вашага дакладнага адрасу. Паведамаце, калі ласка.

Дарэчы, зьвяртаемся да ўсіх нашых чытачоў. Пшысьце нам пра школы, якія ацалелі пад наступам русыфікацыі і сьняня яшчэ трымаюцца. Будзем самі шукаць сродкі — і маральныя, і матэрыяльныя.

Лелі зь Менску. Сяброў замнога не бывае. Праблема ў тым, што нават калі мы надрукуем Вашую абвестку сьняня, то да Новага году ўжо ніхто не пасьпее адказаць Вам на гэты адрас. Таму паведамаце, калі ласка, які-небудзь іншы свой адрас.

Усім — з Новым годам!

Наступны нумар "Нашай Нівы" выйдзе 13 студзеня.

Эстэтыка Панку

Шклоўскі Акадэмічны Панк. Любімыя песні Сашы Лукашэнкі альбо КарАвокі па-беларуску, "Luka records inc." & СП "I.Lukjanov production", 1996.

У рэдакцыю прынесьлі касэту. Што адразу кінулася ў вушы пасля праслухоўваньня — высокі прафэсіяналізм музыкаў. Па шчырасьці, спачатку зрабілася крыху шкада выканаўцаў. Падалося, што людзі з такімі музычнымі дадзенымі маг-

лі б знайсьці сабе лепшае прымяненьне, чым выконваньне нецэнзурных прыпевак, прысьвечаных першаму прэзыдэнту РБ. Але, праз пэўны час я пераканаўся, што гэтак першае ўражаньне было памылковым. На дзясаты прыпеўцы я пачаў крыху пасьмейвацца, а на дваццатай я рагатаў ва ўвесь голас. Гэта быў такі аздраўляльны смех, якога ў мяне не было гады два. Вось, уласна кажучы, і ўсё, што вы можаце

чакаць ад гэтай касэты. Пры ўмове, што вы здатны ўспрымаць нецэнзурныя словы ў кантэксце, як мастацкі сродак і стыль. Гурт "Шклоўскі Акадэмічны Панк" — першы, хто скарыстаў галоўны козыр А.Лукашэнкі, то бок, зьвярнуўся да масаў у зразумелай для іх форме. Праўда, у адрозьненьне ад А.Лукашэнкі, "ШАП" зрабіў гэта эстэтычна.

Сьвірын Квяткоўскі